

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen.

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 26/1 2006. Første behandling 9/2 2006. Betænkning 20/4 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til familie- og forbrugerministeren:

»Vil ministeren give en fyldestgørende forklaring på den lange række af svigt i Fødevarestyrelsens fødevarerkontrol, som vi har set i løbet af de sidste år, og oplyse, hvad han har foretaget sig med hensyn til disse sager, og hvordan han har informeret Folketinget om disse forhold?«

Af Per Clausen (EL), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Line Barfod (EL), Majbrit Berlau (EL), Rune Lund (EL) og Søren Egge Rasmussen (EL). (Forespørgslen anmeldt 28/3 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/3 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

11) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til familie- og forbrugerministeren:

»Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at genoprette tilliden til fødevarerkontrollen og Fødevarestyrelsen i lyset af det seneste års mange negative sager?«

Af Jens Peter Vernersen (S), Elisabeth Geday (RV), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL). (Forespørgslen anmeldt 31/3 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 5/4 2006).

Formanden:

Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Jens Peter Vernersen, der begrunder forespørgslen i begge tilfælde.

Kl. 10.35

Begrundelse

Jens Peter Vernersen (S):

Forespørgerne har rejst disse to forespørgsler, fordi vi synes, det er helt afgørende nødvendigt at få drøftet, hvordan vi får sikkerhed for en optimal og hundrede procent fungerende fødevarerkontrol i Danmark. Vi har rejst forespørgslen, fordi vi ønskede at diskutere de ressourcer, der er til rådighed for kontrollen, herunder naturligvis de nedskæringer, der har været i fødevarerkontrollens ressourcer, Fødevarestyrelsens ressourcer, under VK-regeringen tilbage fra 2001.

Vi ønsker disse forespørgsler, fordi vi finder det afgørende nødvendigt at få drøftet baggrunden for den manglende og mangelfulde kontrol, der er jo tale om både en manglende kontrol og en mangelfuld kontrol i en række tilfælde. Alt det ønsker vi for at sikre, at forbrugerne har sikkerhed for sunde fødevarer, at fødevarerne ikke er forældede, at fødevarerne ikke er pakket om, som vi har set – fødevarer, som bestemt ikke er egnet til menneskeføde. Der har jo været en sag med en enkelt virksomhed, hvor der også har været tale om fødevarer, som faktisk var gået i forrådnelse.

Det er uacceptabelt for et fødevarerproducerende land som Danmark; det er uacceptabelt for vores forbrugere; det er selvfølgelig også uacceptabelt for vores eksport. Det kan få meget alvorlige konsekvenser, og derfor håber vi, vi kan få en god drøftelse af disse spørgsmål, der er rejst via disse to forespørgsler.

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen. Så er det familie- og forbrugerministeren for at besvare forespørgslerne.

Besvarelse**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Jeg synes, det er glimrende, at vi i Folketinget får lejlighed til efter den megen debat, der har været om fødevarer sikkerhed og fødevarer kontrol i Danmark, at få en samlet debat her i Folketingssalen om disse problemstillinger, for det er jo sådan, at det er afgørende, at forbrugerne kan regne med fødevarer sikkerheden, at de kan regne med at kunne købe ordentlige fødevarer, som de kan føle sig trygge ved at spise.

Derfor har det selvfølgelig også været fuldstændig utilfredsstillende for mig som ansvarlig minister på området at konstatere, ikke mindst at der har været virksomheder og virksomhedsledere, som tilsyneladende ikke har haft noget ønske om at leve op til de standarder, vi kan forlange af dem, men som har brudt fødevarer lovgivningen. Og ikke mindst på det seneste har vi jo set eksempler på virksomheder, der kynisk sælger for gammelt kød, ommærker varer, som de ikke burde have ommærket osv.

Jeg er så også glad for at kunne sige, at gennem det seneste år, hvor jeg har haft fornøjelsen af at have ansvaret for det her område, har jeg også hver eneste gang, der har været eksempler på sager, hvor tingene ikke har været i orden, derunder også at fødevarer kontrollen selv har svigtet – og der er jo altså knap 5 pct. af virksomhederne, der sidste år ikke blev undersøgt, som de burde være blevet undersøgt – truffet hurtige og effektive foranstaltninger for at sikre, at tingene kom i orden. Ikke mindst er der jo i øjeblikket en lang række tiltag på tegnebrættet, ikke mindst i lyset af de seneste sager, der er opstået, med eksempler på alt for gammelt kød, hvor vi sætter ind med den såkaldte nultoleranceplan.

Jeg vil godt sige, at generelt har vi jo en moderne fødevarer kontrol i Danmark, som leverer et godt bidrag til sikring af fødevarer sikkerheden. Det er imidlertid ikke godt nok, når der, som vi har set det, sker svigt i kontrollen. Men som min gennemgang af sagerne vil vise, ja, så har regeringen sammen med Dansk Folkeparti hurtigt taget initiativer for at rette op på proble-

merne, efterhånden som de har vist sig. Grundlæggende kan man derfor godt have tillid til fødevarer kontrollen og fødevarer sikkerheden. Men som sagt, der er problemer, men vi er også godt i gang med at løse de problemer, der er.

KI. 10.40

For mig at se er der tale om problemsager inden for tre hovedområder. For det første er der problemerne omkring tilbagetrækning, altså den såkaldte hindbærsag i sommer og sagen om gamle køkkenredskaber af sort plastik. For det andet kom så for nylig sagen om gammelt kød eller rettere sagerne om gammelt kød. Og endelig er der jo altså knap 5 pct. af virksomhederne, som ikke i 2005 fik det ene kontrolbesøg om året, som de skulle have haft. Det er kritisabelt.

Jeg har ved flere lejligheder kommenteret disse sager både over for Folketinget og over for Folketingets Fødevarer udvalg, jeg har redegjort for sagerne flere gange ved samråd, og jeg har svaret Folketinget på en lang række spørgsmål om konkrete forhold i de enkelte sager. Det gør jeg gerne igen i forbindelse med denne forespørgselsdebat, hvor der jo er lejlighed til sådan en mere generel debat om problemstillingerne.

Jeg vil starte i kronologisk rækkefølge med sagerne om tilbagekaldelse. Hindbærsagen medførte jo, at omkring 1.000 mennesker blev syge. Omkring 400 af disse sygdomstilfælde kunne have været undgået, hvis alle virksomheder i kæden havde udvist tilstrækkelig omhu og havde overholdt reglerne for tilbagetrækning. Fødevarer styrelsen måtte gribe ind flere gange for at sikre, at færrest mulige blev syge af hindbærrene.

Kritikken i denne sag gik først og fremmest på, at Fødevarer styrelsen skulle have grebet tidligere ind. Jeg har redegjort for hindbærsagen i samrådet i Folketinget den 6. september 2005 og har uddybet sagen yderligere i en lang række skriftlige svar til Folketinget.

I efteråret 2005 kom så sagen, hvor Danmarks Fødevarer forskning fandt kræftfremkaldende stoffer i køkkenredskaber af sort plast inden for stofgruppen primære aromatiske aminer, PAA, og kritikken gik på, at offentligheden ikke var blevet advaret hurtigt nok, og at advarslen den 25. oktober 2005 blev udsendt for sent. Jeg har over for Folketinget oplyst om denne sag med en række svar på en række spørgsmål.

Hindbærsagen startede jo den 21.-22. maj med en række sygdomstilfælde på Aalborg Sygehus, og fra maj til august blev der konstateret fem sygdomsudbrud af norovirus med det sam-

me parti polske hindbærsmuld som kilde. I alt blev over 1.000 mennesker syge, og fem personer døde. Det er dog ikke sikkert, at norovirusinfektionen har været årsag til dødsfaldene, men den kan have bidraget til eller fremskyndet disse.

Det inficerede hindbærsmuld blev tilbagekaldt allerede efter det første sygdomsudbrud på Ålborg Sygehus. Tilbagetrækningen viste sig imidlertid ikke at være effektiv, fordi flere af mellemgrossisterne ikke trak partiet tilbage fra senere omsætningsled, og her var det, at det gik galt.

Fødevarermyndigheder har pligt til at egen drift at foretage tilbagetrækning af varer, som virksomheden antager eller har grund til at antage ikke opfylder kravene til fødevarerikkerhed. Det gælder, uanset om varen er nået ud til forbrugeren, og uanset i hvilket led virksomheden er aktør. Der skal ske tilbagekaldelse alene på en mistanke om, at et produkt er forurenset eller har givet anledning til sygdom.

Hindbærsagen viste, at der, til trods for at regler og procedurer hidtil havde været velfungerende, var et behov for at præcisere reglerne for tilbagetrækning, men hindbærsagen viste også, at der var behov for en række forbedringer i procedurerne for tilbagetrækning og for Fødevarermyndighedens håndtering af sådanne sager.

Sagen om de sorte grydeskeer tydeliggjorde, at der også var behov for at stramme op på kontrollen af materialer og genstande i kontakt med fødevarer.

Jeg kan her nævne, at der som opfølgning på tilbagetrækningssagerne er gennemført en række tiltag. Der er oprettet en særlig fødevareremyndighedsenhed i Fødevarermyndigheden i Mørkhøj, som skal sikre en optimal koordinering af indsatsen i fødevarerkriser og ved fødevarerborne sygdomsudbrud. Der er oprettet et microsite på Fødevarermyndighedens hjemmeside, hvor virksomhederne kan få praktisk hjælp til at håndtere tilbagetrækningssituationer. Fødevarermyndigheden har udarbejdet en ny instruks om håndtering af sager om tilbagetrækning, bl.a. om udsendelse af pressemeddelelser og orientering af EU. Fødevarermyndigheden har udarbejdet en ny instruks om håndtering af sager om tilbagetrækning, bl.a. om udsendelse af pressemeddelelser og orientering af EU. Fødevarermyndigheden har oprettet en webportal med oplysninger om produkter, som virksomhederne har trukket tilbage. Fødevarermyndigheden har iværksat en øget kontrol af importerede fødevarer, dels i form af flere laborato-

riep prøver, dels i form af en øget kontrol af importørernes egenkontrol.

Kl. 10.45

Fødevarermyndigheden har iværksat yderligere opfølgende kontrol til sikring af, at fødevareremyndighederne hurtigt og effektivt følger op på overskridelser af grænseværdier for kemiske fødevareremyndigheder, for fremover skal vi undgå lange sagsbehandlingsstider. Jeg kan nævne, at Fødevarerkontroludvalget efter en grundig revision af sagen har konkluderet, at de nye retningslinjer for kontrollen med tilbagetrækning er tilfredsstillende.

Det var sagerne om tilbagekaldelse af fødevarer og materialer i berøring med fødevarer.

Sidste år var der så en tysk skandale om gammelt kød, og politiet efterforsker nu en dansk virksomheds rolle i den sag. Senere afslørede DR's forbrugerprogram Kontant virksomheden Thulin Kød Engros, der bl.a. solgte gammelt kød til flere restauranter i Danmark. Kritikken af disse sager med gammelt kød går på, at fødevarermyndigheden ikke har fundet kødet som led i kontrollen. Jeg har været i samråd om emnet den 29. marts 2006 og har svaret på en række folketings-spørgsmål i den forbindelse.

Thulin Kød Engros blev registreret i 2000 og fik tilsyn i december 2000, og i 2002 skete der det, at Thulin ved en fejl ikke blev overført til Fødevarermyndighedens nye elektroniske journalsystem og derfor ikke kom med i Virksomhedsregisteret. Derfor fik virksomheden først igen et kontrolbesøg i november 2004 efter en anonym klage. Det er selvfølgelig stærkt beklageligt og utilfredsstillende. Virksomheden fik flere indskærpelser og skulle søge om en fornyet godkendelse som pakkecenter. Behandlingen af ansøgningen blev først afsluttet i august 2005, bl.a. fordi der var flere mangler ved ansøgningen, og fordi virksomheden flyttede. Virksomheden indstillede sine aktiviteter den 13. marts 2006.

Den 14. marts 2006 udsendte Fødevarermyndigheden en pressemeddelelse om, at man har haft kontakt fra Fødevarermyndighedens side med 1.069 virksomheder, der stod på lister fra Thulin for at sikre, at der ikke blev solgt for gamle fødevarer til forbrugere.

Fødevarerregionerne har endvidere været på tilsyn hos virksomheder, der stadig havde varer fra Thulin på lager, og fødevarerregionerne har herudover været på tilsyn hos en række andre virksomheder, bl.a. på et frysehus i Sydhavnen, hvor der blev beslægtet varer med overskredet holdbarhedsfrist.

Fødevarestyrelsens redegørelse i sagen om Thulin viste desværre, at virksomheden ved en fejl ikke fik kontrol i perioden fra 2002 til 2004, og herudover viste sagen, at der er behov for bedre redskaber til håndtering af store og komplicerede sager, hvor der svindles med mærkning og holdbarhed.

Jeg har påtalt over for Fødevarestyrelsen, at der skal gribes hårdere ind, og jeg har som bekendt sat en lang række aktiviteter i gang.

Regeringen og Dansk Folkeparti er således blevet enige om en nultoleranceplan på fødevarerområdet med ti initiativer. Der afsættes 8 mio. kr. i 2006 og 10 mio. kr. årligt herefter til gennemførelse af planen. Nultoleranceplanen indebærer, at der skal iværksættes en uafhængig undersøgelse af sagsforløbet for Tannis Food og Thulin Kød Engros.

Fremadrettet skal der oprettes en særlig enhed med speciale i at kontrollere virksomheders regnskaber, dokumenter og varelagre for at modvirke salg af gammelt kød. Det er en enhed, der kommer til at bestå af 5-6 personer. Enheden skal gå mere i dybden, end det er muligt ved de ordinære tilsynsbesøg. Enheden skal også være med til at udarbejde vejledninger til tilsynspersonalet i fødevareregionerne og medvirke ved kurser for og rådgivning af tilsynspersonalet.

Der skal også indføres skarpere sanktioner. Personer, der gentagne gange overtræder reglerne, skal kunne fratages retten til at drive fødevarervirksomhed i en årrække. Vi skal skærpe sanktionsmulighederne i form af højere bøder og bruge de eksisterende muligheder for fængselsstraffe.

Kl. 10.50

Endelig skal det være muligt at sammenkøre relevante registre, f.eks. vil sammenkøring af fødevarer- og skattemyndighedernes registre give mulighed for at finde de virksomheder, der både snyder i skat og overtræder fødevarerlovgivningen.

På mærkningsområdet vil vi i forhold til EU arbejde for at ændre mærkningsreglerne, så det i alle handelsled er sådan, at der skal angives en produktionsdato. Vi regner også med at kunne indføre krav om holdbarhedsdato i engrosledet. Et sådant krav skal notificeres hos Kommissionen og vil kunne træde i kraft om ca. et halvt år, hvis Kommissionen ikke har indvendinger.

Målet med nultoleranceplanen er altså at gribe hårdere ind over for dem, der snyder og svindler med eksempelvis gammelt kød. Det skal vi sætte en stopper for.

Desuden har jeg i januar 2006 iværksat en handlingsplan, der bl.a. fokuserer på en mere risikobaseret anvendelse af analyser, en mere målrettet udvælgelse af, hvilke virksomheder der kontrolleres, og en øget kontrol af importerede fødevarer.

Et af de væsentlige punkter i handlingsplanen er, at fødevareregionerne skal flytte ressourcer fra rutinekontrol af virksomheder, der har styr på tingene, til en målrettet indsats mod problemvirksomheder og problemområder. Kræfterne skal koncentreres om de virksomheder, som ikke kan eller ikke vil overholde reglerne. Alle virksomheder skal dog have besøg mindst en gang om året, medmindre de hører til den særlige gruppe af virksomheder, der har en kontrolfrekvens på 0,5.

Den sidste sag inden for de tre hovedområder vedrørende manglende kontrolbesøg, som jeg vil nævne, drejer sig om manglende tilsyn. Her går kritikken jo dels på manglende tilsyn med flere detail- og engrosvirksomheder primært i 2005 og dels på kvaliteten af smileytilsynene, idet Fødevarestyrelsen i forbindelse med sin egen kvalitetssikring har fundet formelle fejl i mange af kontrolrapporterne. Den endelige opgørelse viser, at der er knap 5 pct. af virksomhederne, der ikke har fået mindst det ene tilsyn, de skulle have haft inden for det seneste år.

Faktisk har Fødevarestyrelsen levet op til de overordnede mål for det samlede antal kontrolbesøg. Problemet er, at fordelingen af besøgene på de forskellige virksomheder i 2005 ikke levede op til tilsynsfrekvensvejledningen. Tilsynsfrekvensvejledningen anvendes af de regionale kontrolafdelinger i Fødevarestyrelsen. Jeg har for ganske nylig redegjort udførligt for denne sag ved et samråd og med svar på en lang række spørgsmål fra Folketinget.

Som jeg har sagt før, er den manglende kontrol med virksomheder et udtryk for manglende styring fra ledelsen i de enkelte regioner og en utilstrækkelig opfølgning fra den centrale styrelse. Fødevarestyrelsens prioritering og styring har simpelt hen ikke været tilstrækkelig god.

Som det også er Folketinget bekendt, har jeg pålagt Fødevarestyrelsen at foretage den nødvendige opstramning på styringen af kontrolarbejdet, så alle fødevareraktiviteter bliver kontrolleret, som de skal. Efterslået på tilsynsbesøg skal indhentes hurtigst muligt, og styrelsen skal gennemføre styrings- og ledelsestiltag, som sikrer, at det ikke gentager sig i 2006. Fødevarestyrelsen har udarbejdet en plan for styrkelse af

fødevarer kontrollen, som er forelagt regionscheferne, og som der løbende følges op på.

Fødevareregionerne har fået besked på at foretage tilsyn på de virksomheder, der burde have haft tilsyn i 2005. Disse tilsyn skal være gennemført inden den 15. maj i år. Der kan dog være enkelte sæsonvirksomheder, der endnu ikke er åbnet i midten af maj, og som derfor ikke når at få tilsynet inden fristen. Regionerne er desuden blevet bedt om at oplyse, hvorfor virksomhederne ikke har fået tilsyn i 2005. Der vil også blive foretaget en ekstra stikprøvekontrol til kvalitetssikring af kontrolrapporterne i maj 2006.

Således forventer jeg, at Fødevarestyrelsen gennemfører initiativerne i planen, så alle virksomheder får de kontrolbesøg, de skal have, og så fejlene fra smileykontrollerne på smileyrapporterne reduceres.

Kl. 10.55

Regeringen og Dansk Folkeparti har den 8. april aftalt, at der straks skal iværksættes en gennemgribende undersøgelse af fødevarer kontrollen. Undersøgelsen skal bl.a. vurdere, om resultatkontrakterne er opfyldt, og om de er hensigtsmæssigt udformet i relation til de politiske målsætninger. Den skal vurdere, hvordan styring af fødevarer kontrollen kan indrettes mere hensigtsmæssigt, herunder belyse omfanget af den manglende styring af fødevarer kontrolindsatsen og afklare årsagen. Den skal afklare, hvordan arbejdet i fødevarer kontrollen kan tilrettelægges mere hensigtsmæssigt, så der skabes yderligere tid til den egentlige tilsynsaktivitet. Undersøgelsen vil blive gennemført af en uafhængig ekspertgruppe med eget sekretariat. Ekspertgruppen skal være færdig hurtigst muligt, dog senest ved udgangen af 2006.

Som jeg tidligere har gjort opmærksom på, vil jeg give Fødevarerudvalgets medlemmer mulighed for at give bemærkninger til kommissoriet, og endvidere vil jeg i løbet af maj og juni måned indkalde repræsentanter fra partierne til en uformel og forhåbentlig både konstruktiv og fremadrettet drøftelse af fødevarer kontrollen og fødevarer sikkerheden.

Dette var en redegørelse for de store sagsområder, der aktuelt har været i søgelyset inden for Fødevarestyrelsens område. Jeg har også fortalt, hvilke initiativer der sættes i værk og er sat i værk for at genskabe tilliden til fødevarer kontrollen, og til slut vil jeg understrege, at fødevarer virksomhederne har ansvaret for at fremstille og sælge sikre og sunde fødevarer, og fødevarer kon-

trollens opgave er at levere en forebyggende og effektiv kontrol med, at virksomhederne lever op til deres ansvar.

Det er vigtigt, at både virksomheder og myndigheder lever op til deres ansvar, så vi kan mindske antallet af sager, for forbrugerne har, som jeg sagde indledningsvis, krav på gode og sikre fødevarer.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak for besvarelsen af den forespørgsel, vi har rejst.

Der var en gennemgang af det forløb, vi har set her inden for det seneste halvandet år, og jeg bemærkede jo, at ministeren også her gav udtryk for, at hver eneste gang, man havde fundet et problem, havde man taget fat i det. Det er måske noget af hovedproblemet, at ministeren og ministeriet på den måde foretager brandslukning i stedet for at påtage sig en overordnet ledelse af Fødevarestyrelsen, og sikre, at der ikke bliver tale om brandslukning, men får hele organisationen til at fungere.

Der er jo en vending, ministeren har brugt adskillige gange; jeg tror, alle har hørt begrebet skeletterne, der vælter ud af skabet, og man bliver jo ærlig talt lidt rystet, når ministeren fortæller, at sådan er situationen i ministerens eget ministerium. Og det er klart, at det har været utilfredsstillende, at man på den måde tog fat i enkelt-sager i stedet for at få hele organisationen til at fungere.

Der har jo været stor omtale af det, som nu i daglig tale hedder hindbærsagen, og som er intet mindre end en katastrofe, i og med at formentlig tusinde mennesker har været syge af disse hindbær, der har været importeret, og at måske fem også er døde. Det er en meget, meget alvorlig sag, og det er selvfølgelig afgørende, at når man giver nogen påbud om, at noget skal ske – her tilbagetrækning af disse hindbær – så sikrer man også, at det sker, altså at man ikke i almindelig godtroenhed overlader det til dem, som har en interesse i at sælge disse hindbær. Det synes jeg var dybt problematisk.

Kl. 11.00

Det er jo også forfærdeligt, når vi hører om det Thulinkød, der ikke har været kontrolleret, og man angiver så en fejl som årsag. Men sagen er jo, at den engrosvirksomhed har leveret kød ud til over tusinde detailvirksomheder. Det vil

sige, at en meget, meget stor del af danske borgere har fået det for gamle kød. Sådan har det jo altså også været i de andre tilfælde.

Socialdemokratiet er ikke et sekund i tvivl om, at når man har set den her katastrofale udvikling, så har det været noget, der er sket i lyset af det, som ministeren kalder effektivisering, og som i dagligt sprog hedder besparelser og nedskæringer, hvilket jo har betydet, at et meget stort antal medarbejdere i styrelsen ikke har deres job mere. Vi mener, der er brug for en genopretning.

Fødevarerkontrollen er afgørende for, at forbrugerne ikke får fødevarer, der er ompakket, eller fødevarer, hvor udløbsdatoen er ændret. Jeg hører på ministeren, at det overlader han mere eller mindre til leverandørerne selv, men for os er det afgørende, at der er en effektiv kontrol, sådan at man ikke kommer i den her situation.

Det, der har vist sig i de kontrolrapporter, der ligger, er jo netop, at kontrollen ikke har været til stede, heller ikke i andre tilfælde. Det er i øvrigt også et problem i en række af smileykontrollerne, at kontrollerne ikke udføres i det omfang, de skal, og at der i øvrigt ikke er en opfølgning af kontrollerne.

Ministeren nævnte også, at man nu ville samarbejde med Told og Skat. Det sker jo som bekendt på foranledning af det samråd, som Socialdemokraterne indkaldte til, fordi vi syntes, det var helt utilfredsstillende, at fødevarerkontrollen kunne finde polske colaer uden at give besked til skattemyndighederne.

Fødevarerkontrollen er altså ikke noget, vi går på kompromis med. Fødevarerkontrollen har et stort ansvar for, at vi ikke bliver syge af de fødevarer, vi spiser. Derfor er det afgørende, at fødevarerkontrollen er højt prioriteret af regeringen og selvfølgelig også af et flertal her i Folketinget.

Vi synes ikke, at fødevarerkontrollen i et tilstrækkeligt omfang har været højt prioriteret. Den høje prioritering har ikke været til stede under den nuværende regering. Derimod har det været nedskæringer, der har præget dagsordenen år for år, og hvis man ser fremadrettet, så er det også det, der vil ske, men der kan selvfølgelig komme andre muligheder ved finanslovforhandlinger.

Der har været nedskæringer på bevillinger, der har været nedskæringer på personalet, og det har katastrofale følger for fødevarerkontrollen. Disse nedskæringer har regeringen gennemført sammen med Dansk Folkeparti. Ansvar for nedskæringerne er det klart at placere, det

tilhører regeringen, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, der har lagt stemmer til under hele den her proces.

Dansk Folkepartis rolle har været særlig pinlig i den her sag. Partiets fødevarerordfører, hr. Christian H. Hansen, har gentagne gange bedyret, at de nedskæringer, der er foretaget, ikke skabte en ringere fødevarer sikkerhed. Det synspunkt er naturligvis hamrende naivt, og den konklusion var Dansk Folkeparti vist også kommet frem til, indtil natten mellem den 7. og 8. april, hvor befolkningen blev vidne til det mest pinlige indslag til dato, nemlig det skuespil, Dansk Folkeparti opførte, hvor partiet fremsatte ultimative krav til forbrugerministeren. Det var ganske fantastisk. Der blev ikke rykket et komma, sagde Dansk Folkeparti, og det er også næsten rigtigt, for det eneste, der stod tilbage efter den megen ballade, var et enkelt komma i teksten fra Dansk Folkeparti. Resten af teksten var slettet eller var noget, der var aftalt i forvejen.

Derfor kan Dansk Folkepartis udmeldinger i den sag op til den 7. april betegnes som det rene hykleri. Det var meget præcise udmeldinger fra fødevarerordføreren.

Det, der kom ud af al den medieballade, var, at et forslag, der i forvejen var enighed om, nu skulle gennemføres. Det var spørgsmål om effektivisering af Fødevarerstyrelsen, nultolerance, hvad det så er. Hvad det skal udmønte sig i, har vi måske ikke noget helt præcist svar på ud over de punkter, der er opridset, og som i øvrigt er opgaver, som man i forvejen måtte forvente blev udført. Opfølgning af manglende tilsyn og undersøgelse af fødevarerkontrollen var noget af det, der skulle med, og det skulle klares inden for en økonomisk ramme i år på 8 mio. og til næste år 10 mio. kr.

Er der nogen, der virkelig tror, at fødevarer sikkerheden i Danmark kan bringes på et højt niveau for 10 mio. kr., så er det lige så naivt som at tro, at de nedskæringer, som Fødevarerstyrelsen har været igennem siden 2001, er uden betydning for fødevarer sikkerheden i Danmark.

Kl. 11.05

Alt er noget, der i forvejen har været givet løfte om fra forbrugerministeren ved samråd i Fødevarerudvalget. Det eneste, der har manglet, er så åbenbart at stille pengene til rådighed. Men vores forudsætning var jo, at når forbrugerministeren i Fødevarerudvalget gav oplysninger om, hvad der skulle ske, så var der også sikret økonomi. Man må sige, at lægge en plan frem, uden

der var økonomi til, har vist ingen gang på jorden.

Er der nogen ud over forbrugerministeren og Dansk Folkeparti, der tror, at svaret på, hvad vi har set i sagen med Skare Meat Packers i Vejen, ABM Food i Aabybro, Thulin Kød Engros og mange flere, er noget, der klares inden for den ramme, der nu er sat af? Er der nogen, der tror, at salget af ompakket kød, salg af gammelt kød fra disse virksomheder stoppes med den beskudte indsats, der nu skal sættes i værk af regeringen og Dansk Folkeparti? Derfor er det afgørende at tage skridt, så fødevarer sikkerheden bliver optimal i Danmark. Det skylder vi forbrugere, og det skylder vi naturligvis også de mange eksportvirksomheder, vi har.

Tænk, hvis det, vi har set på tv i Danmark, blev vist på BBC. Det ville være skadeligt for dansk eksport, og derfor burde mange have en optimal interesse i at sikre den her kontrol hundrede procent, så vi ikke ser disse skandaler.

Egenkontrollen, som er et vigtigt led i virksomhedens kontrolindsats, er åbenbart heller ikke fungerende. I små virksomheder er der mange steder tale om, at kontrollen ikke er kommet i gang. I store virksomheder er det heller ikke godt nok med egenkontrollen, hvad der også er kommet frem under de daglige oprulninger af fødevarer skandaler.

Jeg tror, alle husker billedet på tv den aften, hvor man viste sure rullepølseslag og røde pølser med stålsplinter i, som fødevarer kontrollen havde fået fat i, fordi der var daglig kontrol i den pågældende virksomhed. Den daglige kontrol skulle nok overtages af en egenkontrol med en fødevarer kontrol ca. syv gange om året. Er der nogen, der tror på, at det ville være godt nok i den virksomhed?

Der skal fokuseres på egenkontrollen ved kontrolbesøgene, og der må skrives hårdt ind, hvis ikke egenkontrollen er i orden.

De mange fødevarer skandaler har været drøftet med forbrugerministeren ved flere møder i Fødevarerudvalget, der har været stillet utallige spørgsmål, ministeren har gang på gang bedyret, at alt var i orden, indtil det blev tydeligt for ministeren, at der var noget, der var rivende galt. Som det blev udtrykt: Skeletterne vælter ud af skabet. Det er naturligvis ikke betryggende udtalelser fra en minister, der har ansvaret for fødevarer kontrollen i et stort fødevarer producerende land som Danmark.

Forbrugerministeren har gentagne gange givet tilsagn om en god og stærk fødevarer kontrol.

I virkeligheden bliver det værre og værre. Derfor har Socialdemokraterne og den øvrige opposition givet udtryk for, at vi ikke har tillid til forbrugerministerens håndtering af fødevarer kontrollen i Danmark. Når dertil kommer, at ministeren ikke har haft vilje til at sikre, at området tilføres ressourcer, så en effektiv kontrol opnås, så har Socialdemokratiet ikke tillid til, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender har den nødvendige handlekraft til at sikre danske forbrugere tilstrækkelig fødevarer sikkerhed. Derfor vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer,

- at fødevarer sikkerheden i Danmark er under al kritik,
 - at forbrugersikkerheden ved en intensiv kontrolindsats skal genoprettes på fødevarer området,
 - at egenkontrollen på området ikke fungerer som en reel kontrol af fødevarer sikkerheden,
 - at der under VK-regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti er sket nedskæringer i Fødevarer styrelsen med en personalereduktion på 228 medarbejdere,
 - at medarbejderne helt åbenlyst ikke har ressourcer til at nå en tilfredsstillende fødevarer kontrol,
 - at ministeren for familie- og forbrugeranliggender ikke har haft vilje til at tilføre ressourcer til fødevarer området, så en effektiv kontrol kan opnås,
- udtrykker Folketinget mistillid til, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender har den nødvendige handlekraft til at sikre den danske forbruger en tilstrækkelig fødevarer sikkerhed.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår i forhandlingen. Og så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Jens Peter Verner sen kun hører det, han vil høre. Det er i hvert fald ikke alt, vi hører i dag fra hr. Jens Peter Verner sen,

som er helt i overensstemmelse med sandheden. Vi hører, at der har skullet være nedskæringer i fødevarekontrollen år efter år, men kan hr. Jens Peter Vernersen ikke bekræfte, at regeringen netop med den aftale, den indgik med Dansk Folkeparti tilbage i maj måned 2005, sikrede, at det var et klart krav, at der ikke blev skåret på fødevarekontrollen, og at man oven i købet friholdt fødevarekontrollen for de effektiviseringskrav, der ellers er til de statslige institutioner? Det er et meget simpelt spørgsmål, som kan besvares med et ja eller et nej.

Kan hr. Jens Peter Vernersen ikke bekræfte, at der ikke under denne minister er skåret i fødevarekontrollen?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg står her med et notat af 4. april 2006 fra Fødevarestyrelsen, der beskriver personalesituationen i styrelsen. I 2001 er der 1.209, i 2002 er der 1.079, i 2003 er der 1.065, i 2004 er der 1.099, i 2005 er der 1.066 og i 2006 er der 981. Det er situationen, og det betyder, at man i den periode har nedskåret med 228 medarbejdere. Det er rigtigt, at man så i et år undlader at lade styrelsen omfatte af effektiviseringen, men det er jo et spørgsmål om, at man tager et skridt frem, efter at man er gået tre skridt tilbage.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er ikke sikkert, at hr. Jens Peter Vernersen forstod mit spørgsmål. Det, jeg spurgte om, var i relation til fødevarekontrollen, nemlig om der har været besparelser, nedskæringer i fødevarekontrollen ifølge den aftale, der blev indgået med regeringen og Dansk Folkeparti i 2005. Da var det et klart krav – og sådan er det også – at der ikke skulle slækkes på fødevarekontrollen, at der ikke skulle skæres ned på fødevarekontrollen. Det ved hr. Jens Peter Vernersen også udmærket, og nu er det fødevarekontrollen, vi snakker om, og ikke Fødevarestyrelsen som sådan.

Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre fra hr. Jens Peter Vernersen, hvilke af de initiativer man er blevet enig om, som hr. Jens Peter Vernersen ikke er tilfreds med. Er det den nultoleranceplan, hvor man vil skærpe straffene osv. over for de brodne kar? Er det den uvildige undersøgelse? Er det den melding fra ministeren om, at når man er færdig med undersøgelsen, så vil man kigge på ressourcespørgsmålet? Hvilke

af de initiativer, som regeringen har aftalt med Dansk Folkeparti tidligere på måneden, er det, Socialdemokratiet er imod?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hvis jeg først starter med kontrollen, så blev der faktisk skåret i det hjælpepersonale, der skal til, når kontrolindsatsen skal udføres, og det har bl.a. dyrlægerne også sendt henvendelser ind om, hvor de netop beskriver, at det hjælpepersonale, der skulle sikre deres virksomhed, bliver beskåret, og der er da vist heller ikke meget tvivl om, at sådan er det. Det har ministeren også gentagne gange fremført på møder i udvalget, så det er der faktisk meget klarhed over.

Spørgsmålet om nultoleranceplanen har jo været drøftet adskillige gange i Fødevareudvalget. Det troede jeg måske hr. Per Ørum Jørgensen også var klar over. Problemet er for så vidt ikke indholdt, problemet er, at det er helt helt utilstrækkeligt til at løse det her problem – helt utilstrækkeligt. Det er det, som vi har tilkendegivet. Vi mener sådan set, at det rigtige er, at man får genoprettet de ressourcer, man har, sådan at det her kan fungere et hundrede procent. Vi mener ikke, at der er brug for mindre kontrol. Vi mener sådan set, at der er brug for mere kontrol, og det bliver vi jo dag for dag bekræftet i med de virksomhedsskandaler, vi ser.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg vil først og fremmest gerne sige, at i Venstre er vi fuldstændig enige i, at forbrugernes tarv i første omgang skal sikres, at fødevarekvaliteten skal være i orden, så man som forbruger trygt kan regne med de fødevarer, der sælges i butikkerne, og som man spiser på restauranterne.

Kl. 11.15

Nu var vi vidne til sådan en harmdirrende kritik af egenkontrollsystemet fra hr. Jens Peter Vernersens side. Derfor vil jeg gerne bede hr. Jens Peter Vernersen bekræfte, at egenkontrollsystemet blev sat i værk under den socialdemokratiske regering, altså at det rent faktisk er tanker, der også er groet i den socialdemokratiske have.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu ved jeg ikke, om fru Inger Støjberg opfatter det som en harmdirrende kritik, ja, det må hun jo have gjort. Det, jeg gjorde opmærksom på, var, at egenkontrollen ikke virkede, fordi den

ikke i tilstrækkeligt omfang blev kontrolleret, og fordi det for de små virksomheder var et spørgsmål om, at man ikke havde fået egenkontrollen sat i gang.

Det er jo sådan set ret indlysende, at den enkelte virksomhed har et kæmpe ansvar for sin egen produktion, hvad enten det er en bager-virksomhed, eller det er Tulips slagterivirksomhed. Der har man naturligvis et kæmpeansvar.

Men det, der skal til, er jo helt åbenbart, at der også er en intensiv kontrol og sikkerhed for, at det, man nu sætter i gang, skal være i orden.

Det var også det, jeg sagde i min ordførertale, og det bliver jo ikke anderledes af, at fru Inger Støjberg mener, at det var et harmdirrende indlæg.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg fik jo ikke så meget svar på mit spørgsmål. Spørgsmålet lød egentlig helt enkelt, om hr. Jens Peter Verner sen kan bekræfte, at det var under den socialdemokratiske regering, at man startede de her egenkontrolprogrammer, hvilket jeg bakker fuldstændig op, hvilket Venstre bakker fuldstændig op om, og i øvrigt var det også et forlig, som Venstre var med i.

Det undrer mig bare en lillebitte smule, at når vi nu er kommet frem til år 2006, så er egenkontrol pludselig et kæmpestort problem. Så skal der være en harmdirrende kritik af det, og så er det ikke noget, der fungerer, men det gjorde det åbenbart, da det blev sat i søen af den socialdemokratiske regering.

Jeg beder bare om, at hr. Jens Peter Verner sen vil bekræfte mig i, at egenkontrollsystemerne blev sat i verden under den socialdemokratiske regering.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Det blev jo ikke på noget tidspunkt afvist af mig. Det, jeg har kritiseret i forhold til egenkontrollen – og det ville være meget, meget nyttigt, hvis fru Inger Støjberg lyttede – var, at den ikke er sat tilstrækkeligt i gang i en række mindre virksomheder, at den åbenbart ikke fungerer tilstrækkeligt godt i en række større virksomheder. Det synes jeg at man skulle forholde sig til som et problem.

Jeg tror også, fru Inger Støjberg så den udsendelse, hvor vi fik fremvist, hvordan man i en stor fødevarereproducerende virksomhed nu ikke længere skulle have en daglig fødevarerkontrol, men

en stikprøvekontrol syv gange om året, og at alt skulle overgå til egenkontrol. Det var der, man havde brugt sure rullepøliseslag til sin produktion, og det var der, hvor der var stålsplinter i de røde pølser, som blev vist frem, og som blev omtalt af den kontrollant fra fødevarerkontrollen, der var der.

Det, der er problemet med egenkontrollen, er, at den ikke er sat ordentligt op, og at den åbenbart også er omfattet af de besparelser, der finder sted.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man hører hr. Verner sens forslag til vedtagelse, så kunne man næsten tro, at det er forsøgt formuleret knivskarpt for at undgå, at der er et flertal, der stemmer for det. Det er jo sådan en iagttagelse, som måske kunne give lidt omtanke med hensyn til, hvordan man sådan formulerer sine forslag til vedtagelser, for det kunne jo stadig væk nås at lave nye forslag til vedtagelser under debatten.

Det andet, jeg vil sige, er, at når jeg hører hr. Verner sens ordførerindlæg, så må jeg sige, at jeg er enig i en meget stor del af den kritik, hr. Verner sen kommer med i forhold til fødevarerkontrollen. Det, der så måske kan komme lidt overraskende, er at hr. Verner sen i så høj grad undgår at fokusere på, hvad der så skal til for at forbedre vilkårene.

Det kunne være rart, om hr. Verner sen ville fortælle lidt om, hvad der er det totalt idéforladte og åbenbart håbløse ved de punkter, som vi stillede op, og som vi faktisk mener er vigtige at gennemføre allerede i år og ikke næste år, som regeringen havde planlagt, bl.a. et fødevarernes bagmandspoliti, en ekstern undersøgelse af, hvordan fødevarerkontrollen fungerer, fordi der har været alt for mange svigt osv. Alle de elementer, som er sat op der, er de fuldstændig nyteløse?

Er det det indtryk, man skal sidde tilbage med, efter at man har hørt hr. Verner sen i dag?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Nu kommer hr. Thulesen Dahl jo ikke i Fødevarereudvalget, fordi han ikke er medlem af udvalget, men vist indsuppleret nu. Men hvis hr. Thulesen Dahl havde været der, så ville han have vidst, at der har været stillet spørgsmål om, hvilket omfang det her bagmandspoliti har.

Det har ikke været muligt at få et klart og præcist svar på det. Men måske er det noget med seks medarbejdere, der så skulle ind her. Det er det nærmeste, vi er kommet det. Vi ved det ikke præcist, men det ligger formentlig deromkring. Hvis hr. Thulesen Dahl mener, at det er noget, der kan løse de problemer, der er, så må jeg sige, at jeg måske synes, det er en anelse naivt, som jeg også sagde i min ordførertale.

Kl. 11.20

Der er jo ikke et punkt her, som vi ikke har diskuteret i Fødevarerudvalget. Det, som Dansk Folkeparti har præsenteret som sine ultimative krav op til den 7. april, var i øvrigt noget, der var vedtaget i forvejen. Jeg spurgte i går ministeren, hvad forskellen er på det, der lå før den 7. og efter den 8. april, og det var stort set ingenting, ud over at ministeren nu mente, at han fik 8 mio. kr. til at få det gennemført. Det var sådan set den forskel, der var. Det er bogført her i Folketinget ved onsdagsspørgetiden i går.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror helt grundlæggende, at forskellen på hr. Vernersen og mig i den her debat ikke er kritikken af, hvad der er foregået og ikke foregået, men handler om, hvorvidt man så også samtidig er optaget af, hvordan man igen skaffer forbrugerne tillid til vores fødevarerområde.

Der må jeg nok sige, at der synes jeg godt nok, det er pauvert at høre hr. Vernersen i dag. Altså, at han overhovedet ikke er fokuseret på at anerkende, at nogle af de ting, der sættes i værk, har en virkning; at det har en virkning, at der kommer nogle folk udefra, som skal se på, hvordan i alverden det kan gå så galt i vores fødevarerkontrol; at der sættes flere ressourcer af, samlet set vel op mod 30 mio. kr. i år ud over det, der var afsat før; at der er en plan, der handler om, at man skal have skrappe sanktioner; at et fødevarernes bagmandspoliti, som måske ellers ville blive etableret i 2007, bliver etableret nu, fordi vi ikke kan vente på det.

Altså, sådan nogle ting går enten fuldstændig hen over hovedet på hr. Vernersen eller bliver forsøgt bagatelliseret til ikke at betyde noget som helst. Altså, et eller andet sted har jeg fuld respekt for, at Socialdemokratiet er i en situation, hvor man altid vil det dobbelte eller tredobbelte af det, vi andre vil. Det er sådan set o.k. Det er det politiske spil. Men det har jo ikke noget at

gøre med, at man ikke alligevel bliver nødt til at anerkende, at nogle af de initiativer, der er sat i søen her, selvfølgelig også får en positiv effekt.

Det kan godt være, der skal endnu mere til. Det må vi så regulere løbende, men man skal da ikke undervurdere, at det her får en effekt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt minde hr. Thulesen Dahl om, at det, som blev den store sejr for Dansk Folkeparti natten mellem den 7. og 8. april, alt var noget, der var aftalt i forvejen, noget, der havde været igennem Folketingets Fødevarerudvalg, noget, vi havde sagt var rigtige skridt at tage. Det, vi bare har sagt, er, at det er utilstrækkeligt.

Vi har jo heller ikke fået svar på, hvor stort det der bagmandspoliti skal være. Er det seks medarbejdere til hele landet? Jeg tror også, hr. Thulesen Dahl fornemmer, hvilken konsekvens det får.

Vi har spurgt, hvordan man vil tage fat om det der med, at folk ikke skulle have lov at drive virksomhed. Det har ministeren ikke givet svar på. Vi har, fordi vi tager der her alvorligt, afsat 60 mio. kr. ekstra på finansloven. Det kom ikke igennem. Det bliver så nu fremsat som et beslutningsforslag, der behandles efter den her forespørgsel. Det mener vi der skal til for bare delvis at genoprette fødevarer kontrollen, for vi kan se, at det er over 100 mio. kr., der er brug for. Det mener vi er det fremadrettede ud over det, der ligger her, og jeg vil bare sige til hr. Thulesen Dahl, at det er Dansk Folkeparti også meget velkommen til at støtte, hvis man har mulighed for det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Bare et enkelt spørgsmål til hr. Jens Peter Vernersen i forbindelse med diskussionen om egenkontrol. Kan hr. Jens Peter Vernersen ikke bekræfte, at egenkontrol kan være et fornuftigt styringsredskab i så vel store som små virksomheder? Det, der er problemet, er, at den nuværende regering sammen med Dansk Folkeparti har brugt egenkontrollen som argument for at skærne ned på bevillingerne, sådan at man i dag ikke har nogen kontrol af fødevarerne i Danmark ud over den kontrol, der ligger i at kontrollere, om egenkontrolskemaerne er udfyldt rigtigt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hvis ikke jeg sagde det så klart i mit ordførerindlæg, så skal det da beklages. Altså, vi kan jo ikke under nogen omstændigheder have dansk fødevarerproduktion til at foregå uden egenkontrol. Hvad kunne man ikke forestille sig, hvis det var tilfældet? Men det er jo bare helt åbenbart ikke tilstrækkeligt. Nogle kan ikke finde ud af at få det sat i gang, det er de små virksomheder, og nogle af de store virksomheder har helt åbenbart brug for, at der bliver ført et nøje tilsyn, sådan at egenkontrollen også fungerer optimalt der.

Men det er da klart, at alt andet ville være helt umuligt, og derfor er det også tilrettelagt som et styringsredskab, og det har vi jo syntes var rigtig hele vejen igennem, hvad jeg også har forsøgt at forklare.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Altså bare som supplement til det vil jeg spørge hr. Jens Peter Vernersen, om det ikke også er rigtigt, at ud over at man har fokuseret ensidigt på kontrol af egenkontrollen og ladet det erstatte egentlig kontrol, kan man jo også konstatere en række eksempler på, at kontrollen af egenkontrollen tydeligvis ikke har den rette kvalitet, for vi har flere eksempler på, at virksomheder har fået gode smileyer den ene uge, og så har man 14 dage eller 3 uger senere kunnet konstatere, at der var for gammelt kød på virksomheden.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er også noget, som jeg har undret mig meget over kunne forekomme, at man i starten af en måned stort set får alt o.k. i en virksomhed, og senere på måneden bliver virksomheden politianmeldt, fordi alt er helt forfærdeligt. Det må jo i hvert fald betyde, at man under ingen omstændigheder har haft en ordentlig kontrolfunktion, anderledes kan det jo ikke læses. Vi kan jo også helt tydeligt se af de kontrolrapporter, som jeg har her, hvordan det hænger sammen.

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen, som her var ordfører for forespørgerne på F 41.

Så er det ordføreren for forespørgerne på F 37, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Når vi i særlig stor udstrækning har været interesseret i også at beskæftige os med forhistorien til det her, så er det selvfølgelig, fordi den oplevelse, vi havde i Fødevarerudvalget og også her i Folketingssalen, af den lange række af skandalsager, der er blomstret frem i løbet af det seneste års tid inden for fødevarerområdet, var, at ministeren i en meget lang periode konstaterede meget enkelt, meget klart, at her var der sket en fejl, at denne fejl ville blive rettet op, og at vi derudover havde en meget velfungerende fødevarerkontrol i Danmark.

I sagen omkring hindbær og også i sagen omkring det sorte plastik fik vi en forklaring på, hvad der var galt. Der var sådan set to grundlæggende ting galt. Den ene var, at virksomhederne havde svigtet deres forpligtelse, og det er der jo sådan set ikke nogen der kan være i tvivl om. Den anden var så, at i disse enkelte tilfælde havde der været nogle mindre problemer, men de ville nu blive rettet op, og så ville alt i øvrigt være godt.

Den sang fik vi faktisk fra forbrugerministeren helt frem til et godt stykke tid ind i marts måned, og jeg mener faktisk, at vi i Enhedslisten nåede at anmelde vores forespørgsel, inden ministeren ændrede linje og sagde, at nu røg skelletterne ud af skabet, hver gang man åbnede døren. Så det var altså situationen dengang.

Så kan man spørge, om det så ikke er meget godt, at ministeren, hver gang der er opstået et problem, har taget nogle initiativer for at rette op på dem. Det er jo da i hvert fald bedre, end hvis ministeren havde sagt, at det gik rigtig godt, der var nogle enkelte eksempler på, at det ikke gik så godt, men det behøvede vi ikke at gøre noget ved. Så det er rigtigt, at der i nogle tilfælde har været tale om opretning af problemer.

Det er også værd at bemærke, at ministeren i en meget, meget lang periode blev ved med at gentage, at hvis der var problemer, så hang de i hvert fald kun sammen med styringen og ikke med de bevillinger, der blev givet til fødevarerkontrol i Danmark.

Det fører så videre til det, som vi er de eneste, der synes er en meget vigtig pointe i diskussionen, nemlig udviklingen i bevillingerne til fødevarerkontrollen og Fødevarestyrelsen.

Hr. Jens Peter Verner sen har jo meget nøje gennemgået udviklingen i antal ansatte i fødevarekontrollen og Fødevarestyrelsen. Hvis man tager fødevareforskningen, vil man se en nogenlunde tilsvarende forringelse af det antal mennesker, der er ansat, og af, hvor mange penge man bruger. Så hele fødevarerområdet er altså blevet udsat for forringelse.

Så er der nogle, som synes, at vi skal lade være med at snakke om, hvad regeringen har gjort, fra den trådte til og så indtil i dag, med hensyn til bevillingerne. I stedet har man sagt: Jamen lad os prøve at se på, hvad vi har tænkt os at gøre i 2006 og 2007.

Der må jeg bare i al stilfærdighed sige, at når jeg kigger på de notater, som forbrugerministeren selv forelagde, da han redegjorde for udviklingen i bevillingerne til Fødevarestyrelsen og fødevarekontrol i 2006, 2007, 2008 og 2009, så er det bare at konstatere, at bevillingerne fortsætter med at falde.

Kl. 11.30

Det er rigtigt nok, at de ikke falder i samme takt, som det var planlagt i finansloven for 2005, og så kan man selvfølgelig sige, at når budgettet for 2006 er bedre, end budgetoverslagsåret for 2006 var i 2005, så er det ikke så slemt, men realiteten er jo, at der fortsat sker nedskæringer og forringelser.

Så kan man spørge: Hvad er det så for nogle argumenter, ministeren har budt på, når han har sagt, at det med bevillingerne ikke var noget problem? Det har jo været strukturændringer, produktivitetsforbedringer osv. Der har vi jo for ikke ret lang tid siden kunnet konstatere, at et flertal i Folketinget har godkendt, at man lavede nye strukturændringer, som muligvis, muligvis ikke, ville føre til effektiviseringer og forbedringer, men hvor man i hvert fald også sørgede for, at de produktivitetsforbedringer, der måtte komme, når fusioner og omstruktureringerne var gennemført, blev taget ind med det samme.

Så har man også brugt egenkontrollen som argument for, at man ikke behøvede at kontrollere så ofte, fordi, som man har sagt, og det lyder jo besnærende, i stedet for at der kommer en kontrollant ud med jævne mellemrum – i nogle virksomheder har de godt nok været der hver dag, det skal de også være fremover, hvis man ønsker at sælge kød til USA, fordi amerikanske forbrugere og forbrugerorganisationer har åbenbart større krav på en effektiv kontrol end danske forbrugere og EU-borgere – så er det jo meget bedre, at virksomhederne selv fører kontrol,

for virksomhederne er der jo hver dag. Og det er jo sådan set fuldstændig rigtigt, virksomhederne medarbejdere er der hvert sekund.

Det er da også fornuftigt, synes jeg, at kræve af fødevarerproducenter, at de har et styringssystem, der gør, at de kan gennemføre en effektiv kontrol af fødevarer kvalitet, af fødevarer sikkerhed, af fødevarer sundhed, og der har så været, troede vi oprindeligt, ét stort problem i det, nemlig at mange små virksomheder ikke var i stand til det, fordi man ikke har givet dem de redskaber, der skal til, og i sammenhæng med det var der også det problem, at man heller ikke havde sørget for at stille den rådgivning til rådighed for de virksomheder, som de har brug for.

Så derfor havde de svært ved at finde ud af det, de havde måske også svært ved at se meningen med det, og de havde også meget svært ved måske at finde ud af, at når der nu var 8 eller 9 eller 10 grader i køleskabet i stedet for de der 4-5, der skulle være, så skulle man skrive 8-9 grader på, når der nu alligevel ikke var nogen, der kontrollerede, om det passede, hvad man skrev.

Jeg troede sådan set, at det var mindre og måske mellemstore virksomheder, der havde det problem. Men oven i det har vi så haft det problem, som ministeren i starten omtalte som de få brodne kar, nemlig virksomheder, som decideret snyder. Og kendsgerningen er jo, at så længe man nøjes med at kontrollere egen kontrol, så fører det til, at det ikke afsløres, hvis folk decideret snyder. Altså når Thulin blev afsløret, var det jo en udløber af sagen i Tyskland, ikke en udløber af, at den danske fødevarekontrol af sig selv ville have opdaget det i forbindelse med sin egenkontrol.

Vi har også set eksempler på, at det, at der udøves tilsyn, hvor man kontrollerer egenkontrollen, ikke fører til, at man afslører sager, der så på anden vis i forbindelse med andre undersøgelser kommer frem efterfølgende.

Så vi har altså det problem, at egenkontrollen grundlæggende forudsætter, at alle virksomheder og alle fødevarerproducenter i Danmark er så hæderlige, at de selv skriver ned, når der sker fejl. Og der må vi jo så bare konstatere nu i al stilfærdighed, at den tillid har de danske fødevarerproducenter ikke været i stand til at leve op til. Når man ikke er konservativ og har den der kritiske tilgang til erhvervslivet og også til fødevarerindustrien i Danmark, så er det måske ikke så overraskende, at nogle er villige til at se lidt

let på nogle ting, når det handler om at tjene penge.

Men jeg synes i hvert fald, at forbrugerministeren for længst måtte have erkendt, at det var sådan, det forholdt sig, og derfor have draget den logiske konklusion af det, at der er brug for en effektiv myndighedskontrol som et supplement til den egenkontrol, der foregår.

Og så synes jeg heller ikke, at det i den sammenhæng er særlig svært at forstå, at de omfattende nedskæringer, man har gennemført siden 2000, 2001 og frem til i dag i Fødevestyrelsen, og som har ført til, at der i dag er 228 færre personer til at udføre arbejdet, burde man gå i gang med at rulle tilbage.

Kl. 11.35

Der har oppositionspartierne, og det vender vi tilbage til under behandlingen af det beslutningsforslag, jo fremsat et forslag om, at der skal afsættes ekstra midler til det her område, og vi er også kommet med en lang række konkrete forslag til, hvordan man kunne skabe en bedre kontrol af fødevarerne i Danmark.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det fru Inger Støjberg som ordfører.

Inger Støjberg (V):

Vi skal have sunde og sikre fødevarer i Danmark. Det skal være sådan, at man som forbruger trygt kan række hånden ind i køledisken og tage et pund oksekød eller en pakke frosne hindbær, gå ind i chokoladebutikken og købe sig en æske dessertchokolade eller gå på restaurant og være i sikker forvisning om, at kvaliteten og fødevarerens sikkerhed er i orden.

Jeg er glad for, at vi i dag har en forespørgselsdebat om hele det her område, for det trænger vi til oven på den meget tilspidsede situation, der blev bygget op i ugerne før påske.

Det er naturligvis en oppositions opgave at være kritisk over for regeringen, men jeg må sige, at specielt den socialdemokratiske ordfører hr. Jens Peter Vernerensens gøren og laden i denne her sag til tider har virket mere som en kalkun-jagt på ministeren end en reel interesse i at diskutere løsninger på det problem, det egentlig handler om, nemlig fødevarerens sikkerhed og fødevarerens kontrol. Men nu har vi så forespørgselsdebatten i dag, og det giver jo så også oppositionens partier mulighed for at fortælle om de visioner, de har på området.

Nu er der jo allerede blevet fremsat et forslag til vedtagelse fra oppositionspartierne, Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, og jeg kan allerede nu afsløre, at det er et forslag, som vi ikke stemmer for i Venstre.

Vi har oplevet nogle grølle svigt og nogle direkte svindelsager i fødevarerbranchen, og det kan vi som forbrugere selvfølgelig ikke være tjent med. Derudover må vi erkende, at der har været problemer med fødevarerens kontrollen, hvilket jo sidste år betød manglende tilsyn i omkring 5 pct. af virksomhederne, som skulle have haft tilsyn.

Det er imidlertid sådan, at Fødevestyrelsen rent antalmæssigt har foretaget flere kontrolbesøg, end de skulle, men det er også sådan, at ikke alle firmaer, som skulle have haft et besøg, har fået det. Meget tyder derfor på, at der er problemer med styringen i Fødevestyrelsen, og det er naturligvis uacceptabelt, det skal der rettes op på.

Vi har i den seneste tid set en række sager, hvor der er blevet snydt og svindlet. I flæng kan nævnes det gamle kød, der blev solgt til restauranter rundt om i Danmark, sagen om chokoladen, der havde været mus i og blot blev pakket om og solgt i nye indbydende æsker, eller de frosne rejer, hvori der bl.a. blev fundet ledningsstumper.

Det er alt sammen svindelsager, og sådan nogle sager skal der slås hårdt ned på. Det er helt uacceptabelt, at nogle producenter og grossister lader hånt om fødevarerens sikkerhed og dermed lader forbrugerne i stikken. Det skal simpelt hen ikke kunne betale sig at svindle.

Derfor er vi i Venstre meget tilfredse med, at straffene nu hæves over for de svindlere, der jo desværre er i branchen. I Venstre vil vi naturligvis følge området nøje, for der skal dæmmes op for den slags sager, som skaber både usikkerhed og frustration blandt os forbrugere.

Regeringen og Dansk Folkeparti indgik inden påske på baggrund af de sager, som vi i de seneste måneder har været vidner til, en aftale om opstramninger på fødevarerområdet. Det er en aftale, som vi i Venstre er meget tilfreds med, for den er nemlig til gavn for forbrugerne. Aftalen skal sikre, at vi genopretter tilliden til fødevarerens kontrollen, for selv om vi jo generelt set har et højt og godt kontrolniveau her i landet, så må vi erkende, at det ikke har fungeret helt, som det skal.

De tre partier har aftalt en nultoleranceplan, som fremadrettet skal sikre, at reglerne på føde-

vareområdet bliver overholdt. Jeg vil ikke nævne alle ti punkter, som ligger i den meget gennemslagskraftige plan, men blot nævne, at der jo bl.a. bliver oprettet et bagmandspoliti, som får speciale i at kontrollere virksomhedernes regnskaber og bilag. Reglerne for retten til at drive virksomhed strammes op, så folk, der gentagne gange har overtrådt reglerne, fratages retten til at drive virksomhed i en årrække, der indføres højere bøder over for svindlere, og fødevarer-virksomheder, som bryder reglerne, sættes under en skærpet kontrol, og det er vel at mærke en kontrol, de selv skal betale for.

Kl. 11.40

Derudover bliver de to store kødsvindelsager, som jo har relation til Tyskland, sagen om Tannis Food og Thulin Kød Engros, også undersøgt.

Det er utrolig vigtigt, at tilliden til fødevarer-kontrollen bliver genoprettet, og de tiltag, som ligger i multoleranceplanen, vil betyde, at det sker. Men det er naturligvis ikke nok, at forbrugernes tillid til kontrolsystemet bliver genoprettet, det er også vigtigt at vide, hvad der ligger til grund for de fejl, som vi har set. Derfor er vi i Venstre meget tilfredse med, at fødevarer-kontrollen nu grundigt undersøges, så vi får alle sten vendt og dermed sikkerhed for, at fødevarer-kontrollen lever op til de krav, vi stiller.

Samlet set må vi konstatere, at der gennem de seneste måneder er blevet afsløret en række svindelsager inden for fødevarerbranchen, og at der samtidig har været problemer med kontrollen af fødevarer-virksomhederne. Men de tiltag, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti efterfølgende har aftalt, tager fat om problemerne. Derfor stiller vi os i Venstre meget tilfreds med det resultat, som er opnået gennem vort gode samarbejde med Dansk Folkeparti.

Midt i hele den her alvorlige diskussion om fødevarer-sikkerhed og -kontrol skal vi jo altså heller ikke glemme, at der rundt om i landet er mange tusinde fødevarer-virksomheder, som har fuldstændig tjek på deres fødevarer. Den lille slagter, der sætter en ære i, at tingene altid er i orden; delikatesseafdelingen, der altid sørger for, at det er de bedste varer, der bliver solgt til kunderne, og den store fødevarerproducent, der har et omfattende egenkontrollsystem, og som værner om sit gode navn og rygte.

Men den her debat handler jo selvsagt om, hvor tingene er gået galt. Og der skal naturligvis rettes op på, at det er gået galt, for det er helt afgørende, at fødevarer-sikkerheden og tilliden til fødevarerne er i orden, det gælder både for de

fødevarer, vi køber i butikkerne, tager med hjem og selv tilbereder, og det gælder, når vi spiser på det lokale pizzeria.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren. For god ordens skyld nævner jeg lige navnene, så man kan forholde sig til rækkefølgen: hr. Jens Peter Vernersen, fru Mette Gjerskov, hr. Kristen Touborg, hr. Per Clausen, fru Elisabeth Geday. Når vi er færdige med de her korte bemærkninger, vil jeg udsætte mødet for frokost-pausen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan forstå, at fru Inger Støjberg mener, at med det der tipunktsprogram, multoleranceplanen, bliver alt bare rigtig godt. Der er vel ikke noget ekstraordinært i, at man iværksætter en uafhængig undersøgelse af sagsforløbet i to sager, Tannis Food og Thulin, Thulin, der har leveret kød til formentlig omkring tusind aftagere. Det er vel egentlig ikke noget, man behøver at indgå en aftale om. Det var vel noget, ministeren bare skulle se at få sat i gang omgående, sådan at man kunne finde ud af, hvad der var passeret. Det korte af det lange er jo, at det har været ikke mindre end katastrofalt.

Er fru Inger Støjberg ikke enig i, at det var en måde at løse det på? Og er det ikke sådan med en række af de her forslag, at de stort set har været noget, som bare skulle bringes i orden, uden at det skulle gøres til genstand for store forhandlingsaftaler, og at de i øvrigt gentagne gange har været drøftet i Fødevarerudvalget?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Naturligvis skal svindelsager som Tannis Food og sagen om Thulin Kød da undersøges. Men jeg vil da gerne understrege over for hr. Jens Peter Vernersen, at jeg ikke synes, at den her tipunktsplan bare er noget pjat. Jeg synes faktisk, at hr. Jens Peter Vernersen skulle tage at læse den her tipunktsplan en gang mere.

Jeg vil da gerne spørge, om det, at vi strammer reglerne op over for svindlerne, er det, der bare burde gøres uden om Folketinget, eller er det spørgsmålet om at forhøje bøderne, eller er det spørgsmålet om at skærpe kontrollen over for de fødevarer-virksomheder, som man kan se, der er problemer med, og kræve, at den kontrol skal betales af virksomhederne selv. Det er bare

for at nævne nogle af punkterne. Eller er det bagmandspolitiet, hr. Jens Peter Vernersen synes bare er noget, man sådan lige ... Ærlig talt, den her tipunktplan er gennemgribende, og den har gennemslagskraft.

Kl. 11.45

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

For at blive i sprogbruget: Ærlig talt, vil jeg sige til fru Inger Støjberg, som nu siger, at der skal være et bagmandspoliti. Jeg spørger ministeren: Hvilket omfang har det der bagmandspoliti? Er det noget, der bliver oprettet i alle regioner? Er det noget, der kommer til at fylde noget? Det nærmeste, vi er kommet frem til et svar, var, at det måske var seks medarbejdere, der skulle sættes på, og som skulle tage sig af særlige forhold.

Så skal man være opmærksom på, at det jo ikke er små virksomheder, det drejer sig om. De virksomheder, vi taler om her, har stort set leveret fødevarer til hele detailhandelen i Danmark. De afbryder nu samarbejdet, fordi de ikke føler, at den kontrol, der har været, er i orden.

De her punkter er jo ikke det, som sikrer en ordentlig fødevarerkontrol fremover. Det er bare et figenblad, som man lægger ud, og så gemmer man sig bag det. Der er ikke én, tror jeg, ud over regeringspartierne og dem, der står bag det her, nemlig Dansk Folkeparti, der tror, at det her løser problemerne. Jeg har ikke mødt den første endnu, fordi det er så løst i fugerne. Og så skal det i øvrigt finansieres med 8 mio. kr. i år og 10 mio. kr. de næste år. Det er det, der kan blive sat af til det. Det skal nok flytte noget.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg er bange for, at hr. Jens Peter Vernersen simpelt hen enten ikke har læst planen eller ikke vil forstå, hvad der står i planen. Det synes jeg ærlig talt er skammeligt. Hvis det var sådan, at hr. Jens Peter Vernersen rent faktisk ville forbrugerne det godt, ville hr. Jens Peter Vernersen også gå langt mere konstruktivt ind i den her debat.

Det, hr. Jens Peter Vernersen står og siger, er jo, at det, at man skærper straffene, det, at man øger kontrollen med de virksomheder, der svindler, det, at man opretter et bagmandspoliti,

det, at man undersøger nogle af de store sager, ingen betydning har.

Jeg synes ærlig talt, at hr. Jens Peter Vernersen skulle sætte sig en lille smule mere ind i, hvad der står i den her plan, hvis det vel at mærke er sådan, at hr. Jens Peter Vernersen vil forbrugerne det godt og ikke blot har indledt en kalkun-jagt på en minister. Det er fair nok, men så synes jeg bare, at hr. Jens Peter Vernersen skulle sige *det* frem for at kritisere en plan, der er handlekraftig.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg glæder mig over, at fru Inger Støjberg er enig i, at der er voldsomme problemer på det her område. Det er faktisk sådan, at kødskandalerne efterhånden er blevet danskernes samtaleemne nummer et rundtomkring i landet, og hvorfor mon? Fordi vi har en minister og en regering, som har skåret ned og skåret ned og ikke taget forbrugernes bekymringer alvorligt.

Bemærk, at mange af de her skandaler ikke er blevet opdaget af fødevarerkontrollen. Nej, Danmarks forbrugere må sætte deres lid til, at journalister finder ud af det, at tidligere medarbejdere går ud og taler om det, og at supermarkeds-kæderne nu faktisk er begyndt at sige, at de ikke vil handle med de grossistvirksomheder, som ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt.

Det, jeg vil spørge Venstre om, er: Kan vi ikke være enige om, at det her er lappeløsninger, I taler om? Det er lappeløsninger, Venstre og ministeren kommer med. Kan Venstre virkelig bakke op om den her helt utilstrækkelige plan?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg kan sige så meget allerede nu til fru Mette Gjerskov: Nej, vi bliver ikke enige om, at det her er lappeløsninger. For om den plan, der er blevet lagt frem, må man sige, at nultoleranceplanen jo kun er en del af den. Det er altså også sådan, at hele fødevarerkontrollen skal undergå en gennemgribende undersøgelse.

Men den plan, der er blevet lagt frem, er fremadrettet. Det er en plan, der sikrer, at vi nu får grebet godt fat om de svindlere, der desværre er i fødevarerbranchen. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er en skam, at der er svindlere i fødevarerbranchen. Jeg synes også, at man som forbruger skulle kunne gå hen i sin lokale brugs og købe kød og være i sikker forvisning om, at det altid var i orden.

Det er det desværre ikke, og det er så det, vi nu sætter ind på. Vi vil have orden på det her område. Vi vil have de her svindlere ryddet væk, og vi vil sanktionere hårdt over for de svindlere, der nu engang er.

Så jeg kan blive enig med fru Mette Gjerskov så langt, som at forbrugerne skal beskyttes, og at forbrugersikkerheden og fødevarerikkerheden og kvaliteten skal være i orden.

Formanden:

Så er det fru Mette Gjerskov for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg er glad for, at Venstre mener, at forbrugerne skal beskyttes. Jeg har det bare sådan lidt, at forbrugerne skal beskyttes mod regeringens politik, for det her er selvfølgelig fuldstændig utilstrækkeligt: undersøgelser mig her og der og et eller andet tilfældigt bagmandspoliti. Det lyder jo fint, men når der ikke er sat ressourcer af til det, kan vi ikke bruge det til noget som helst.

Kl. 11.50

Jeg synes, at man skulle begynde at tage forbrugersikkerheden alvorligt i denne sag. Det er jo meget simpelt: Der skal flere kontrollører til. Hvor er de kontrollører henne, som vi har brug for ude på virksomhederne?

Jeg kan ikke se dem, og jeg kan ikke se dem i noget som helst af det, ministeren kommer med; jeg kan ikke se dem i noget som helst af det, Venstre kommer med. Der bliver talt om undersøgelser. Det kan vi ikke bruge til noget. Vi vil have nogle flere kontrollører. Det er det, det drejer sig om. Der skal kontrol til, som kan følge op på, at virksomhederne opfører sig ordentligt, så vi ikke skal stå med klamt kød nede i køledisken; så danskerne kan få noget ordentligt kød at spise.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu siger fru Mette Gjerskov, at der er tale om undersøgelser, og at det kan vi ikke bruge til noget; vi kan ikke bruge til noget, at man undersøger, om fødevarerikrollen virker ordentligt.

Ærlig talt, jeg synes, at man som socialdemokrat skulle glæde sig over, at der bliver taget fat på det her område. Der er ingen tvivl om, at der

har været problemer i fødevarerikrollen, og det bliver der nu rettet op på.

Så bliver der sagt, at der skal flere kontrollører til, og at alt andet ikke virker. Jeg tror på at skærpe straffene, at skærpe kontrollen, at øge sanktionerne over for dem, der vil snyde, for det skal ikke kunne betale sig at snyde. Og når man skærper straffene, så bliver de skræmt væk af det.

Så ærlig talt, det, at der nu bliver skærpede straffe, og at sanktionerne hæves, og at vi får undersøgt det her område, må da være noget, som selv Socialdemokraterne kan støtte.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes, det lyder godt, når Venstres ordfører siger, at forbrugerne skal beskyttes, og at vi skal have en høj fødevarerikkerhed. Det synes jeg er fremragende, hvis det er Venstres politik. Men så er jeg nødt til at bede Venstres ordfører forklare, hvorfor vi i Danmark kan nøjes med dårligere fødevarerikkerhed; hvorfor vores forbrugere godt må være dårligere beskyttet, end man må i f.eks. USA.

Det er faktisk sådan, at skal vi eksportere kød til USA, skal der være daglig kontrol i virksomhederne. Og nu har regeringen lavet det sådan, at man kan nøjes med at kontrollere i virksomhederne to til otte gange om året.

Venstres ordfører er nødt til at forklare mig: Er det at beskytte forbrugerne i Danmark?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Det ligger Venstre meget på sinde at beskytte forbrugerne og have en god fødevarerikkerhed og en god fødevarerikrollen. Så er det rigtigt, at der er forskellige regler for, hvordan fødevarer skal kontrolleres i Europa og i Danmark og i USA. Men man skal jo se det her i en sammenhæng med, at vi rent faktisk også har et egenkontrollsystem, i øvrigt et egenkontrollsystem, som blev vedtaget bredt i Folketinget, da fru Ritt Bjerregaard var fødevarerminister. Så man skal jo se tingene i sammenhæng, og det synes jeg nogle gange det kniber en smule for oppositionen at gøre.

Formanden:

Så er det hr. Kristen Touborg for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes jo, det er lidt ærgerligt, at Venstres ordfører ikke vil svare på det, jeg spørger om. Men så må Venstres ordfører prøve at svare på til-lægsspørgsmålet.

Det er sådan, at indtil 2005 var der faktisk daglig kontrol i en meget stor del af de virksomheder, der tilbereder kødvarer. Regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet, at det ikke mere fandtes ved udgangen af 2005. Der er taget en hel masse af de fødevareteknikere, der fører daglig kontrol, ud.

Jeg vil gerne have Venstres ordfører til at forklare: Hvorfor gør man det, hvis man samtidig mener, at det er så vigtigt, at danske forbrugere bliver beskyttet? Jeg synes ikke helt, det rimer. Jeg synes ikke helt, at tingene passer sammen. Det her er vist mest flommeord fra Venstres side.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Man skal stadig væk se tingene i sammenhæng. Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Kristen Touborg og jeg er uenige om, hvorvidt virksomheder kan gennemføre en god egenkontrol. Jeg mener, at virksomheder sagtens kan gennemføre en god egenkontrol. Så er det klart, at fødevarekontrollen under de tilsynsbesøg, som de har nogle gange årligt, tjekker om egenkontrolprogrammet er i orden. Men det er jo ikke bare sådan, at man tjekker, om egenkontrolprogrammet er i orden, for man tjekker også hele virksomheden. Man gennemgår hele virksomheden.

Derfor siger jeg: Tingene skal ses i en sammenhæng. Jeg mener, at vi har en stærk egenkontrol rundt omkring på mange af virksomhederne, og det mener jeg er et godt fundament for fødevarerikigheden i Danmark.

Kl. 11.55

Det skal ses i den sammenhæng, at fødevarekontrollen er ude flere gange årligt for at tjekke egenkontrollen, men også for at tjekke virksomhederne generelt.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes nu stadig væk, at fru Inger Støjberg mangler at svare på, hvad forklaringen er på, at USA kræver en mere effektiv fødevarekontrol, end der kræves i Danmark. Det synes jeg ikke vi fik noget svar på.

Det andet, jeg så vil sige, er, at jeg jo ikke vil benægte, at der i tipunktplanen er enkelte for-

nuftige forslag, selv om de er utilstrækkelige, for i hvert fald et par af dem havde Enhedslisten foreslået 14 dage eller 3 uger før, at Dansk Folkeparti og regeringen blev enige om dem.

Men når det er sagt, vil fru Inger Støjberg så ikke også erkende, at efter at man lavede den aftale, blev der afsløret en lang række skandaler, der viste, at tingene var meget værre, end vi troede dengang?

Det fik Dansk Folkeparti til at stille en række nye krav. Og er det så ikke bare fuldstændig rigtigt, at det, der kom ud af de dramatiske forhandlinger op til påske, intet nyt var, så det, man har, altså er den gamle tipunktplan?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Den i gåseøjne gamle tipunktplan, som var 14 dage ældre end den aftale, der blev indgået omkring påske, er selvfølgelig en del af den samlede aftale, der blev indgået imellem regeringen og Dansk Folkeparti. Det er jo en selvfølge, for tipunktplanen var netop en meget slagkraftig og meget handlekraftig plan. Derfor skal man selvfølgelig ikke bare lægge det til side.

Derudover blev der også aftalt en gennemgribende undersøgelse af fødevarekontrollen og andre elementer. Så det er klart, at tipunktplanen indgår i det, men jeg er meget, meget glad for at høre, at selv Enhedslisten bakker op om en række af punkterne i den her plan, for det vil så betyde, at den vil få en langt bredere tilslutning i Folketinget, end man ellers kunne være bange for den fik. Så det takker jeg hr. Per Clausen og Enhedslisten for mange gange, og jeg vil da glæde mig til, at hr. Per Clausen måske ligefrem vil uddybe, hvilke ting vi vil kunne samarbejde om.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jeg lidt betænkelig ved at gøre, for sidst jeg gjorde det over for forbrugerministeren, indgik han dagen efter en aftale med Dansk Folkeparti uden at snakke med andre. Så det har jeg ikke så stor tiltro til.

Men det, som var min afgørende pointe i det her, var bare at få understreget, at realiteten jo er, at det meget drama op til påsken ikke førte til nogen ændring. Sagen er, at regeringen og Dansk Folkeparti har solgt den samme plan to gange, og det er selvfølgelig dygtigt gjort.

Jeg har spurgt forbrugerministeren, om han kunne bekræfte, at der ikke var nogen forskel. Han svarede, at det kunne han ikke, for der var

jo det med, at man lige fik fugleinfluenzaen puttet ind, og at man så afsatte penge til det, man i forvejen havde aftalt at gøre. Men det havde man nok fundet ud af alligevel.

Der var ingen forskel, og det bør Venstre og Det Konservative Folkeparti jo være stolte af, fordi det lykkedes at tilfredsstille Dansk Folkeparti ved hjælp af billig smiger og endnu billigere portvin.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu siger hr. Per Clausen, at han er bange for at fremlægge sine ideer, for så bliver de simpelt hen taget af regeringen og Dansk Folkeparti, og så bliver de gennemført. Nu vil jeg så sige til hr. Per Clausen: Det kunne nu engang være en fordel, for ellers kan man ikke sige, at hr. Per Clausens og Enhedslistens ideer sådan har det med at blive gennemført her i Folketinget.

Så angriber hr. Per Clausen, at der nu bliver afsat penge til den her plan, altså at det er et særskilt problem, at man ud over tipunktsplanen og ud over den her gennemgribende undersøgelse af fødevarekontrollen også finansierede det. Det går noget ud over min forstand, at det lige pludselig er blevet et problemfelt i sig selv, at regeringen og Dansk Folkeparti finansierer de forslag, de lægger frem. Jeg tror godt nok, at man skal være medlem af Folketinget for Enhedslisten for at kunne se det som et problem.

Næh, det, der jo netop er vigtigt, er, at vi, når vi lægger nogle planer frem, når vi lægger nogle handlingsplaner frem, når vi lægger frem, hvilke undersøgelser vi vil have foretaget, også finansierer det, for så ved man netop, at man kan regne med de ting, der bliver lagt frem fra regeringens og fra Dansk Folkepartis side, og de aftaler, som vi indgår.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil da godt have lov at fortsætte i forlængelse af hr. Per Clausen, for vores største kritik af den såkaldte tipunktsplan og den aftale, der blev indgået før påske, er, at de eneste nye penge, der er i det her, er penge til to nye opgaver, som Fødevarestyrelsen og fødevarekontrollen har fået, nemlig madpolitiet og fugleinfluenzaen.

Kl. 12.00

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge fru Inger Støjberg: Er Venstre indstillet på at bevilge de nødvendige ressourcer ved de kommende finanslovforhandlinger til at få genoprettet den

almindelige fødevarekontrol, altså at få rettet op på de nedskæringer, der har været af fødevarekontrollen siden 2001?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg kan i hvert fald allerede nu sige til fru Elisabeth Geday, at vi jo skal behandle det her beslutningsforslag efterfølgende. Det er jo sådan set det, fru Elisabeth Geday henviser til, og hvor oppositionen vil afsætte 60 mio. kr. ekstra. Jeg synes, det er et meget interessant tal, altså hvor man sådan lige har det – 60 mio. kr. – fra, hvordan man lige har regnet ud, at det skulle være 60 mio. kr.

Det er sådan, at vi, regeringspartierne og Dansk Folkeparti, har forpligtet os til nu at lave en undersøgelse af fødevarekontrollen. Så må man jo efterfølgende se, om det kræver nye penge, eller om det kræver omlægninger af fødevarekontrollen. Jeg vil bare gerne påpege, at jeg tror, at der er problemer med styringen af selve fødevarekontrollen, og jeg tror, at vi kommer meget, meget langt ved at få lavet den her undersøgelse og måske få ændret nogle ting og dermed få gjort fødevarekontrollen mere up to date, end den er nu. For der er nogle problemer, og de skal løses, men de skal ikke løses via et beslutningsforslag i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg glæder mig jo over, at fru Inger Støjberg langt om længe sprang ud af skabet og fortalte sandheden: Venstre er ikke indstillet på at give flere penge til at få rettet op på forholdene i fødevarekontrollen.

Jeg vil godt bare lige give fru Inger Støjberg et illustrativt tal: I Malmø skal hver tilsynsførende gennemføre 218 besøg om året. I København skal en tilsynsførende gennemføre 308 besøg om året. Det er præcis den samme EU-lovgivning om egenkontrol, EU's hygiejneforordning, de to lande forvalter. Det er altså den samme lovgivning, vi har i de to lande, når det gælder fødevarekontrol.

Jeg spørger mig selv: Hvordan er det overhovedet muligt, at vi kan have to så forskellige tal, når det gælder præcis den samme lovgivning? Det kunne jeg godt tænke mig, at fru Inger Støjberg gav mig et svar på, og så tilkendegav, at det måske alligevel allerede nu kunne konstateres, at der er et problem med ressourcerne i fødevarekontrollen.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu siger fru Elisabeth Geday, at hun er meget glad for, at jeg endelig sprang ud af skabet og erklærede, at vi ikke vil bevilge flere penge til fødevarekontrolområdet. Jeg er ikke sprunget ud af noget skab for at sige, om vi vil bevilge flere penge til fødevarekontrollen eller ej. Næh, det, der er blevet sagt, er, at vi vil undersøge fødevarekontrollen, vi vil undersøge, hvor det halter.

Fru Elisabeth Geday må da også være mere interesseret i, at tingene bliver rettet op, være mere interesseret i, at vi får de tilsyn udført, som skal udføres, end i, hvor mange millioner der bliver puttet ind i systemet. Det er, som om fru Elisabeth Geday og en stor del af oppositionen bare mener: Send flere penge, så løser vi alle problemerne.

Der er problemer med styringen af fødevarekontrollen, er jeg ret sikker på. Dem vil jeg gerne nu have lokaliseret, og så vil jeg gerne have dem løst, så det her er jo for forbrugernes skyld. Det andet er jo sådan en pseudopolitik, hvor man bare siger, at hvis der sendes flere penge, så lever de lykkeligt til deres dages ende. Sådan fungerer verden altså ikke, vil jeg sige til fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Nu siger Venstres ordfører, fru Inger Støjberg, at det er for forbrugernes skyld. Det klinger bare så hult, og jeg håber, at alle, der følger den her debat, kan høre, hvor hult det klinger. For det er regering, og det er Dansk Folkeparti, der er ansvarlige for sammenbruddet i den danske fødevarekontrol, for det er dem, der har lagt stemmer til de nedskæringer, der har ødelagt den fødevarekontrol, vi har haft.

Nu er fødevarekontrol jo lige pludselig blevet landspolitik. Det kan man se ved, at finansministeren, hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Pia Kjærsgaard er i vor midte i dag. De plejer ikke at være til stede i salen, når vi diskuterer fødevarepolitik, men det er dejligt, at flere er begyndt at interessere sig for emnet. Vi må så bare håbe, at det også betyder, at der kommer flere penge til området, så vi kan gøre noget godt for det.

Mit spørgsmål til Venstres ordfører er i virkeligheden: Kan Venstres ordfører ikke løfte sløret for, hvordan denne debat i dag ender? For der er jo ikke længere nogen, der tror på, at man går ind i en debat, uden at der allerede ligger en fast

aftale mellem Venstre og Dansk Folkeparti, uanset at begge parter i øvrigt benægter det.

Fru Inger Støjberg siger, at hun er så glad for det gode samarbejde med Dansk Folkeparti, og vi ved jo alle sammen godt, at problemerne jo ikke drejer sig om Venstres og Dansk Folkepartis samarbejde, men om Dansk Folkepartis samarbejde med De Konservative. Og nu er det jo en konservativ minister, der har problemer.

Kan fru Inger Støjberg ikke løfte sløret for, hvorvidt der, når vi går hjem i dag, så er stemt for et mistillidsvotum, eller hvorvidt Venstre allerede har en aftale med Dansk Folkeparti?

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg synes, det er meget interessant at få sådan en politisk analyse fra fru Karen Hækkerup om samarbejdsforholdene mellem Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, og det takker jeg for. For det er jo altid interessant netop med sådanne analyser, især når man sådan ligesom får det fra den anden side af salen. Det kan jo være, at man ser det med andre øjne derfra, og det lyder det jo absolut til at man gør. Jeg kan kun bekræfte fru Karen Hækkerup i, at vi har et fremragende samarbejde med Dansk Folkeparti.

Så vil jeg bare gerne igen sige, at det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne nu bl.a. har været med til at fremsætte, stemmer vi ikke for. Så hvis fru Karen Hækkerups spørgsmål bare sådan drejer sig specifikt om, hvorvidt Venstre stemmer for et mistillidsvotum – og sådan forstod jeg det – så kan jeg sige, at det gør vi ikke.

Vi stemmer ikke for et mistillidsvotum, for jeg synes jo ikke, at man just kan sige, at det sådan er et visionært forslag til vedtagelse, der her er kommet fra oppositionen. Oppositionen har jo ikke rigtig fortalt, hvad det egentlig er, den vil på fødevareområdet. Vi har derimod fremlagt en stor multoleranceplan, vi har fremlagt en undersøgelse af fødevarekontrollen. Det er jo visioner, det er jo at fortælle, hvad det er, man vil med fødevareområdet.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Det er ikke visioner, det er makværk!

For nu at komme tilbage til det, jeg spurgte om, så spurgte jeg faktisk ikke, om fru Inger Støjberg stemmer for dette forslag til vedtagelse, det ved jeg da udmærket godt at hun ikke gør.

Jeg spurgte fru Inger Støjberg fra Venstre, om hun vil løfte sløret for, om Dansk Folkeparti stemmer for.

Vi har jo belært af erfaring taget ad notam, at hver eneste gang der er en debat i Folketingssalen, hvor der er en minister, der har problemer, så slår Dansk Folkeparti til og redder ministeren, uanset at det har sagt det modsatte, uanset at Dansk Folkeparti lige har været fremme og sige: Nu vil vi være mere skrappe, og vi vil ikke bare finde os i at skulle redde en hvilken som helst minister uanset hvad. Det bliver Dansk Folkeparti jo nødt til at sige, men når dagen rinder ud, så har det jo reddet ministeren, det vil erfaringen nok tilsige os.

Det var derfor, jeg spurgte Venstres fru Inger Støjberg: I stedet for at vi skal tage den her lange debat, kan vi så ikke allerede nu få afsløret, om der allerede er indgået en aftale, ligesom der var før påske, selv om man ikke helt kunne blive enige om, hvorvidt det skulle være den 7. eller 8. april 2006, den skulle offentliggøres?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Det er egentlig fantastisk. Jeg troede, vi havde sådan en forespørgselsdebat her for at diskutere fødevarer sikkerhed og for at diskutere forbrugernes sikkerhed og for at høre lidt om, hvilke visioner vi hver især har for området. Men man kan da i hvert fald sige, at Socialdemokraternes visioner er blevet fuldstændig blotlagt her, at de ikke rækker langt på fødevarerområdet.

I Venstre går vi ind for fødevarer sikkerhed, vi går ind for fødevarer kvalitet, vi går ind for at beskytte forbrugerne. Og så synes jeg måske også, det der med, at man sådan får politiske analyser fra fru Karen Hækkerup, er lidt sjovt.

Jeg synes jo egentlig ikke, det er Venstre, der skal svare på, hvad andre partier fremsætter af forslag, og hvad andre partier stemmer til de forskellige forslag her i Folketinget. Så jeg må sige, at jeg tror, fru Karen Hækkerup skulle kigge lidt mere på de der politiske analyser og måske prøve at koncentrere sig en lillebitte smule om, hvilke visioner Socialdemokraterne har på fødevarerområdet, og så ellers væbne sig med en smule tålmodighed, og så må vi se, hvad dagen bringer.

Formanden:

Tak til fru Inger Støjberg. Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.10

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordfører her efter pausen bliver hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti finder vi, at det er helt afgørende, at vi som politikere, men så sandelig også at vi alle sammen, den danske befolkning, som forbrugere kan have tillid til, at de fødevarer, vi kommer i berøring med, er i orden, uanset om det er fødevarer, vi tager ned i supermarkedet og køber, eller om det er fødevarer, vi kommer i kontakt med, fordi vi går ud og spiser en aften.

Det er så afgørende, at man ved, at der er et system, der sikrer, at de brodne kar, der jo selvfølgelig er i alle brancher, bliver opdaget; at de svindlere og de plattenslagere, der selvfølgelig også er på fødevarerområdet, udsættes for den fornødne risiko for at blive opdaget, afsløret og stillet til ansvar for det, de foretager sig. De skal faktisk leve med en daglig risiko for at blive opdaget. Derfor har vi jo her i landet, ligesom man har i en række andre forholdsvis velfungerende samfund, valgt at have en fødevarer kontrol, en offentlig fødevarer kontrol, som skal give os en trykthed ved de ting, jeg netop har været inde på.

Selvfølgelig kan man diskutere, at virksomheder også selv har et ansvar. Selvfølgelig kan man diskutere, at der i alle virksomheder bør foregå egenkontrol, for det er også i virksomhedernes egen interesse – det bør det være – at der er styr på sagerne.

Men ud over det bør der være et offentligt kontrolapparat, som vi kan have tillid til får af søgt de brodne kar, får blotlagt dem, får dem op til overfladen, og får dem stillet til ansvar – og det i form af, at der skal være besøg på den enkelte fødevarer virksomhed, der skal foretages kontrol på den enkelte fødevarer virksomhed. Det

skal ske, for at der efterfølgende kan ske en opfølgning.

De steder, hvor tingene ikke er i orden, skal man komme igen, skal man kontrollere, indtil man er sikker på, at virksomheden har forstået budskabet, og at tingene er i orden. Det handler om, at der foretages de fornødne anmeldelser og dermed gives den fornødne straf, uanset om det er en bøde eller en strengere straf, der er nødvendig, så de virksomheder, der forbyrder sig mod reglerne, rent faktisk også får frataget retten til at drive virksomhed, får pålagt bøder eller får fængselsstraf alt afhængig af alvor i overtrædelsen. Det her er Dansk Folkepartis udgangspunkt for, hvordan tingene bør være.

Når vi så har iagttaget, hvad der er sket på fødevareområdet det seneste stykke tid, så er det vores overbevisning, at det har været blotlagt, at det, der er foregået, har været fuldstændig utilfredsstillende; at kontrollerne af de virksomheder, kontrollerne skulle have været foretaget over for, ikke er blevet foretaget; at der ikke er foretaget en opfølgning; og at der derfor heller ikke i en række tilfælde har været givet den sanktion, som vi havde en forventning om, til dem, der har forbrudt sig mod reglerne.

Det er naturligvis ministerens ansvar. Ministeren handler ud fra et ressourcegrundlag, som han har bedt om, som regeringen har bedt om. Vi har selvfølgelig en forventning om, at ministeren og regeringen, når de har fået de ressourcer, de mener er nødvendige for at drive et område tilfredsstillende, så også kan håndtere det. Vi har dertil med hensyn til de omstillinger, der jo er sket, lagt til grund, at der alene er sket effektiviseringer og rationaliseringer, når det handler om en nedadgående bevilling, og for så vidt angår ledelse og laboratoriekontrol, men ikke når det handler om kontrol af den enkelte virksomhed, om besøg hos den enkelte virksomhed. Vi må lægge til grund, at de ting, vi får at vide, er korrekte, og at vi kan regne med dem, og det er også derfor, vi mener, at de forhold, der har været utilfredsstillende, er ministerens og regeringens ansvar.

Kl. 13.05

Alligevel har vi fra Dansk Folkepartis side valgt et forløb, hvor vi ud over at kritisere de utilfredsstillende forhold har sat fokus på, hvad der skal til, for at forbrugernes tillid til fødevarekontrollen kan blive genoprettet. Vi har opstillet en række punkter, og mange af punkterne er i overensstemmelse med det, man generelt har diskuteret som værende nødvendigt for at gen-

oprette forbrugernes tillid; det er der sådan set ikke noget mærkeligt i. Men vi har lagt vægt på, at de initiativer, som er nødvendige for at genoprette forbrugernes tillid til fødevarekontrollen, sættes i værk nu og ikke i 2007 eller senere.

Vi har lagt vægt på, at de manglende tilsynsbesøg – der jo er et faktum – skal være gennemført inden den 15. maj, som ministeren har lovet os, og vi har lagt vægt på, at der skal foretages en ekstern undersøgelse. Folk udefra skal kigge fødevarekontrollen over skulderen for at være sikker på, at det, der foregår, er godt nok. Det, som ikke er godt nok, skal forbedres, og folkene skal give os gode råd om, hvor vi helt præcis skal sætte ind.

Vi har altså taget nogle initiativer, der skal træde i kraft her og nu, et slags fødevarernes bagmandspoliti. Men vi har lagt vægt på, at de initiativer, som tages nu, ikke nødvendigvis er tilstrækkelige for at genoprette tilliden fuldt ud, og derfor har vi bedt regeringen om at få med i den aftale, der er indgået, at i starten af juni skal vi evaluere, hvad der er sket fra nu af og til starten af juni, med henblik på eventuelt at tage nye initiativer.

Ud over at der skal ses på, hvad der er gjort fra nu af og til starten af juni, og hvad der yderligere skal sættes ind med, har vi bebudet, at vi i forbindelse med finanslovsdrøftelserne vil have en ny diskussion af ressourcerne og mulighederne for fødevarekontrollen. Desuden har vi lagt ind, at når den eksterne undersøgelse er tilendebragt – det skal den være senest i slutningen af dette år – skal der ske en ny opfølgning, hvor man på baggrund af de anbefalinger, der kommer som resultat af undersøgelsen, vurderer, hvad der yderligere kan gøres for at sikre forbrugernes tillid til fødevarekontrollen.

Oven i det har vi med tilfredshed konstateret, at Rigsrevisionen har bebudet en undersøgelse af hele området. Den kulegravning, Rigsrevisionen vil foranstalte, er meget, meget vigtig, for det er jo nogle personer, vi har meget stor tillid til, som skal se på de procedurer, der har gjort sig gældende, og også på ministerens rolle i den pågældende sag og hvordan det hele er håndteret fra ministerens bord.

Med andre ord: Der er konstateret en række uacceptable forhold, og derfor er der bl.a. på vores foranledning igangsat en række initiativer, som på kort sigt skal være med til at genoprette tilliden: Der sker evalueringer, som skal medvirke til, at der tages nye initiativer; vi har bedt eksterne, uafhængige folk kigge fødevarekontrollen

og Fødevarestyrelsen over skulderen for at finde ud af, hvad der kan gøres bedre, og give os gode råd, og vi har med tilfredshed konstateret, at Rigsrevisionen laver en kulegravning af området, dels selvfølgelig med henblik på at finde ud af, hvad der sker i ministeriet, dels for at gøre os bedre klædt på til at få fastslået ministerens ansvar. Alt dette skal medføre, at vi igen får en fødevarekontrol og en førevaersituation her i Danmark, som forbrugerne kan have tillid til.

Vi afviser ikke, at der ud over de ressourcer, der er afsat ifølge den aftale, vi indgik med regeringen umiddelbart før påske, er behov for flere ressourcer. Det er sådan set lige præcis derfor, vi gør noget på kort sigt og lader nogle mennesker, der er klogere på området end os, kigge kontrollen over skulderen med henblik på at komme med gode råd og finde ud af, om der skal mere til.

Der er et enkelt punkt mere angående hele fødevareområdet, jeg lige vil nævne afslutningsvis. I Dansk Folkeparti opfatter vi den måde, regeringen har valgt at gribe fødevareområdet an på, som en systemfejl. Vi har tidligere været inde på det i andre sammenhænge, men jeg vil gerne igen tilkendegive her fra Folketingets talerstol, at vi aldrig har brudt os om, at man har splittet fødevareområdet op, så den »Fra jord til bord«-strategi, der jo var etableret, på mange måder er gået itu.

Kl. 13.10

Vi ønsker, at helhedsbilledet og sammenhængen i fødevareområdet bliver genoprettet ved en genindførelse af »Fra jord til bord«-strategien. Der var mange fornuftige ting i den, og derfor vil vi gerne komme med en opfordring til regeringen om, at den tager initiativ til at sikre, at vi vender tilbage til forholdene fra før 2004, da regeringen gennemførte en ændring, der medførte, at fødevareområdet blev splittet op mellem flere forskellige ministerier.

Jeg vil på baggrund af alle de forhold, jeg har nævnt, fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der på fødevarekontrolområdet har været en helt utilfredsstillende situation, og at flere initiativer er nødvendige for at genoprette forbrugernes tillid til fødevarekontrollen.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at der iværksættes flere uafhængige undersøgelser

af fødevarekontrollen – herunder specielt, at Rigsrevisionen vil undersøge området.

Når Rigsrevisors beretning foreligger, vil Folketinget på ny debattere forholdene vedrørende fødevarekontrollen – bl.a. med henblik på at fastlægge ministerens ansvar.

Folketinget støtter den tidligere udarbejdede strategi »Fra jord til bord« og vil på den baggrund opfordre statsministeren til igen at samle alle områder med relation til fødevarer i ét ministerium.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 64).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jeg vil lige læse op, hvem der har meldt sig til korte bemærkninger: fru Karen Hækkerup, hr. Kristen Touborg, fru Elisabeth Geday, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Per Clausen og hr. Magnus Heunicke. Det er dem, jeg har, og nu melder der sig en til.

Den første spørger bliver fru Karen Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Så fik vi udløst spændingen. Dansk Folkeparti vil ikke være med på et mistillidsvotum til ministeren. Dansk Folkeparti stiller sig tilfreds med den aftale, der tidligere er indgået, og som vi allerede har gennemgået. Vi har fået afdækket, at aftalen kun tilfører området yderligere 8 mio. kr. – et område, der er beskåret, så det bløder, og som skal genoprettes her og nu.

Men ikke nok med det. Derudover tillader Dansk Folkeparti sig også at tage æren for at have sat en række initiativer i søen, men det er altså noget værre sludder. Vi er mange partier, der har arbejdet på det i lang tid. Vi har selv foreslået uafhængige undersøgelser, vi har selv foreslået, at der skulle gøres noget her og nu, og bl.a. har Dansk Folkeparti mulighed for at stemme for en genopretning nu med det samme efter behandlingen af denne sag.

Jeg vil gerne spørge: Agter Dansk Folkeparti at stemme for, at der tilføres flere penge til området her og nu?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hele den første del af indlægget må altså bero på, at fru Hækkerup ikke hørte mit ordførerind-

læg, når hun kan sige, at Dansk Folkeparti stiller sig tilfreds. Hele ordførerindlægget gik sådan set ud på at beskrive de utilfredsstillende forhold på fødevareområdet og sige, at der er sat nogle kortsigtede initiativer i gang, som her og nu skal udrette nogle ting. Men om det er nok, ved vi jo langtfra.

Jeg tror endda, at i den sidste halvdel af ordførerindlægget kom jeg med nogle ord om, at vi langtfra er sikre på, at der er ressourcer nok. Nu skal nogle udefra kigge på fødevarekontrolområdet med henblik på at finde ud af, om der er behov for yderligere ressourcer, og allerede i juni skal der ske en evaluering med henblik på at fastslå, hvad der videre skal ske. Indtil da giver vi bevillinger til nogle ting, som er helt nødvendige her og nu, bl.a. for at nultoleranceplanen kan komme i gang nu i stedet for først i 2007.

Derfor tror jeg altså, det må bero på, at fru Hækkerup slet ikke hørte mit indlæg, når hun kan sige det, hun netop har sagt.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan berolige hr. Kristian Thulesen Dahl med, at det ikke beror på, at jeg ikke hørte indlægget. Det beror måske mere på, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke forstår, hvad det er, vi diskuterer. Det, vi diskuterer, er, hvordan vi får genoprettet fødevarsikkerheden, og det gør man altså ikke med 8 mio. kr., når det drejer sig om et område, der er skudt helt i sæk.

Kl. 13.15

Jeg noterede mig især i hr. Kristian Thulesen Dahls indlæg, at hr. Kristian Thulesen Dahl havde travlt med at tørre ansvaret af på ministeren. Ministeren havde accepteret nogle finanslovaftaler og var gået med til, at der var nogle fastlagte rammer, og derfor er det også ministerens ansvar, når der ikke er midler nok nu. Det er jo i virkeligheden fint nok, men hvem er det, der forhandler minister Lars Barfoeds rammer?

Alle og enhver ved jo, at det ikke er særlig mange konservative ministre, der har fornøjelsen af at være med til at forhandle deres egne budgetter. Det er derimod lige præcis hr. Kristian Thulesen Dahl, og måske er det derfor, at Dansk Folkeparti er nølende over for at gribe ind her og nu og få rettet op på området. Det er nemlig Dansk Folkeparti selv, der har forhandlet de her dårlige rammer for Fødevarestyrelsen, som har kørt området i sæk, på plads. Det er Dansk Folkeparti selv, der er medansvarligt,

men nu vil man ikke engang være med til at rette op på det, og det er en hån mod forbrugeren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har meget svært ved at finde ud, hvad Socialdemokratiet egentlig vil i denne sag. Man fokuserer på, hvad der skal til for at forbedre tilstandene, man anerkender også de ting, der gøres, og så kan man selvfølgelig meget vel mene, at der skal mere til. Men jeg kan forstå, at det, vi gør, ikke betyder en dyt, ikke betyder nogen verdens ting. Men hvis Socialdemokratiet får sin vilje, skal der leveres et eller andet antal millioner, og så vil alt blive godt.

I den nultoleranceplan, som jeg troede fru Hækkerup kender, forlanger vi, at personer, der overtræder reglerne, skal fratages retten til at drive virksomhed i en årrække; vi kræver højere bøder; vi vil have skærpet kontrollen med de virksomheder, der bryder reglerne, i en periode; vi vil have, at alle overtrædelser, der ikke er de rene bagateller, straffes med bøde; vi kræver, at EU's mærkningsdirektiv ændres, så der i alle handelsled angives produktionsdato, og vi kræver indførelse af en holdbarhedsdato i engrosledet osv. osv.

Der er altså en lang række meget specifikke krav, som jeg tror fru Hækkerup kender, og som vi vel er nødt til at være enige om, uanset hvem der skal have æren af at få dem gennemført. Jeg vil meget gerne dele den ære med alle partier og erkende, at vi alle sammen har kæmpet for de forhold. Men man kan da ikke komme uden om, at hvis de bliver gennemført, skaber det nogle forbedringer. At det så ikke er givet, at det er tilstrækkeligt, er så noget andet. Det kan da udmærket tænkes, at der skal mere til, og det er jo lige præcis derfor, der på vores foranledning er iværksat de initiativer, jeg netop har nævnt, og også noget derudover.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Dansk Folkepartis ordfører fremhæver, at fødevarsikkerhed og forbrugertillid er vigtig, og det synes jeg er udmærket. Men i formiddags forsøgte jeg at få et svar fra Venstres ordfører på, hvorfor der skal være ringere sikkerhed i Danmark end i USA, når det drejer sig om de samme kødvarer. Det var Venstres ordfører åbenbart ikke klædt på til at give et svar på, men det håber jeg Dansk Folkepartis ordfører er.

Man kan ikke nøjes med at sige, at vi har jo egenkontrollen, og at der foretages nogle få kontroller af egenkontrollen hvert år. Sagen er jo, at den daglige påvirkning af vores fødevarer, f.eks. kondensvand i loftet, som drypper ned på det kød, der er ved at blive bearbejdet, kan give anledning til udvikling af nogle bakteriefloraer. Det var der indtil 2005 daglige kontroller af, men nu er kontrollen skåret ned, så der kun er kontrol fra to til otte gange om året, og finder Dansk Folkeparti, at det er tilfredsstillende?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi vil ikke acceptere en ringere fødevarer sikkerhed her i landet, end man eksempelvis har i USA. Vi kræver, at de, der skal undersøge området – både de uafhængige, der kommer udefra, og Rigsrevisionen – skal medvirke til at give os tilstrækkelig viden til at finde ud af, om den kontrol, der sker i dag, er utilstrækkelig, om den skal bygges anderledes op, og om den i højere grad skal udføres af det offentlige i stedet for ved egenkontrol osv. osv.

Vi tager ansvaret for det, vi skal tage ansvar for. Men vi har også lov til at sige, at når vi kan konstatere store problemer på et område, har vi som dem, der tager medansvar for finansloven, også ansvaret for at sætte de ting i gang, der kan gøres os klogere på, om systemet skal indrettes på en anden måde. Det er også det, vi har gjort, og i stedet for, at den øvrige opposition er så sur over det, burde den i virkeligheden glæde sig over, at de initiativer bliver igangsat, for det kunne jo være, at forholdene så blev forbedrede.

Hvis det fælles udgangspunkt er, at det er det, man ønsker, skulle man da glæde sig over de ting, Dansk Folkeparti har været med til at sætte i gang, i stedet for at ærgre sig over det, bare fordi man åbenbart er klar over, at man ikke selv har gjort det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige, at Dansk Folkeparti ikke skal have utak for, at der er sat nogle initiativer i gang; problemet er bare, at de ikke er tilstrækkelige.

Men jeg vil meget gerne kvittere for hr. Thulesen Dahls tilsagn om, at vi ikke skal have en dårligere fødevarer kontrol i Danmark, end man har i USA, fordi det er netop det, jeg synes er meget væsentligt: Fødevarer kontrollen her i landet er blevet dårligere i indværende år, men nu har vi

fået et kontant tilsagn fra Dansk Folkeparti om, at i de virksomheder, hvor fødevarerne bearbejdes, skal kontrollen forbedres, så vi får den samme fødevarer sikkerhed, som forlanges i USA, hvis der skal kunne eksporteres til USA. Det siger jeg tak for, og det synes jeg er et godt udgangspunkt for de videre forhandlinger.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vores udgangspunkt er lige præcis, at vi ikke vil have en ringere fødevarer sikkerhed i Danmark end i eksempelvis USA, som hr. Touborg nævner.

Det, der så er behov for, er, at nogle kigger fødevarer kontrollen over skulderen for at se, hvordan vi sikrer det. Der er forskellige elementer, og der er forskellige måder at gøre det på. Der er så valgt en måde med egenkontrol og et vist antal offentlige kontroller, og her er jeg nødt til at sige åbent og ærligt, at noget af det, vi bliver nødt til at kigge på, er forholdet mellem egenkontrol og offentlig kontrol: Hvor skal balancen ligge?

Det er soleklart, at en virksomhed, der har forbrudt sig mod reglerne, skal kontrolleres meget mere intensivt fra det offentliges side end en virksomhed, hvor det hver eneste gang, man kommer ud på den, viser sig, at alle ting er i orden, og at der er styr på tingene; det tror jeg alle kan blive enige om. Men det er klart, at der er en vigtig balance, som vi skal finde, og det er jo lige præcis også derfor, vi har iværksat de ting, vi har gjort.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det, der næsten er det mest fortvivlende, er jo, at det i den grad lader til at være kommet bag på Dansk Folkeparti, at vi er endt i den situation, vi er endt i.

Faktum er jo, at siden 2001 er der taget omkring 110 mio. kr. fra Fødevarer styrelsen, når der er taget højde for alle mulige ændringer, der måtte være sket af opgaverne. Der mangler altså 110 mio. kr., og det skyldes de finanslove, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har gennemført i fællesskab. Hr. Kristian Thulesen Dahl har personlig haft en meget stor rolle at spille i de forhandlinger, så føler Dansk Folkeparti ikke et meget, meget stort ansvar for, at vi er endt i den fuldstændig fortvivlende situation, at en forbruger i dag ikke kan gå ind hos en slagter eller i det lokale supermarked og købe et

stykke kød uden at gå derfra med en vis bekymring for, om man nu også bliver syg af det, man spiser?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det gør vi faktisk ikke, for hvis vi stiller de rigtige spørgsmål og får de svar, som gør, at vi kan føle os trygge ved situationen, er det regeringens og ministerens ansvar.

Hvis det er sådan, at ministeren kan dokumentere – og det mener han at have kunnet – at de ændringer, der er sket, har medført besparelser på ledelsessiden og på laboratorierne, men ikke på virksomhedskontrollen, lægger vi det til grund, indtil noget andet måtte stå klart. Men når forholdene er uacceptable, fordi de rammer, regeringen har bedt om, åbenbart ikke slår til, eller systemet ikke er godt nok, har vi selvfølgelig et ansvar for at reagere og sammen med andre være med til at genoprette forholdene.

Jeg vil sige, at vi lægger det, som bliver oplyst over for os, til grund for vores beslutninger.

Hver eneste gang, vi har spurgt til området, har vi fået oplyst, at de effektiviseringer, der er sket i form af besparelser, ikke er sket på virksomhedskontrollen, men på henholdsvis ledelsessiden og laboratorierne. De er ikke sket på virksomhedskontrollen, og det har vi så lagt til grund. Men hvis der alligevel bliver problemer, er vi de første til at sige, at forbrugernes tillid til fødevarekontrollen skal genoprettes.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det er jo lidt sjovt, i hvert fald når man som radikal kan få lov til at berette om, hvordan forholdene var, dengang vi havde det ansvar, som Dansk Folkeparti har i dag.

Det er jo sådan, at man år efter år har lagt stemmer til og udgjort det parlamentariske grundlag for de finanslove, som er blevet vedtaget og har rummet besparelser på området, og når man har indflydelse på, hvordan en finanslov ser ud, kan man altså ikke fralægge sig et ansvar for resultatet af den. Det gjorde vi ikke, dengang det var os, der var i den nøglerolle, og jeg synes ærligt talt, det er usmageligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl vælger at gøre det fra Folketingets talerstol.

Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om man i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger har tænkt sig at rette op på det, som jo tydeligvis vi-

ser sig at have været en fejl, ved at tilføre de nødvendige ressourcer til fødevarekontrolområdet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Med hensyn til det første: Vi sidder ikke på regeringsapparatet, og vi sidder ikke på det magtaparat, en regering har med de embedsmænd, som kan levere oplysningerne. Vi er et støtteparti, der kommer til forhandlinger og stiller de spørgsmål, som vi finder er nødvendige at stille.

I forbindelse med kontrollen i fødevarevirksomhederne har vi stillet følgende spørgsmål: Hvis der skal spares penge, hvor er det så, de skal spares? Skal de spares på kontrollen med den enkelte virksomhed – ja eller nej? De spørgsmål har vi stillet, og når vi føler, vi har fået fornuftige svar på spørgsmålene, lægger vi de svar til grund for, hvad vi kan lægge stemmer til.

Kl. 13.25

Angående det andet, altså om vi vil se på, om der skal flere ressourcer til, var det jo sådan set stort set det, hele mit ordførerindlæg var bygget op om. Jeg sagde, at vi vil gøre noget på kort sigt og sætte nogle initiativer i gang lige nu, fordi det er nødvendigt. De tilsynsbesøg, der ikke har været gennemført, skal gennemføres inden den 15. maj, og der skal sættes nogle flere penge af, så der kan oprettes et fødevarepoliti, eller hvad man nu skal kalde det, her og nu. Der skal ske en ekstern undersøgelse af hele kontrolområdet, og den skal evalueres i starten af juni med henblik på at se på, om der skal tages nye initiativer. Jeg sagde, at vi i forbindelse med finanslovforhandlingerne vil tage spørgsmålet op igen – det sagde jeg faktisk i mit ordførerindlæg – og jeg sagde også, at når den eksterne undersøgelse er færdig senest med udgangen af året, skal der igen evalueres for at se, om tingene er på plads.

Selvfulgt gør vi noget, når vi kan se, at der er problemer på et område. Når vi kan se, at noget ikke fungerer, siger vi, der skal ske noget, så både vi og forbrugerne igen kan få tillid til, at fødevarekontrollen er kommet op at stå.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Sådan som jeg hører hr. Thulesen Dahls indlæg, må hr. Thulesen Dahl jo nærmest føle sig forfærdelig snydt af regeringen. Man har fået nogle oplysninger, som man har fæstet lid til, og nu kan alle og enhver se, at de ikke holder stik. Der

er sparet 112 mio. kr., og det vil Dansk Folkeparti så kompensere med 8 mio. kr. her i 2006. Alle kan jo se, at der ikke er nogen som helst sammenhæng.

Nu kan det selvfølgelig være lidt vanskeligt for hr. Thulesen Dahl at være inde i alle detaljerne, da han ikke sidder i udvalget. Men alle disse krav, der bliver stillet her, har jo været gennemgået i udvalget og er bestemt fundet nødvendige.

Jeg kan ikke forstå, at når man er minister og har ledelsen, sætter man ikke selv tingene i gang, når de er nødvendige, men skal have besked på det af andre. Jeg har tænkt på, at hvis det var ledelsen i en virksomhed, der ikke selv kunne finde ud af det, ville man nok skifte ledelsen ud, og det er egentlig det, vi har lagt op til med vores forslag til vedtagelse. Men det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti ikke længere er med på, så tomme tønder buldrer åbenbart også mest i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu skal jeg lige sige angående den overordnede ledelse, at hvis vi nu tager hele bestyrelsen, er der jo ikke rigtig nogen anden bestyrelse, man kan pege på som et brugbart alternativ. Det har bl.a. hr. Vernersens selv et ansvar for, sådan er det jo.

At der ikke er nogen sammenhæng mellem 112 mio. kr. og 8 mio. kr. er jo soleklart, men det er jo heller ikke tal, der kan sammenlignes. Det er da ret elementært, at hvis man eksempelvis kan finde nogle besparelser på ledelsessiden og finde nogle besparelser ved ikke at have så mange laboratorier, kan man jo godt effektuere det, uden at det får noget at gøre med, hvor mange gange en virksomhed rent faktisk kontrolleres.

Det, der har været vigtigt for os, har været at få regeringens svar på: Hvis der gennemføres besparelser på området, går det så ud over den kontrol, der finder sted på den enkelte virksomhed – ja eller nej? Vi fik det svar, der var vigtigt for os, for at vi kunne være med til den omlægning, der er sket, og det er jo et svar, hr. Vernersens kender til hudløshed. Men når det så går op for os, at hele verden kan se, at der er problemer, og at der er virksomheder, der ikke får det antal tilsyn, de skal have, hvad gør vi så sammen med andre partier? Så tager vi problemet op og siger, at det er uholdbart, og at der må ske noget. Vi stiller nogle krav, og det er selvfølgelig krav, der har sammenhæng med det, man i øvrigt disku-

terer om, hvad der skal til for at forbedre vilkårene på området. Så gennemfører vi rent faktisk kravene, og det er jo forskellen på hr. Vernersens og min situation i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersens (S):

Jeg kan forstå, at hr. Thulesen Dahl er stolt af det, man har fået gennemført.

Vi spurgte i går ministeren: Hvad er forskellen mellem det, der i forvejen lå fra Fødevareudvalget, og det, der blev vedtaget natten mellem den 7. og den 8. april? Svaret var, at der sådan set ikke var nogen forskel, ud over at man nu havde fået disse 8 mio. kr., som skal bruges til at finansiere initiativerne med, og som jeg troede var med, da ministeren fremlagde for udvalget, hvad det hele gik ud på.

Også i denne sag har det jo været sådan, at Dansk Folkeparti er sprunget vældig højt op, men når man så er kommet frem til målet, er man faldet ned igen. Hr. Thulesen Dahl sagde jo ligesom ordføreren, hr. Christian H. Hansen, at det var ultimative krav. Det har der været masser af udsagn om, men hvad sker der, når man kommer længere frem? Så sker der stort set ingenting, ud over at man godkender det, som i forvejen var vedtaget. Det er sådan set sagen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg får altså mere og mere den tanke, at det, det drejer sig om for hr. Vernersens, egentlig er, at han skal være vred og sur, og at han skal mene noget andet. Der er et eller andet med, at noget, der er arbejdet med, og som jeg forstår at hr. Vernersens egentlig mener er nogle gode initiativer, er han sur over, at vi rent faktisk gennemfører. På anden vis kan jeg ikke forstå det, hr. Vernersens siger: I Fødevareudvalget og andre steder har man arbejdet med nogle ting, som kunne forbedre fødevarekontrollens virksomhed og fødevaresikkerheden her i landet, og nu er han sur over, at vi rent faktisk gennemfører dem.

Kl. 13.30

Men det, jeg har brug for at finde ud af, er jo, om han mener, at initiativerne ikke duer og er forkerte: Om det er forkert at give højere bøder; om det var forkert at udføre skærpet kontrol; om det er forkert at fratage nogle personer retten til at drive virksomhed osv. osv. Det er sådan set det essentielle, for det er jo nogle af de punkter, vi rent faktisk får gennemført.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har jeg ikke særlig store problemer med at anerkende, at der er fornuftige elementer i den oprindelige tipunktsplan, for det har jeg allerede sagt i tv. Jeg sagde dengang, at den var utilstrækkelig, men at den indeholdt en række elementer, som Enhedslisten også havde foreslået, og vi er selvfølgelig glade, når de bliver vedtaget, uanset hvem det er, der aftaler det. Men det, der er pointen, er jo, at efterfølgende – frem til påske, hvor der var et stort drama – har vi måttet konstatere, at aftalen bare blev konfirmeret. Det er selvfølgelig også o.k., at den blev konfirmeret, men der var lagt op til, at der skulle ske mere.

Jeg kan godt se, at i dag er Dansk Folkeparti drevet lidt længere ad den rette vej, og det er selvfølgelig også positivt. Men jeg vil spørge hr. Kristian Thulesen Dahl om en ting: Er det rigtigt forstået, at ministeren har oplyst hr. Kristian Thulesen Dahl om, at der siden 2001 og frem til i dag ikke er blevet skåret ned på de ressourcer, der er anvendt i fødevarerkontrollen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har spurgt, om de besparelser, der finder sted, sker på den kontrol, der kan udøves over for den enkelte virksomhed, og det svar, vi har fået, er, at besparelserne for så vidt berører ledelserne og laboratorier. Det svar lægger vi selvfølgelig til grund for vores beslutninger, men når vi så kan se, at forholdene er utilstrækkelige, og at tingene ikke fungerer, som de skal, tager vi initiativ til, at der skal ske noget.

Jeg er glad for, at spørgeren kvitterede for, at der dog vil ske nogle forbedringer med de initiativer, der sættes i gang, og det er jo heller ikke sådan, at de ting, der er blevet diskuteret, bare er blevet skrevet over i en aftale. Der er strammere vilkår i den nultoleranceplan, vi har aftalt med regeringen, end der oprindeligt var lagt op til, plus det nok ikke helt uvæsentlige element, at planen rent faktisk kan træde i kraft, fordi der er skaffet penge til det.

Det er vel heller ikke helt irrelevant, at vi har fået lagt en ekstern undersøgelse ind i planen. Det har jo noget at gøre med, at et system kommer til at tænke lidt over, hvordan det egentlig fungerer, når det ved, at der kommer nogle uafhængige udefra, som skal kigge det over skulderen. Vi håber, det kan give os nogle gode ideer til, hvordan vi kan gøre tingene endnu bedre, og

oven i købet skal der ske en evaluering allerede i starten af juni for at finde ud af, om initiativerne er tilstrækkelige, eller om der skal tages flere.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så vil jeg for det første spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han føler, at det svar, han har fået på spørgsmålet, om nedskæringerne af fødevarerkontrollen ville få konsekvenser eller ej, har været fyldestgørende og korrekte.

Det andet, jeg vil spørge hr. Kristian Thulesen Dahl om, er, om vi i virkeligheden skal opfatte Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse som et udtryk for, at man forsøger at få fjernet ministeren ved at fjerne ministeriet. Jeg har nemlig lidt svært ved at forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl skulle have mistillid til ministeriet, men tillid til ministeren. Men hvis det er en lidt omvendt måde at formulere over for regeringen, at den pågældende minister skal fjernes på en sådan måde, at man kan lade, som om man ikke har mistillid til ham, er det jo en lidt interessant situation.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er jo som en åben bog i Dansk Folkeparti. Vi er slet ikke kryptiske, og det er slet ikke en overordnet strategi hos os, at nu gør vi sådan og sådan og har lidt hemmeligheder og sådan noget. Vi siger sådan set bare tingene, som de er, og som vi ser dem, og vi fremsætter de forslag, som vi synes er de rigtige.

For så vidt angår, om vi har fået hvilke oplysninger hvornår og sådan noget, er der jo en grund til, at vi skriver i vedtagelsen, at vi er meget tilfredse med, at Rigsrevisionen skal undersøge området. Rigsrevisionen skal jo undersøge de papirgange, der har været, og de svar, der er givet til Folketinget, og den skal også blotlægge ministerens rolle i sagen. Sådan vil det selvfølgelig blive, og derfor synes vi ikke, det er det rigtige tidspunkt at drage konklusioner i dag. Det er det først på det tidspunkt, hvor Rigsrevisionens beretning foreligger.

Med hensyn til »Fra jord til bord« er der sådan set heller ikke noget med gustent overlæg, eller at vi vil opnå et eller andet. Der ligger jo et stort baggrundsmateriale helt tilbage fra 1990'erne om det fornuftige i strategien »Fra jord til bord« – ikke bare som en overskrift, men også som noget, man rent faktisk kan gennemføre i sin rolle som offentlig myndighed.

Men i dag er der altså det problem, at tingene er splittet op, og det kan vi godt se en række uhensigtsmæssigheder ved. Forleden kom det jo frem, at man i det ene ministerium vurderer, om man skal give tilskud til en virksomhed, mens man i det andet ministerium vurderer, om man skal politianmelde den samme virksomhed. Sådan noget viser jo, at det er uholdbart, at tingene er blandet sådan sammen, som tilfældet er, og det er præcis derfor, vi skriver i forslaget til vedtagelse, at vi faktisk synes, at »Fra jord til bord«-strategien skal genindføres i praksis.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Jeg kan forstå, at ordføreren er sådan lidt ironisk over, at vi er vrede og sure, som der blev sagt til oppositionen her. Hele Danmark er vred og sur – og det er fuldstændig med rette – over den fødevareskandale, som vi har på grund af de nedskæringer, der er på kontrollen. Det er nu anden gang på en uge, at jeg ser selv samme ordfører først springe op og brøle som en løve, hvorefter man hopper ned i lommen på de konservative ministre.

Så vil jeg gerne spørge helt konkret: Hvad skal der til i den rigsrevisionsberetning, for at Dansk Folkeparti hopper ud af lommen på de konservative ministre og er klart med i et mistilidsvotum?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu gik den bemærkning jo også godt i sidste uge i forbindelse med transportministeren og kom med på Ritzau og alle mulige steder, så jeg tror, at det socialdemokratiske medlem nu forsøger sig med en gentagelse.

Næ, når jeg siger, at nogle er sure og vrede hos Socialdemokratiet, så var det bestemt ikke møntet på, at forholdene på nogen måde er tilfredsstillende på fødevarerområdet. Tværtimod har jeg jo netop sagt i mit ordførerindlæg og ved talrige besvarelser her i Folketingssalen, at det synes vi ikke de er. Derfor skal der ske en genopretning, og det skal ske hurtigt.

Det, jeg møntede det på, var, at Socialdemokraterne virkede så sure over, at vi rent faktisk tog nogle initiativer til at gøre noget bedre. Det var næsten som om, at hvis ikke Socialdemokraterne selv kunne få lov til at være en del af en aftale, der gav flere midler til fødevarerkontrollen, så synes man slet ikke, der var noget ved det.

Der vil jeg bare sige, at det ærgrede mig lidt, for jeg troede egentlig, vi havde en fælles interesse i, at forholdene på fødevarerkontrolområdet skulle forbedres, og at ethvert skridt, der tages, der forbedrer forbrugernes tillid til fødevarerkontrollen, er positivt. Men det er ikke det, der er fremgået af de socialdemokratiske ordføreres tale her i dag.

(Kort bemærkning).

Magnus Heunicke (S):

Så skal jeg spørge mere direkte til rigsrevisionsberetningen, som i Dansk Folkepartis eget forslag selv bliver nævnt. Hvad skal der til af kritik i den beretning, før Dansk Folkeparti mister tilliden til ministeren, eller er der også dér allerede nu en aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu ved jeg ikke, hvad der ligger i »også dér«. I forbindelse med det her forslag til vedtagelse ligger der ikke en sådan. Vi fremsætter det her, fordi vi synes, det indholdsmæssigt er det rigtige. Så må Socialdemokratiet jo gøre op med sig selv, om man også synes, der indholdsmæssigt er noget rigtigt i det her forslag til vedtagelse.

Hvad angår Rigsrevisionens beretning, vil det være noget ejendommeligt, hvis jeg, før Rigsrevisionen overhovedet er i gang med undersøgelsen, før de overhovedet er kommet med en beretning, begynder at konkludere på baggrund af deres beretning. Det ville da være en højst besynderlig fremgangsmåde.

I hvert fald alle vi, der arbejder med rigsrevisionsberetninger, kender jo den der lange liste af forskellige påtaler og kritikpunkter, som rigsrevisor kan drage. Lad nu rigsrevisor lave sit arbejde og nå frem til, hvor rigsrevisor mener der er begået fejl her, og hvor han mener tingene er i orden, og komme med de anbefalinger til Folketinget, som er nødvendige, for at vi kan skabe bedre vilkår for forbrugerne. Det er jo sådan set det, det handler om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den sidste spørger, jeg har, er fru Mette Gjerskov.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Tak for ordet. Jeg tror da, at ordføreren kom med et spørgsmål, og det må jeg vist hellere svare på

på vegne af hr. Magnus Heunicke, som ikke har mulighed for at få mere taletid. Det er om, at der også her er indgået en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Altså, senest var det jo faktisk natten mellem den 7. og den 8. april, at vi fik at vide, at der var indgået en aftale, så det ville jo bestemt ikke være første gang.

Men først vil jeg sige velkommen til hr. Kristian Thulesen Dahl i en debat om fødevaretil- lid. Jeg var så glad her i formiddag, da jeg så, at Dansk Folkepartis finansordfører var til stede, og da jeg oven i købet også så, at finansministeren var i salen, var jeg jo lettet på danske forbrugeres vegne, for så tænkte jeg: Endelig, nu er den der, nu kommer der penge bag alle de meget smukke ord om forbrugernes tillid.

Men det gjorde der desværre ikke, og derfor bliver jeg bare nødt til at spørge Dansk Folkeparti: Hvad er det, der skal til af ændringer i den her vedtagelse, for at Dansk Folkeparti kan være med? Hvad er det, Dansk Folkeparti er uenig i: at der er sket en personalereduktion, at der har været en dårlig kontrolindsats? Hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti er uenig i?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan godt lide sådan at glæde Socialdemokraterne, for man går og er lidt trist over mange ting i Socialdemokratiet for øjeblikket, og hvis vi andre kan være med til at bringe lidt glæde ind i det parti, bliver arbejdspladsen her jo også sådan lidt mere fornøjelig for os alle sammen. Så kan jeg glæde Socialdemokraterne ved at være til stede i salen og endda på et tidspunkt, hvor finansministeren også er til stede i salen, så vil jeg næsten anmode finansministeren om at være lidt oftere i salen, og så vil jeg i hvert fald selv også berige Socialdemokraterne ved at komme oftere i salen.

KL 13.40

Men sagen er, at med den aftale, vi lavede før påske, afsættes der jo flere penge her og nu. Og vi har klart sagt, både da vi lavede den aftale og også mange gange i dag, at vi overhovedet ikke er overbevist om, at de ressourcer, der er afsat med den aftale, er tilstrækkelige. Det er jo lige præcis derfor, vi har lagt en række tidspunkter ind, hvor vi tager stilling til, om der er behov for yderligere ressourcer.

Første tidspunkt ligger i starten af juni måned i år; næste tidspunkt ligger i forbindelse med finanslovsdrøftelserne til efteråret; tredje tidspunkt ligger i afslutningen af året, når vi har

rapporten fra uafhængige eksterne folk, der skal undersøge fødevarekontrollen. Når vi har lagt tre tidspunkter ind i år med så få måneders mellemrum, ud over at vi altså gør noget nu, så er det, for at vi hele tiden kan holde tæt kontakt med området for at finde ud af, om der skal mere til, for at forbrugernes berettigede forventning om igen at kunne få tillid til fødevarekontrollen kan blive indfriet?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Mette Gjerskov for sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg må sige, at jeg er sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl er rigtig godt selskab, men det var nu mest de der penge, han plejer at komme med under armen, jeg var rigtig glad for var til stede i salen i dag. Det må jeg jo så konstatere at de ikke er, og det ærgrer mig. Så må jeg nøjes med alene at diskutere med ordføreren i stedet for.

For det er jo sådan, at Dansk Folkeparti har en særlig evne i den her sag til at agere både regering og opposition. Det er et meget vidtfnævende parti, ordføreren er repræsentant for. På den ene side står man som opposition og prøver at lade, som om man bider regeringen i haserne, og på den anden side holder man hånden over eller under ministeren alt afhængig af, hvad det er for nogle udtryk, der bruges i den her uge.

Jeg synes, at det er for ringe, jeg synes ikke, der bliver taget hånd om forbrugernes bekymringer udeomkring i Danmark, og det synes jeg ærgerligt talt Dansk Folkeparti skulle tage og overveje.

Derfor spørger jeg helt konkret: Hvad er det, Dansk Folkeparti gerne vil have med for at kunne gå sammen med os i den øvrige opposition i den her sag? Har Dansk Folkeparti nogle ultimative krav til os? Har Dansk Folkeparti nogle ultimative krav til regeringen? Så hører vi meget gerne om dem – og hellere i dag end i form af en pressemeddelelse efter en sen natte-time.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er ikke sådan, at Dansk Folkeparti favner både at være i regering og i opposition. Vi er i opposition, vi er regeringens støtteparti, men vi er et oppositionsparti. Vi er ikke i regering. Hvis

der er nogen, der har været i tvivl, så kan jeg hermed sige, at sådan er det.

Det tror jeg også regeringen er fuldstændig klar over, og jeg tror da, de i særdeleshed er klar over det efter en debat som den, vi har haft her i dag, hvor vi ikke har lagt spor skjul på vores utilfredshed over, at der ikke er bedre styr på området, hvor vi har måttet gå ind og kræve en aftale, der iværksætter flere nye initiativer, med hvilke der afsættes flere penge til området, så forbrugernes tillid til fødevarekontrollen kan genetableres.

Med hensyn til det her med at fyre en minister eller have en mistillid til en minister, som jo ligger i forslaget til vedtagelse, så kommer det jo ikke som nogen overraskelse, at Socialdemokratiet mener det. Jeg tror sådan set, at Socialdemokratiet mener, at hele regeringen burde gå af. Så det ville heller ikke komme som nogen overraskelse, hvis man tog minister for minister, at Socialdemokratiet ville mene, at ministrene skulle gå af. Det ligger i sagens natur.

Vi tager stilling til ministerens ansvar i sagen på det tidspunkt i sagen, hvor vi føler, at det er rigtigst at gøre det, og det er, når Rigsrevisionen har haft anledning til at udtale sig i sagen. Der er faktisk en årsag til, at vi har en Rigsrevision, og når den Rigsrevision har valgt at gå ind og undersøge et ministeriums forhold, så vil vi gerne have Rigsrevisionens beretning i hænderne og deres konklusioner i hænderne, inden vi drager konklusioner med hensyn til en ministers ansvar.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger jeg tak til Dansk Folkepartis ordfører og beder hr. Per Ørum Jørgensen komme på talerstolen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi, at der skal være en effektiv, sikker og velfungerende fødevarekontrol. Der skal ikke herske tvivl om, at det for os er overordentlig vigtigt, at forbrugerne kan føle sig sikre og trygge, når de køber fødevarer i Danmark.

På den baggrund ser vi på de mange afsløringer, som medierne har budt os igennem de seneste måneder, om gammelt kød, fusk med datomærkninger osv. med den allerstørste alvor. Afsløringerne viser, at der er behov for at stramme op på fødevarekontrollen; afsløringerne viser, at snyderi og fusk har et alt for stort omfang i føde-

varebranchen; afsløringerne viser, at der er behov for at skærpe indsatsen over for de brodne kar, som tilsidesætter forbrugernes fødevarer sikkerhed på den mest utiltalende og skammelige måde.

Kl. 13.45

På den baggrund hilser vi de initiativer, som regeringen og Dansk Folkeparti blev enige om den 8. april, velkommen. Vi ønsker at få vendt alle sten i denne sag, så vi på et kvalificeret grundlag kan iværksætte et konstruktivt forløb, der hæver kvaliteten i fødevarekontrollen, og som genskaber forbrugernes tillid til de fødevarer, man kan købe i Danmark. Fødevarerne skal være i en kvalitet, som vi kan være bekendt.

I den forbindelse vil jeg også gerne over for ministeren kvittere for både åbenheden og den konstruktive tilgang, som ministeren har udvist i denne omfattende sag.

Der har været rejst en voldsom kritik af den aftale, som regeringen indgik med Dansk Folkeparti den 27. maj sidste år, om Fødevarestyrelsens nye struktur. Vi har til bevidstløshed hørt udtalelser fra oppositionen om, at ministeren har skåret så og så meget i fødevarekontrollen.

Jeg mener, det er vigtigt i dag en gang for alle at fastslå, at det var en klar forudsætning for og et klart ønske fra såvel Dansk Folkeparti som regeringspartierne, at der kun måtte ske administrative besparelser, og at strukturændringerne ikke måtte få konsekvenser for fødevarer sikkerheden i Danmark. Dette illustreres bl.a. ved, at fødevarekontrollen ikke er underlagt de effektivitetskrav, som den øvrige statslige administration er underlagt.

Derfor vil jeg også gerne ganske klart sige, at påstanden om, at ministeren har beskåret fødevarekontrollens ressourcer, ganske enkelt ikke er i overensstemmelse med sandheden. Samtidig er de sager, som der er blevet afsløret, jo fra før den 1. januar 2006, hvor strukturændringerne er trådt i kraft.

Jeg har også fået adskillige henvendelser fra folk, som ganske rigtig har konkluderet, at når man finder kød, der er over 10 år gammelt, må det jo også være udtryk for, at de problemer, som vi ser i dag med fødevarekontrollen, ikke er af ny dato, men også har fundet sted, dengang den socialdemokratiske Ritt Bjerregaard var fødevareminister, hvis nogen skulle være i tvivl om det.

Kritikken af ministeren har efter min klare overbevisning været urimelig hård. Nu er det jo ikke ministeren, der fusker med datomærknin-

gen, hvilket man umiddelbart kunne få indtryk af, når man hører visse ordføreres kritik. Ministeren skal oven i købet også udsættes for kritik, når kontrollen virker og man fanger de skurke i fødevarerbranchen, der sætter borgernes fødevarsikkerhed over styr. Det svarer jo nogenlunde til, at man bebrejder justitsministeren, hver gang politiet opklarer et mord.

Vi Konservative er glade for den aftale om Fødevarestyrelsen, der blev indgået tidligere på måneden mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Vi har en klar vilje til at sikre en konstruktiv genopretning af fødevarerkontrollen.

Det sikrer vi ved at etablere en multoleranceplan med ti konkrete initiativer til at sikre hurtigere og skarpere sanktioner over for de virksomheder, der gentagne gange bryder loven.

Blandt initiativerne er oprettelsen af en særlig enhed, der skal modvirke salg af gammelt kød og overtrædelser af sporbarhedsreglerne. Det sikrer vi ved, at der følges op på de manglende tilsynsbesøg i 2005. De virksomheder, som ikke fik tilsyn i 2005, skal have tilsyn inden den 15. maj. Det sikrer vi ved, at der straks iværksættes en gennemgribende undersøgelse af fødevarerkontrollen, der gennemføres af en uafhængig ekspertgruppe. Når ekspertgruppen har færdiggjort sin undersøgelse, vil man derefter tage stilling til, om der er behov for flere ressourcer til Fødevarestyrelsen. Denne fremgangsmåde finder vi Konservative både ansvarlig og fornuftig.

Jeg kan godt undre mig lidt over oppositionen, som stiller et beløb på 60 mio. kr. på højkant, uden at oppositionen siger, hvad de vil med pengene. Var det dog ikke fornuftigt at undersøge tingene grundigt først, se, hvor der er behov for flere ressourcer, hvis der er behov for flere ressourcer, og så efterfølgende finde ud af, hvordan tingene skal løses. Det er let at sidde i opposition!

I forbindelse med aftalen er det også værd at nævne, at vi har fundet 18 mio. kr. ekstra til at sikre en effektiv indsats mod fugleinfluenza.

Vi Konservative erkender, at der er nogle udfordringer i forbindelse med fødevarerkontrollen, der skal løses, og derfor er vi også meget tilfredse med, at de brodne kar, som tilsidesætter forbrugernes fødevarsikkerhed på det skammeligste, nu vil komme til at mærke skærpede konsekvenser for deres uansvarlige omgang med fødevarerne.

Vi ønsker at løse problemerne, og vi føler, at de nævnte tiltag vil bidrage til, at tilliden til fødevarerkontrollen og fødevarerne i Danmark kan blive genoprettet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Der er ét spørgsmål, der kunne være relevant at stille hr. Per Ørum Jørgensen, og det er, hvordan han forholder sig, hvis Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse bliver vedtaget og et flertal i Folketinget altså pålægger statsministeren eller opfordrer statsministeren til at ændre på, hvordan regeringens ressortområde er fordelt. Er den konservative ordfører enig med mig i, at så bliver statsministeren nødt til at gøre det, et flertal af Folketinget ønsker?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er umiddelbart svært at svare på det spørgsmål. Hvad statsministeren gør, er vel egentlig kun en beslutning, statsministeren kan træffe, og der vil jeg nu i al min ringhed ikke gå ham i bedene, men overlade det trygt til statsministeren at træffe en sådan beslutning.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men er det ikke hr. Per Ørum Jørgensens opfattelse, at det vil være en meget interessant parlamentarisk situation, hvis statsministeren nægter at følge en opfordring fra et flertal i Folketinget og dette flertal i Folketinget efterfølgende accepterer det?

Jeg synes, det ville være interessant at høre, hvordan Venstre og De Konservative stiller sig til Dansk Folkepartis forslag, og hvordan de efterfølgende vil agere.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg kan ikke svare anderledes end før til hr. Per Clausen: Jeg vil ikke gå statsministeren i bedene i al min ringhed, men tværtimod lade statsministeren overveje de her ting og tage de beslutninger, som en statsminister nu engang skal tage. Jeg skal ikke som menigt medlem af Folketinget træffe hans beslutninger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil fortsætte der, hvor hr. Per Clausen slap, og spørge den konservative ordfører direkte: Hvordan forholder Det Konservative Folkeparti sig til det forslag til vedtagelse, der ligger fra Dansk Folkepartis side?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der vil jeg tillade mig at lade den radikale ordfører vente i spænding lidt endnu. Det synes jeg er rimeligt. Vi er først lige blevet præsenteret for dette forslag til vedtagelse, og jeg synes, det er rimeligt, at vi får tid til at drøfte, hvordan vi forholder os til det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg kunne da godt tænke mig at vide, når man ligefrem overvejer det positivt, hvad det så er for nogle af delene af vedtagelsen, som man synes er så interessante, at man ønsker sådan positivt at tilkendegive, at man i hvert fald overvejer at stemme for? Er det det her med, at der er flere initiativer, der er nødvendige, eller er det den her idé om, at man flytter fødevarerkontrollen tilbage til et samlet Fødevarerministerium med en fra jord til bord-strategi. Er det det, som den konservative ordfører overvejer så grundigt?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil sige det på den måde, at nu tager vi dette forslag til vedtagelse fra Dansk Folkeparti til efterretning, og så vil vi senere i dag træffe en beslutning om, hvordan vi konkret forholder os til det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu var der jo i hr. Ørum Jørgensens indlæg masser af udsagn om, hvad man vil gøre som konservativ.

Hvis nu hr. Per Ørum Jørgensen havde fulgt de debatter, vi har haft undervejs med forbrugerministeren, tror jeg måske også, hr. Per Ørum Jørgensen ville have fået det indtryk, at forbrugerministeren i alt for høj grad har stolet på, at de virksomheder, som måske endda ligger meget tæt på De Konservatives synspunkter, løste deres opgaver ordentligt. Er der ikke meget, der tyder på, at man har haft al for blind tillid til, at det var godt? Bare man var en stor virksomhed,

der leverede til hele fødevarersektoren i Danmark, så var der nok ingen problemer. Så opdager man, hvad der sker. Som ministeren har sagt: Skeletonterne vælter ud af skabet. Først der erkender man, at tilliden til den sektor måske var en stor misforståelse. Er det ikke den samme misforståelse, hr. Per Ørum Jørgensen gør sig skyldig i: at man troede, at alt virkede og var godt, bare det var konservativt?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det, hr. Jens Peter Vernersen forudsætter, er jo også, at vi troede på, at samtlige indbyggere i dette land ville afholde sig fra at begå bankrøveri eller anden kriminalitet. Sådan er verden jo ikke, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 13.55

Men jeg tror faktisk ikke, at den nuværende minister eller tidligere fødevarerministeren, som har varetaget dette område, har udvist mere eller mindre tillid til branchen, end tidligere socialdemokratiske ministre. Det er jo ikke nyt, at der bliver fusket med de her ting. Man har også fundet kød, der er over 10 år gammelt, og det er jo, så vidt jeg kan regne mig tilbage, fra mens Ritt Bjerregaard var minister på det her område.

Så at der sker de her ting, ved vi, men nu har det et stort omfang, og nu bliver der sat ind over for det. Det er da ærgerligt, at Socialdemokratiet ikke vil bidrage konstruktivt med løsninger, og der vil jeg egentlig gerne kvittere over for Dansk Folkeparti, for at man går ind og tager ansvar med hensyn til at få løst problemet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Man skal jo tro på, at det, der lægges frem, løser problemet, for at man kan gå ind og sige endelig god for det, selv om der er visse positive elementer. Men jeg tror også, at hr. Per Ørum Jørgensen ved med sig selv, at når man sparer 112 mio. kr. i en sektor og tilføjer 8 mio. kr., så er alt ikke lige godt. Der har vi svaret.

Og så er det jo ikke rigtigt, at besparelserne ikke betyder noget for fødevarerkontrollen. Hvis ministeren har fortalt det, er der i hvert fald et kæmpe problem, for den hjælp, dyrlægerne har fået af det administrative personale, er skåret væk.

Hr. Per Ørum Jørgensen har sikkert også set det bilag, der er kommet fra dyrlægerne, hvor de netop påpeger, at det betyder, at de får færre ressourcer til deres arbejde, og dermed er der en

nedsikring. Det troede jeg altså der var ordentlig klarhed over.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

De besparelser, der ligger, er strukturelle, administrative besparelser. Det er ikke besparelser i antallet af mennesker ude i marken, som er ude og sikre, at der er en ordentlig fødevarerkontrol. Det ligger helt fast, og hvis hr. Jens Peter Verner sen har fået en anden opfattelse, så er den ganske enkelt ikke korrekt. Der er ikke færre mennesker ude og kontrollere fødevarer i dag, efter at vi lavede aftalen med Dansk Folkeparti i maj måned sidste år. Sådan er de faktiske forhold.

Hvad angår ressourcspørgsmålet: Det, jeg synes er godt her, er, at man giver nogle redskaber til at få løst problemerne. Der er afsat penge til at bekæmpe fugleinfluenza, der er afsat penge til at iværksætte de her initiativer, og så har hr. Jens Peter Verner sen jo totalt negligeret de meldinger, der er givet om, at når vi er færdige med undersøgelserne, så må vi kigge på ressourcspørgsmålet, om der er behov for at tilføje flere penge. Vi skriver ikke bare en blankocheck, som det er så let for Socialdemokratiet at gøre her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Sidste spørger er fru Mette Gjerskov.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Der er sandelig ingen socialdemokrater, der er ude på at skrive blankochecks ud, men der er et helt, stort, samlet Socialdemokrati, som meget, meget gerne vil sørge for, at der bliver gjort en ekstra indsats på det her område for at lappe nogle af alle de mange huller, der er kommet i fødevarerkontrollen, efter at den her regering er trådt til. Det er sådan set det, det drejer sig om, vil jeg sige til hr. Per Ørum Jørgensen.

Jeg synes jo, at det burde være sådan, at ordføreren bemærkede, hvordan de her skandaler er opdaget. Der er jo masser af de her skandaler, der slet ikke er opdaget af fødevarerkontrollen. Læg lige mærke til det. Det er journalister, der har fundet ud af det, det er tidligere medarbejdere, der er kommet og har råbt op om det her problem. Lige nu er forbrugernes sikkerhed i hænderne på supermarkeds kæderne, som er dem, der er nødt til at sige nej til det her. Jeg synes, det er for nemt, og det her forslag, der ligger, er en lappeløsning.

Men det, jeg meget gerne vil spørge hr. Per Ørum Jørgensen om, er Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Hvor står hr. Per Ørum Jørgensen med hensyn til det? Den del af det, der handler om at samle hele det her fødevarerområde fra jord til bord i et Fødevarerministerium, var faktisk noget, vi Socialdemokrater opfandt, så vi er jo rigtig glade for, at der er nogle, der er tilfredse med de gode gamle dage, da Socialdemokraterne var der. Hvor står hr. Per Ørum Jørgensen der?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Fru Mette Gjerskov skal endelig ikke være i tvivl om, at jeg synes, det er positivt, at både medier, borgere, tidligere medarbejdere i fødevarer virksomheder og alle andre gør myndighederne opmærksom på det, hvis de er klar over, at der er nogle forhold, som ikke er tilfredsstillende. Det synes jeg faktisk er umådelig positivt.

Det lyder på fru Mette Gjerskov, næsten som om fødevarerkontrollen ikke fanger nogen af skurkene overhovedet. Det er jo ikke tilfældet, det gør de selvfølgelig, men vi skal selvfølgelig give dem de rigtige redskaber.

Der synes jeg, at en af de ting, som ligger i multoleranceplanen, nemlig at man har mulighed for at fratage en virksomhed, der gentagne gange overtræder reglerne, mulighed for at drive virksomhed, er et konstruktivt og godt initiativ, og dem er der mange af allerede på nuværende tidspunkt.

Kl. 14.00

Hvordan vi forholder os til Fra jord til bord-problematikken, er altså et spørgsmål for statsministeren, og der skal jeg i min ringhed ikke gå ham i bedene, hvilket jeg har givet udtryk for flere gange under denne debat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Mette Gjerskov. Og husk, at taletiden højst er 1 minut.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Betyder det, at hr. Per Ørum Jørgensen ikke ved, hvad hans parti vil stemme til den her vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat? Det er bare et helt konkret spørgsmål.

En anden ting er: Synes hr. Per Ørum Jørgensen, at det er tilfredsstillende, at det er tidligere medarbejdere og journalister, der finder ud af, hvor problemerne er udeomkring i virksomhe-

derne, og at det ikke er fødevarekontrollen? Ja, fødevarekontrollen opdager nogle ting, men den er så håbløst underbemandet og nedprioriteret under den her regering, at den slet ikke finder tilstrækkeligt.

Hr. Per Ørum Jørgensen sammenlignede det med, at det, Socialdemokraterne siger, svarer til at give justitsministeren skylden for, at der bliver begået mord i Danmark. Nej, nej, det er slet ikke det, vi taler om. Vi taler om, at der er et ansvar, når man ikke sikrer, at der er tilstrækkelig meget kontrol. Hvis justitsministeren ikke sørgede for, at der var noget politi, ville det også være hendes ansvar, ligesom det er forbrugerministerens ansvar, at der ikke er en tilstrækkelig fødevarekontrol i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg skal afsløre over for fru Mette Gjerskov, at jeg har det lidt sådan, at hver gang, man kommer med en af de her afsløringer, hvor man virkelig får fat i en af de her skurke, så siger jeg altså: Yes, det er rigtig godt, nu fik vi dem. Jeg tror nok, at Socialdemokraterne hver gang egentlig har tænkt: Yes, nu kan vi fortsætte vores kalkun-jagt på forbrugerministeren. Og egentlig har de prioriteret det højere end det at glæde sig over, at der er nogle af de her skurke, vi virkelig får til at sidde i saksen. Det sidste synes jeg er positivt.

Med hensyn til hvordan vi forholder os til det her, har jeg allerede svaret, at det tager vi til efterretning, og at vi også lige skal have mulighed for at læse det ordentligt igennem, og så skal vi senere på dagen nok forholde os til den tekst, der ligger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Kristen Touborg. Der har meldt sig et par stykker mere.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Den Konservative ordfører synes jeg forbryder sig imod fakta, når han siger, at der ikke er færre til at foretage fødevarekontrol udeomkring, end der har været før. Det er sådan, at fra 2005 har det ikke længere været nødvendigt, mener regeringen åbenbart, at der skal være tilsynsteknikere udeomkring. Det vil sige, at der på en række forarbejdningsvirksomheder hidtil været daglig kontrol, og i fremtiden bliver det noget, der ligner fire til otte gange om året i stedet for, og så

bygger det i øvrigt på egenkontrol. Det får mig til at spørge den konservative ordfører: Tror De Konservative, at kontrollen bliver bedre eller dårligere af, at man går fra dagligt tilsyn til tilsyn seks til otte gange om året?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil fastholde, hvad jeg har sagt hele tiden: Der er i ministerens tid som familie- og forbrugerminister ikke blevet skåret blandt de medarbejdere, der er ude og kontrollere i marken. Så enkelt er det. Det ligger helt fast efter den aftale, som blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti tilbage i maj måned sidste år. Så synes jeg, at hr. Kristen Touborg vel et eller andet sted skylder os også at have lidt tålmodighed, så vi kan få kulegravet området, så vi kan få gennemført den uvildige undersøgelse og på baggrund af den vurdere, hvad der er behov for reelt: om der er nogle mangler, hvor der skal sættes ind med flere ressourcer eller der er ting i styringen, vi skal have kigget på. Jeg synes da et eller andet sted, at det, nu hvor vi har igangsat den undersøgelse, er rimeligt at gøre tingene grundigt, rigtigt og fornuftigt i stedet for, som oppositionen foreslår, at udskrive en blankocheck.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det kunne jo umiddelbart godt lyde som en god idé, hvad den konservative ordfører dér siger. Der er bare lige det lille problem, at skal man lave den vældige kulegravning, så kommer forbrugeren til at skotte sig selv rent forbruger-mæssigt, hvad angår fødevarerens sikkerheden, hele resten af det her år, for skeletterne rasler jo ud af skabet, siger ministeren, hver gang han åbner lågen. Derfor er vi nødt til at foretage os noget nu og kan altså ikke vente til engang langt ud i fremtiden.

Så vil jeg godt sige, at det ikke er korrekt, når den konservative ordfører siger, at der stadig væk er lige så mange til at føre kontrollen udeomkring. Det, jeg snakker om, er tilsynsteknikere – det er altså ikke dem direkte fra regionerne – og der er der fjernet en række.

Kl. 14.05

Jeg vil egentlig godt høre den konservative ordfører: Vil De Konservative være med til at indføre disse daglige tilsyn igen, som er taget bort her med udgangen af 2005?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Hvis jeg skal svare på det sidste først: Jeg synes, at det er fornuftigt og rigtigt, at vi nu får kulegravet området og får lavet den undersøgelse for at sikre, at vi bruger midlerne rigtigt, og for at sikre en ordentlig genopretning af fødevarer-kontrollen. Det synes jeg et eller andet sted er sund fornuft.

Nu ved jeg, at hr. Kristen Touborg er vestjyde ligesom jeg og jo normalt agerer rimelig fornuftspræget, før han går ud og bruger en masse penge. Derfor vil det måske også klæde hr. Kristen Touborg i denne her sag at være lidt fornuftig og sige: O.k., lad os undersøge tingene til bunds og så se, om der er behov for flere ressourcer. Det synes jeg er ganske almindelig sund fornuft.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan ikke forstå, at De Konservative bliver ved med at sige, at der ikke er skåret på det her område og i antallet af dem, der er ude i marken for at hjælpe. Vi ved jo, at der er skåret ned på antallet af dyrlæger, der er ude i marken og foretager de her undersøgelser.

Vi ved, at der er skåret ned, jeg ved bare ikke helt præcis hvor meget. Når jeg ikke ved det, er det, fordi jeg har stillet spørgsmålet til familie- og forbrugerministeren den 23. marts, og nu har vi den 27. april, og jeg har stadig ikke fået svar, selv om Folketinget har en regel om, at man skal søge at svare inden 6 søgnedage. Jeg kan da så her meddele, at jeg agter at klage til Præsidiets over, at jeg ikke har fået svar på trods af gentagne rykkere. Hvis jeg havde haft det svar, havde jeg bedre kunnet sige præcis, hvilke konsekvenser de her nedskæringer har haft, men nu må jeg så klare mig uden.

Jeg vil gerne spørge De Konservative: Hvad mener De Konservative om, at Dansk Folkeparti fremsætter sådan en vedtagelse her, hvor man i virkeligheden siger: O.k., vi vil ikke vælte ministeren, men så kan vi tage hans område fra ham? Hvad mener De Konservative om det?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det, jeg synes ligger helt fast, er, at i den aftale, der blev indgået i maj måned 2005, var det effektiviseringer inden for ledelse og administration samt på laboratorieområdet og altså ikke i antal medarbejdere, der er ude i marken.

Jeg har svaret så mange gange omkring det forslag til vedtagelse, der ligger. Jeg synes, at vi skal have en ærlig chance for at sætte os ned, læse det igennem, og så tager vi en beslutning i løbet af dagen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Karen Hækkerup, sidste spørgsmål til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Bare for at få det præciseret: Det, der så skal snakkes igennem, er, om De Konservative accepterer Dansk Folkepartis ultimative krav, de krav, som alle vi andre i oppositionen også har haft i lang tid, nemlig at familie- og forbrugerminister Lars Barfoed og fødevarerkontrollen ikke længe skal have noget med hinanden at gøre.

I Dansk Folkeparti har man så bare fundet den løsning, at man nu siger: Så fjerner vi bare området fra ministeriet, for vi kan ikke tåle at fyre en minister, fordi vi er bange for at blive uvenner med statsministeren, men vi kan godt tåle at fyre hr. Barfoed, for ham er der så mange der er vrede på i forvejen.

Hvad synes De Konservative egentlig om sådan nogle politiske venner? Jeg lagde mærke til, at Venstres ordfører roste det politiske samarbejde og det gode forhold til Dansk Folkeparti, men jeg hørte faktisk ikke, at De Konservative sagde det samme i De Konservatives indlæg, men her har vi måske fået forklaringen.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Umiddelbart mener jeg, at fru Karen Hækkerup måske skulle beskæftige sig med de kulørte blade i stedet for politik, da proces åbenbart er vigtigere end politisk indhold.

Jeg har meget stor respekt for, at man i Dansk Folkeparti i modsætning til i Socialdemokratiet på det her område har været med hele vejen og har taget ansvar for at genoprette forholdene. Det kan man kun kvittere for. Det er altså også den dagligdag, vi har her i Folketinget, og derfor har jeg ikke noget som helst at udsætte på Dansk Folkeparti.

I denne her sag må vi sige, at det, der ligger, er rigtig godt, det er fornuftigt, det hænger sammen, og det har Dansk Folkeparti naturligtvis en del af ansvaret for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren, og den næste ordfører bliver fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Der er mindst tre gode grunde til, at den er så gal med fødevarekontrollen, som den senere tids uendelige skandalerække så tydeligt har demonstreret.

For det første betyder globaliseringen, at vi i højere grad har mulighed for at købe udenlandske fødevarer med de pris- og kvalitetsmæssige fordele, som det kan medføre. Det er positivt for forbrugerne. Men samtidig udfordrer globaliseringen jo den danske fødevarekontrol, fordi EU's indre marked medfører, at fødevarer ikke længere skal kontrolleres ved grænsen, men i stedet skal de dårlige fødevarer fanges op af egenkontrollen i virksomhederne eller af fødevarekontrollen.

For det andet er antallet af steder, hvor der håndteres fødevarer i Danmark, vokset.

Kl. 14.10

For det tredje har Fødevarestyrelsen været udsat for konstante besparelser, siden regeringen med Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti trådte til i december 2000. Effektiviseringer og budgetbortfald har regeringen valgt at kalde det på nudansk. Fyringer og besparelser hedder det, når omsvøbsdepartementet er væk. Regeringen har ganske enkelt ikke taget de senere års nye udfordringer for fødevarekontrollen alvorligt.

Når opgaverne vokser og budgettet samtidig skæres ned, så skal det gå galt, og det gør det tydeligvis. Hver dag har sin kødskandale. Senest har vi set, hvordan ulovlig ommærkning af fødevarer tilsyneladende foregår i et stort omfang hos landets kødgrossister. Det er ganske enkelt ulækkert, uacceptabelt og kriminelt.

Ministeren vil henholde sig til de initiativer, som han har taget for at rette op på forholdene i hans ministertid. Dem vil jeg sådan set ikke nedgøre, men det er bare ikke nok. Den pakke, som med nød og næppe, må man vel sige, limes ministerens ellers etbenede taburet sammen før påske, består af vindsteg og luftfrikadeller. Den pakke kan ingen kødspisende dansker trygt blive mæt af.

Sagen er jo, at de eneste nye penge, der lå i pakken, er penge til to nye opgaver, som Fødevarestyrelsen har fået oven i alle de andre, nemlig til at oprette et madpoliti og til at bekæmpe fugleinfluenza. Det voksende daglige arbejde

skal fortsat klares for det stærkt beskårne budget.

I Malmø skal hver tilsynsførende klare 214 kontrolbesøg om året. I København skal en tilsynsførende nå 308 besøg om året. I Sverige er man i færd med at ansætte flere tilsynsførende for at styrke kontrollen. I Danmark har vi fyret 228 medarbejdere i Fødevarestyrelsen siden 2001. Det er den samme EU-lovgivning om fødevarer sikkerhed og egenkontrol, som skal overholdes i begge lande. Det siger vist alt om situationen.

Vi burde starte forfra. Vi skulle have overblik over opgavens omfang, definere løsningerne og så lægge budgettet efter det. Jeg ved godt, at det er en kostbar måde at arbejde på for det offentlige, men situationens alvor nødvendiggør, at vi tænker anderledes og er parate til at tilføre området de midler, som er nødvendige. Det kan jo let koste milliarder at lade stå til.

Danmark er kendt i verden for høj fødevaresikkerhed, og derfor er vi det eneste land, der uhindret kan eksportere til så kræsne markeder som Japan og USA. Hvis indkøbere i de lande læser om brodne kar blandt kødgrossister og den manglende kontrol, kan det let komme til at koste langt mere end det, fødevarekontrollen mangler.

Samtidig vil vi miste indflydelse. Hidtil har man lyttet til Danmark i europæisk og globalt forbrugerpolitisk samarbejde på grund af vores gode omdømme, til trods for at vi er et lille land. Det vil være et stort tab for Danmark at miste den indflydelse i en tid, hvor det for alvor er ved at gå op for alle, at globaliseringen skal bakkes op af europæisk og globalt samarbejde.

Stod det til Det Radikale Venstre, så skulle forbrugerministeren indkalde alle Folketingets partier til forhandlinger for at få lavet en flerårig aftale til fremme af fødevaresikkerheden i Danmark – en aftale, som fødevareindustrien, landbruget og Forbrugerrådet i videst muligt omfang skal tages i ed på, et slags nationalt kompromis for sikre fødevarer.

Aftalen skal give Fødevarestyrelsen og fødevarekontrollen de nødvendige ressourcer og den politiske ro til at få rettet op på forholdene. Egenkontrollen skal bringes til at fungere også hos den lille bager, grønthandler eller pizzarestaurant. Kontrollen skal foretages til tiden, og den skal have en kvalitet, så der er tale om en egentlig kontrol og ikke blot et kryds på en liste. Og så skal der ryddes op i brodne kar, gives bøder så det forslår, uretmæssig fortjeneste skal be-

slaglægges og retten til at drive fødevareraktivitet skal kunne inddrages, hvis der sker gentagne overtrædelser af fødevarerloven. Tilliden til smileysystemet skal genoprettes.

Vi er åbne for at lade virksomheder selv betale en større andel af kontrollen, navnlig de gentagne kontroller, hvor der har været noget at komme efter i første omgang. Regeringen er jo så glad for økonomiske incitamenter. På det her område mener Det Radikale Venstre faktisk, at det giver mening. Måske skal der skeles til arbejdsmiljøområdet for at hente inspiration.

Kl. 14.15

Jeg tror, at jeg taler på vegne af flertallet af danske forbrugere, når jeg siger, at vi ganske enkelt ikke vil finde os i tingenes tilstand. Vi insisterer på at kunne købe vores bøffer, vores skinke eller frosne rejer uden at risikere at blive syge eller få datooverskredne, ommærkede, ildelugtende eller mugbegrøede ting i indkøbskurven.

Fødevarerikkerhed er også velfærd. I dag kan vi jo alle blive enige om, at vi vil have et velfærdssamfund. Vi bør også kunne blive enige om, at maden skal være sund og frisk og sikker. Det er og skal være virksomhedernes ansvar, at de produkter, de sælger, er i orden. Alt tyder dog på lige nu, at de skal presses og hjælpes til at tage det ansvar alvorligt. Derfor skal der være myndigheder, der kontrollerer virksomhedernes kontrol og vejleder de virksomheder, der har brug for vejledning.

Ministeren ligger i dag, som han selv har reddet. Han kendte til opgaven med mere kontrol for de samme eller færre penge, da han tiltrådte som minister, og han har i videst muligt omfang slået problemerne hen i stedet for at se dem i øjnene. Hvis ministeren skal genvinde min tillid, skal han her fra Folketingets talerstol sætte sin stilling ind på at skaffe de nødvendige penge til fødevarerikeren, senest i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Om vi taler om 50, 60 eller 80 mio. kr. må komme senere. Fødevarerikkerheden er ubetinget den vigtigste opgave for en forbrugerminister. Kan han ikke sikre fødevarerikkerheden, ja, så har han ingen berettigelse, og så bør han forlade sin post.

Jeg har jo lyttet til ministerens redegørelse tidligere på dagen og hørte desværre ingenting af det, jeg efterspurgte. Jeg har fået at vide, at jeg bliver indkaldt til uformelle drøftelser i maj eller juni måned, og jeg har ikke hørt andet end lidt luftige løfter om, at man da ikke vil afvise, at der skal tilføres flere ressourcer til området, såfremt

en undersøgelse viser, at det måtte være nødvendigt.

Som sagen står, kan Det Radikale Venstre meddele, at vi vil stemme for det mistillidsforslag, som er fremsat af S, SF og Enhedslisten tidligere i dag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækkefølgen. Den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Gennem en hel del år og i flere ministres regeringstid har der inden for fødevarerikereområdet været et begreb, der har stået som en fællesnævner, der kan klare ethvert problem, der måtte opstå i forbindelse med fødevarerikkerheden. Trylleordet har været virksomhedernes egenkontrolprogram.

Med henvisning til egenkontrollens velsignelser har regeringen og Dansk Folkeparti sparet flere hundrede stillinger væk i fødevarerikeren og beskåret området med langt over 100 mio. kr. Det kan godt undre, at Dansk Folkeparti bare har været så blåøjet, at man har forsøgt at skyde ansvaret over til ministeren, men Dansk Folkeparti burde jo vide, at man ikke bare kan spare bevidstløst og så samtidig opretholde en ordentlig fødevarerikkerhed.

Vi er nogle stykker, som har sat kraftige spørgsmålstejn ved, om det virkelig som påstået af skiftende ministre, inklusive hr. Lars Barfoed, kan være rigtigt, at man kan foretage sådanne beskæringer og samtidig få en fødevarerikkerhed, der er rimelig. Det er jo faktisk så selvmodsigende, at det råber til himlen, eller også er der en kolossal slendrian i systemet, i kontrollen, hvis det her kan lade sig gøre.

Det er jo så i øvrigt de samme embedsmænd, de samme bureaukrater, der i dag har ansvaret, som havde ansvar før. Så det er vel, når alt kommer til alt, sådan, at det er embedsværket, som først og fremmest ønsker centraliseringen af organisationen, som vi har set, og så er det vel efter deisen, at ministre forgår, men embedsværket består. Det er vel derfor, at vi i dag er i denne ulyksalige situation.

Afsløringen af adskillige fødevarerikkerheder i de senere måneder har vist, at der ikke er hold i trylleordet egenkontrol som det altafgørende kontrolredskab. Det er ministerens udsagn om, at skeletterne vælter ud af skabene, hver gang

dørene bliver åbnet, et klart bevis for. Jeg står jo ikke her og siger, at vi ikke skal have egenkontrol, for det skal vi. Det er fornuftigt og udmærket, at virksomhederne har et system, en daglig proces, de foretager for at sikre, at de har ordentlig styr på produktionen. Det er jo ikke det, at egenkontrollen findes, der er problemet.

Kl. 14.20

Problemet er, vi kun har egenkontrol. Det er jo der, problemet opstår, og det er der, synes jeg, at Dansk Folkeparti og regeringen er gået fuldstændig skævt i byen.

Men det er i øvrigt ikke kun ministeriet og styrelsen, som har prist egenkontrollens velsignelser. Således udtalte Danske Slagteriernes formand, Bent Claudi Lassen, i sin beretning på slagteriernes delegeretmøde bl.a.:

Forbrugerministerens og ministeriets fokus på kontrolomkostningerne med ansættelse af en kødcontroller, der kan forenkle og sammenligne kontrollen på de enkelte virksomheder, samt at der er skabt budgetprocedurer, som er bedre for virksomhederne, blev fremhævet som positive. På baggrund af den nye struktur er det aftalt med forbrugerministeren og Fødevarerdirektorets ledelse, at omkostningerne til kødkontrollen skal ned. Det er en sag, vi har brugt meget tid på, og som har høj prioritet hos vore virksomheder, så lad os hurtigst muligt få en god afslutning. Bent Claudi Lassen sagde derudover vedrørende kontrol af primærproduktionen, at privat kontrol skal kunne erstatte offentlig kontrol, under forudsætning af at de offentlige kontrolomkostninger så rent faktisk reduceres.

Det her siger vel mere tydeligt end alt andet, at det, det handler om, altså er, at vi får omkostningerne ned, og det der med, om der er en ordentlig kontrol, er tilsyneladende ikke så afgørende, når det kommer til stykket.

Regeringen og Dansk Folkeparti har åbenbart prioriteret slagteriernes og statskassens økonomiske interesser på bekostning af forbrugernes fødevarer sikkerhed.

Sammenfattende om egenkontrollen vil jeg sige, at tillid er godt, men at kontrol altså er nødvendig, og når regeringen og Dansk Folkeparti reelt deponerer forbrugernes fødevarer sikkerhed i virksomhederne, som først og fremmest er interesserede i at tjene så mange penge som muligt, og samtidig forsøger at få det til at se ud, som om det nærmest indebærer en bedre kontrol, så er det enten bare blåøjet og dumt, eller også er regeringen og Dansk Folkeparti bevidst

gået virksomhedernes ærinde på bekostning af forbrugernes fødevarer sikkerhed.

Det er da også tankevækkende, synes jeg, at der er skrappere krav til kontrol af kød, der skal eksporteres til f.eks. USA, end der er til det kød, som sælges på hjemmemarkedet.

Vi har hele dagen forsøgt at få et udsagn om, hvad forligspartierne synes. Specielt Venstre og De Konservative synes, at det er sådan, at der skal være bedre kontrol med det, der leveres til USA, eller skal vi sige det på en anden måde: Der skal være væsentlig ringere kontrol med det kød, danskerne spiser, end der skal være med det, der eksporteres til USA. Venstre og De Konservative har åbenbart ikke ønsket at svare på det, for vi har i hvert fald kun fået undvigende svar. Jeg vil godt kvittere for, at Dansk Folkeparti rent faktisk fra talerstolen sagde, at vi ikke skal have ringere kød i Danmark, end de får i USA, og det ser jeg sådan set frem til som en god mulighed.

Jeg skal slutte af med at sige, at de kødskandaler, vi har set især i det sidste halve års tid, giver en situation, som ingen af os kan være bekendt eller tjent med. Forbrugerne er simpelt hen kommet ud i en situation, hvor deres tillid til os er sat helt over styr. Derfor skal der handles, og der skal handles nu, og derfor er det ikke nok, når regeringen og til dels Dansk Folkeparti siger, at vi jo lige må have lavet den her kulegravning, og vi må lige til bunds i den her sag, og så må vi jo se. Ministeren har også tidligere sagt: Jamen på finansloven vil vi da kigge på, om der skal nogle flere midler til.

Det er ikke nok, og det er ikke tidligt nok at gøre noget. Derfor er vi altså nødt til at tage fat om nældens rod og få gjort noget ved det nu, og jeg håber så, at der trods alt bliver et flertal for i dag at gøre en i al fald rimelig indsats for, at forbrugerne kan tro på fødevarer sikkerheden, også i fremtiden. For som det er nu, er det altså under lavmålet.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er en af de afgørende forskelle på det forslag til vedtagelse, som blandt andre SF står bag, og det, Dansk Folkeparti har fremsat, hvorvidt vi i dag mener at kunne fremsætte en mistillidsdagsorden til ministeren. SF mener, at det kan man, men vi siger: Lad nu Rigsrevisionen gøre sit arbejde, og når beretningen foreligger fra

rigsrevisor, vurderer vi ministerens ansvar i sagen.

Det er for så vidt en af de væsentligste forskelle, der er mellem de to forslag til vedtagelse.

Men når vi kommer til den anden del, der handler om indholdet, altså hvordan vi får genoprettet det, så synes jeg egentlig, hr. Kristen Touborg var ret konstruktiv i sit indlæg og også kvitterede for nogle af de steder, hvor vi har sat fokus, så vi får forbedringer.

Der var et enkelt sted, hvor jeg synes, at hr. Touborg måske lidt misforstod det, der tidligere er sagt, nemlig i forhold til, hvornår vi har fået ind, at man skal evaluere, om de initiativer, der nu er sat i søen, er tilstrækkelige, eller om der skal ske noget yderligere. Der sagde hr. Touborg, at det kunne man måske komme til at diskutere til efteråret i forbindelse med finansloven.

Jeg vil bare minde hr. Touborg om, at der i den aftale, vi indgik før påske, rent faktisk står – jeg nævnte det fra talerstolen nogle gange – at vi skal gøre status over initiativerne i starten af juni, og her, altså allerede i starten af juni, vurdere behovet for eventuelle yderligere initiativer. Det var selvfølgelig vigtigt for Dansk Folkeparti at få det ind, så vi har en løftestang til meget hurtigt at få iværksat yderligere ting, såfremt det måtte være nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Bemærkningen om, at det først var i 2007, der skulle ske noget, gik specielt på ministerens bemærkninger om det område, hvor ministeren hårdnakket har fastholdt, at nu skulle vi først have tingene kulegravet, og så måtte vi jo se, om vi kunne få nogle flere midler på finansloven for 2007.

Ellers vil jeg da gerne igen sige, at de ti punkter, som Dansk Folkeparti og regeringen har fremsat, er forbedringer. Det er bare ikke nok. Men der er ingen grund til at gå ud og klandre dem for, at det er gjort, for det er et lille fremskridt. Det er bare ikke nær nok, så det er det største problem i det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og så er ordførrækken slut. Den næste er familie- og forbrugerministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for en god debat. Jeg synes, at der har været mange gode og rigtige betragt-

ninger. Jeg synes ikke mindst, vi kan konstatere, at vi alle sammen i virkeligheden deler bekymringen over de for mange eksempler, vi desværre har set, på, at der er virksomheder, som håndterer kød, forarbejder kød og sælger kød, og som ikke har været villige til at overholde fødevarerlovreguleringen, men tværtimod har valgt at sætte fødevarerikigheden fuldstændig over styr og være ligeglade med forbrugernes sikkerhed. Det er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, og det er også derfor, at vi nu sætter ind med en lang række initiativer på det område.

Det andet forhold, som vel især har givet anledning til debat, er de svigt, der har været fra fødevarerkontrollens side, altså det forhold, at der er knap 5 pct. af virksomhederne, som ikke blev kontrolleret sidste år. Det skal der simpelt hen være styr på, og vi skal sikre, at fødevarerkontrollen er i stand til at sætte effektivt ind de steder, hvor vi har mistanke om, at der er brodden kar.

Jeg synes, at Socialdemokratiet har skuffet lidt her i debatten ved egentlig ikke rigtig at bidrage konstruktivt med forslag til, hvad der skal gøres. Der har været den sædvanlige socialdemokratiske tilgang til det, nemlig at der skal bruges flere penge. Det siger man, men der er egentlig ikke rigtig nogen konstruktive bidrag fra Socialdemokratiets side til, hvilke konkrete tiltag man gerne vil have gennemført. Og det er ligesom forudsætningen for at komme med i et politisk samarbejde, at man også gerne bidrager konstruktivt til, hvad der skal ske. Jeg synes mest, at det har været politiske drillerier, vi har hørt fra Socialdemokratiets side her i dag.

Kl. 14.30

Derimod var der, synes jeg, anderledes konstruktive toner fra Det Radikale Venstre, der gennemgik en lang række konkrete tiltag, som man gerne så gennemført. Jeg mener faktisk, jeg kunne se, at der i høj grad var sammenfald på flere områder mellem de forslag, som fru Elisabeth Geday bragte frem, og de forslag, som regeringen og Dansk Folkeparti bragte frem.

Så vil jeg gerne takke Dansk Folkeparti for den konstruktive tilgang, som Dansk Folkeparti har haft til debatten her i dag. Vi har jo igennem det seneste år og også længere tilbage haft et godt samarbejde med Dansk Folkeparti om tiltag på det her område. Vi har senest her inden påske indgået en aftale, der indeholder en lang række meget konkrete tiltag, som vi nu skal i gang med at gennemføre, plus at vi, som hr. Kristian Thulesen Dahl meget rigtigt sagde det,

planlægger at revidere de aktiviteter, vi allerede har sat i gang, i juni måned.

Så skal vi selvfølgelig, hvilket hr. Thulesen Dahl også sagde, i forbindelse med de undersøgelser, der nu skal gennemføres, videre vurdere, om der er behov for yderligere ressourcer på det tidspunkt, hvor den undersøgelse er tilvejebragt.

Så tak til Dansk Folkeparti for den konstruktive tilgang, man har haft til sagen. For det er jo det, det drejer sig om, nemlig at de partier, som vil tage ansvar, samarbejder om at få løst problemerne, snarere end kommer med de politiske drillerier, som Socialdemokratiet især har gjort sig til eksponent for.

Tak for en god debat.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Debatten er ikke helt slut endnu. Der er foreløbig fem korte bemærkninger til ministeren. Den første er fra fru Mette Gjerskov.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Tak til ministeren for hans svar her, selv om jeg næppe kan sige, at jeg er tilfreds med det. Ministeren er ikke kommet med noget som helst. Det, vi fra Socialdemokratiets side vil, er at sikre, at forbrugerne slipper for klamt kød og slimede pølser i køledisken. Vi kan ikke se, at der er særlig meget handling bag ministerens fine ord om forbrugernes tillid til fødevarerkontrol- len.

Ministeren siger også, at vi overhovedet ikke har nogen forslag, og at det kun drejer sig om politiske drillerier. Det synes jeg faktisk ikke er fair. Hver eneste onsdag det sidste år har vi været sammen og debatteret det her, og hver eneste onsdag er vi kommet med konstruktive forslag.

På dagsordenen i dag er der et forslag om styrkelse af kontrollen for 60 mio. kr. Vi har fremsat forslag om væsentlige forbedringer af smileyordningen. Det kalder ministeren for politiske drillerier. Det synes jeg er fuldstændig urimeligt.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu tillod jeg mig at opsummere min opfattelse af debatten i dag, og der mindes jeg egentlig ikke at have hørt nogen konkrete forslag fra Socialdemokratiets side, slet ikke fra Socialdemokratiets ordfører, hr. Jens Peter Vernersen. Bort-

set fra, som jeg sagde, at man som sædvanlig fra Socialdemokratiets side altid summerer følgende op: Hvor mange penge bruges der i øjeblikket, og så må vi lægge noget oven i, så der bliver brugt nogle flere penge.

Det er sådan en grundlæggende tilgang, Socialdemokratiet har til det: Vi skal bruge nogle flere penge.

Man foreslår at bruge endnu flere penge, end vi bruger, og som vi yderligere nu har afsat efter aftale med Dansk Folkeparti; det er jo korrekt, at det har man gjort. Men så synes jeg ærlig talt, at fru Mette Gjerskov skulle holde sig for god til at prøve at få det til at se ud, som om der er nogle her, der vil have, at folk skal spise slimede pølser, og nogen der ikke vil.

Jeg sagde, som tilfældet er, at jeg tror, vi alle sammen er enige om, at den situation, at man får mad, som ikke er i orden, selvfølgelig er fuldstændig uacceptabel, og det er vi da alle sammen enige om. Så lad dog være med at få det til at lyde, som om der er nogle, der vil have, at folk skal spise slimede pølser.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg ville jo bare konstatere, at i den her ministers ministerperiode er det rent faktisk det, der er sket, og vi har set det gang på gang. Det kan vel ikke komme bag på ministeren eller nogen som helst andre i Danmark, at det står meget slemt til med fødevarerikkerheden i det her land og med forbrugernes tillid til fødevarerikkerheden. Det er såmænd bare det, jeg prøver at gøre opmærksom på.

Det, jeg også må konstatere, er, at i den her regerings levetid har det betydet, at det nu er journalister og supermarkedskæder og tidligere medarbejdere hos kødgrossisterne, vi er nødt til at forlade os på, når vi skal finde ud af, hvad der foregår i erhvervet. Ministeren sikrer ikke en tilstrækkelig kontrol. Han er heller ikke kommet med noget som helst bud på det i dag.

Kl. 14.35

Så efterlyser ministeren, at vi skal komme med forslag. Vi kommer med masser af forslag, men nu har forespørgslen i dag jo rent faktisk drejet sig om, hvilke initiativer *ministeren* havde tænkt sig at komme med.

Vi kommer til et beslutningsforslag senere på dagen, hvor vores forslag kommer frem. Der vil vi jo meget gerne debattere vores forslag med ministeren, men vi må bare konstatere, at det virker, som om ministeren er meget tunghør, når

han kan sige, at vi ikke kommer med konstruktive forslag, for vi bestiller faktisk ikke andet.

Kan ministeren ikke bekræfte, at han gang på gang har set beslutningsforslag fra Socialdemokraterne og den øvrige opposition med undtagelse af Dansk Folkeparti netop på det her område, og at vi gang på gang har spurgt til det?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu kender jeg jo fru Mette Gjerskov som ikke bare et flittigt folketingsmedlem og et flittigt medlem af Fødevareudvalget, men også som vidende og kompetent på området, og det anerkender jeg meget. Derfor undrer det mig, at det er sådan, at fru Mette Gjerskov lige præcis i dag, hvor vi har en vigtig debat om hele problemstillingen, åbenbart er faldet lidt i staver på stolen her i Folketingssalen, for fru Mette Gjerskov har åbenbart slet ikke lyttet til min tale, hvor jeg opregnede det ene konkrete initiativ efter det andet, som Dansk Folkeparti og regeringspartierne nu er i gang med at iværksætte – det ene konkrete forslag efter det andet!

Vi vil f.eks. sætte langt skarpere ind over for dem, som snyder med dårligt kød, bl.a. ved at oprette et bagmandspoliti, der kan gå mere hårdhændet til værks over for de pågældende, ved at iværksætte skarpere sanktioner, ved at have nogle mere restriktive mærkningsregler. Så der er en lang række konkrete tiltag, som jeg netop i dag har peget på vi iværksætter.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Nogle gange bliver det jo lidt ensformigt at høre ministerens svar, for de er stort set læst op af det samme stykke papir. Vi har nu igen hørt som det sidste om det bagmandspoliti. Når vi har spurgt ministeren, hvilket omfang det har, ja, så er det måske en lille gruppe på en fire-seks stykker. Vi kan ikke få det oplyst, vi har spurgt her, og vi har spurgt i udvalget, men det er noget, der ligger under et slør.

Man har en række punkter her, som man har aftalt med Dansk Folkeparti. Helt ærligt var det ikke ministerens egen opgave at have sat disse ting i gang for lang tid siden, hvis han er en kompetent leder af sit ministerium? Det er da helt naturlige opgaver.

I øvrigt er der heriblandt opgaver, som ministeren heller ikke har svaret på hvordan skal sættes i gang. Med hensyn til det med, at hvis

man overtræder reglerne f.eks. tre gange, skal der ske noget drastisk, men ministeren har aldrig forklaret, hvordan det skulle ske, uanset at spørgsmålet har været stillet både her i salen i går og i dag og har været stillet i udvalget. Det var jo rimeligt, hvis ministeren helt konkret svarede på de ting, så man ved, i hvad retning det bærer.

Så jeg synes altså, ministeren skal holde op med det sludder med, at det er Socialdemokraterne, der ikke har bud. Vi har netop sagt, hvad der skal til for at løse problemet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren nævner, at man skal følge reglerne. Det gælder også Folketingets medlemmer og ministrene med hensyn til taletiderne. Så er det ministeren, 60 sek., værsgo.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det kan godt være, hr. Jens Peter Verner sen synes, at mine svar er lidt ensformige, men det er jo, fordi hr. Jens Peter Verner sen altid spørger om det samme, og så kan det jo dårligt gå anderledes. Jeg skifter jo ikke mening fra dag til dag, og når hr. Jens Peter Verner sen hver dag spørger om det samme, så er det jo sådan nogenlunde det samme svar, hr. Jens Peter Verner sen får. Sådan må det jo hænge sammen.

Bagmandspolitiet er jo noget, der kan udvikle sig. Vi skal jo se, hvor stort et behov der er for det. Nu vil vi aftale implementering af det med Dansk Folkeparti, og så vil vi selvfølgelig løbende vurdere, om det, vi sætter i gang, er tilstrækkeligt, eller om der er behov for et stærkere bagmandspoliti.

Når det gælder spørgsmålet om sanktioner over for dem, der groft eller gentagne gange overskrider fødevarelovgivningen, ja, der har jeg altså tidligere svaret, og undskyld, så bliver det det samme svar igen, nemlig at de skal miste retten til at drive fødevarer virksomhed. Så enkelt er det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jens Peter Verner sen for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):
Jeg kan da godt forstå, at ministeren sådan trækker det lidt ud. Nu må vi se, hvad det kan ud-

vikle sig til med det der bagmandspoliti, men det er jo ikke afkræftet, at det er noget med fire-seks personer, og helt ærligt: Hvis man forestiller sig, at man kan løse de problemer, der er med fødevarer og forbrugere, ved at tilføre 8 mio. kr. eller 10 mio. kr., når man har skåret 100 mio. kr. ned, så er ministeren altså ude på et vildspor. Det burde ministeren erkende og sige, at det er helt andre ting, der skal til.

Kl. 14.40

Ministeren får jo mulighed for at stemme for vores forslag, når det nu kommer til afstemning senere, for der er nemlig tilførsel af ressourcer, sådan at vi løfter denne opgave. Det bliver ikke i dag, men det bliver sådan lidt længere hen på foråret, og vi mener faktisk, at det, vi har sat af på vores finanslov, er nødvendigt. Det er altså 60 mio. kr., der åbenbart skal til for at genoprette personalestyrken i Fødevarestyrelsen.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må for det første sige, at de lige godt 30 mio. kr. i besparelse, som jeg har aftalt med Dansk Folkeparti i forbindelse med en strukturomlægning, jo ikke vedrører selve fødevarekontrollen. I øvrigt kan de besparelser, som jeg har været med til at gennemføre i den forbindelse, som jeg også hørte hr. Per Ørum var inde på, i sagens natur ikke være årsag til overtrædelser af fødevarelovgivningen sidste år, eftersom besparelserne slet ikke var trådt i kraft på det tidspunkt.

Hvad for det andet angår de besparelser, der hen over årene, altså tilbage fra da regeringen startede, har fundet sted, er det jo besparelser, der i det væsentlige har været på f.eks. laboratorieområdet, fordi den socialdemokratiske regering besluttede, at der skulle være færre mikrobiologiske prøver, og det er besparelser på administrationen. Det er faktisk sådan, at når vi ser på, hvad der årsværksmæssigt er afsat til kontrol, så er det nogenlunde det samme, snarere lidt mere nu, end det var i 2001 ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og det blev så det sidste ord i denne omgang. Den næste korte bemærkning er hr. Per Clausen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg jo, det bliver lidt spændende, når familie- og forbrugerministeren antyder, at der skulle være blevet brugt flere ressourcer på fødevarekontrol i 2006 end i 2001. Jeg vil høre, om ministeren vil fastholde det synspunkt, at der bruges flere ressourcer på fødevarekontrol nu, end der blev i 2001.

Det andet, jeg vil spørge familie- og forbrugerministeren om, er, om han ikke kan bekræfte, at der er virksomheder, som i år får færre kontrolbesøg, end de fik sidste år.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Altså, jeg skal på ingen måde – det kan man jo heller ikke gøre, tallene viser det jo – afkræfte, at der har været besparelser. Jeg siger bare, at besparelserne hen over årene jo primært har været på laboratorieområdet, på administrationsområdet og den slags og ikke på selve den udøvende kontrol.

For så vidt angår det, at nogle får færre besøg, ved hr. Per Clausen jo udmærket godt, at det ikke, når det gælder fødevarekontrollen, drejer sig om, at vi bruger færre midler til den kontrol. Det drejer sig om, at vi omprioriterer, så vi fokuserer mere på de steder, hvor der er større behov for det, og mindre på de steder, hvor der er mindre behov.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt.

Hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti sagde tidligere i dag, at Dansk Folkeparti havde fået det svar, at der ikke var sket nogen besparelser, som ramte fødevarekontrollen. Ministeren siger nu, at i overvejende grad har det været sådan, at det ikke har ramt fødevarekontrollen. Det er dog en forskel, som jeg synes det kan være spændende at bore i. Men jeg synes måske, at det i virkeligheden var Dansk Folkeparti, der skulle interessere sig for den forskel.

Det andet, jeg vil spørge familie- og forbrugerministeren om, er såmænd helt banalt: Hvilke konklusioner og konsekvenser vil familie- og forbrugerministeren drage, hvis der er et flertal her i Folketinget, der i dag vedtager, at man skal flytte fødevarekontrollen fra Forbrugerministeriet over i et andet ministerium?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Altså, hr. Per Clausen blander to forskellige ting sammen. Det, som jeg har gennemført af besparelser, er de godt 30 mio. kr., der knytter sig til strukturomlægningen, hvor jeg har sagt til Dansk Folkeparti, da vi aftalte det og efterfølgende, at det ikke er en besparelse, som rammer fødevarer kontrollen, det er besparelser på laboratoriemrådet og på det administrative område. Sådan er det.

Med hensyn til hr. Per Clausens andet spørgsmål om fordelingen af ansvarsområder mellem ministerierne overlader jeg helt det spørgsmål til statsministeren.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan godt forstå, at det må være svært at være minister for det her område, for det har været mange skandaler, der er rullet op, og der har været mange kritiske spørgsmål, så det har været svært for ministeren.

Men det er nu også nogle gange svært for oppositionen. Jeg har bl.a. følt, at det har været svært, når man ikke får svar på de spørgsmål, man stiller til ministeren. Vi har jo ifølge Folketingets forretningsorden mulighed for at stille § 20-spørgsmål, som vi efter reglerne skal have svar på gerne inden for seks søgnedage. Jeg har stillet fire spørgsmål til ministeren den 23. marts, som altså skulle have været besvaret den 31. marts, vel at mærke samme dag, som Dansk Folkeparti skulle finde ud af, om man fortsat havde tillid til ministeren.

Kl. 14.45

Mine spørgsmål drejer sig om, hvad de her omlægninger præcis har betydet for de kontrolbesøg, der bliver foretaget, bl.a. hvor mange kontrolbesøg der bliver foretaget pr. kontrollør i de forskellige regioner, og hvad det har betydet, at man har lagt administrative opgaver over. Det er spørgsmål, hvis svar må være meget ubehagelige for ministeren.

Jeg vil spørge ministeren, om det er med vilje, at jeg endnu ikke har modtaget svar her langt over en måned efter, at jeg har stillet spørgsmålene. Er det med vilje, fordi svarene er for svære for ministeren at give?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige, at fra mit ministerium afgår der normalt svar tilbage med en meget kort frist, og jeg er glad og meget tilfreds med, at ministeriet er så effektivt.

Desværre må jeg sige, at jeg ikke har kendskab til de spørgsmål, som fru Karen Hækkerup refererer til. Jeg mindes ikke, at der skulle ligge nogen spørgsmål, som har været undervejs i så lang tid, men det er muligt, jeg husker forkert. Jeg vil naturligvis beklage, hvis det er sådan, at der er gået så lang tid, og jeg vil naturligvis også som det første, når jeg kommer tilbage til ministeriet, undersøge, hvordan det forholder sig med besvarelsen af de spørgsmål.

Men det har bestemt ikke været tilsigtet, at der skulle gå en længere periode end normalt, før besvarelsen nåede frem, og normalt, og det ved fru Karen Hækkerup udmærket godt, for jeg svarer på mange spørgsmål fra fru Karen Hækkerup, er vi meget hurtige til at ekspedere spørgsmål i mit ministerium.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så kommer der et spørgsmål til. Det er den sidste korte bemærkning fra fru Karen Hækkerup. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jamen det er jo betryggende, at det i al fald ikke er bevidst og med vilje, at jeg ikke har fået svar på de her spørgsmål. Det er jo så lidt mere trist, at man ikke i ministeriet har bedre styr på, hvilke spørgsmål der er stillet. Jeg kan så oplyse, at der er rykket for dem, og at jeg også har taget kontakt til Præsidiet med henblik på at indgive en klage, for jeg synes faktisk, det er dybt kritisabelt og urimeligt, at vi som folketingsmedlemmer ikke kan få mulighed for at bore ned i de sager, som vi gerne vil stille spørgsmål til.

Ministeren sagde lige før, at nogle gange får Socialdemokraterne det til at lyde, som om der er nogle her, der ønsker, at forbrugerne skal have slimede pølser, og det er der ikke. Til det vil jeg sige, at der har ministeren nok ret. Der er ingen her, der ønsker, at forbrugerne skal have slimede pølser og elendig fødevarer kontrol.

Problemet er bare, at der er forskel på os, for der er nogle af os, der kan gøre noget ved det, og andre, der ikke kan. Jeg tilhører jo oppositionen og dermed en af dem, som ministeren ikke vil

indgå aftaler med for at sikre bedre fødevarerikkerhed. Ministeren derimod har nøglen i sin hånd, har hele tiden haft mulighed for at rette op på det her område, og jeg vil bare sige, at jeg synes, det er skammeligt, at man heller ikke i dag, hvor vi har den her meget alvorlige debat, vil give tilsagn om at løfte området yderligere.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg ved ikke, hvorfor det tit er sådan, at når fru Karen Hækkerup vil stille et spørgsmål, så bliver jeg i starten så glad, fordi fru Karen Hækkerup er så positiv, og jeg tænker, at nu kommer der noget opløftende, noget konstruktivt, noget, som vi måske kunne have en god, konstruktiv dialog om. Men det ender ligesom altid i den anden ende med, at der er noget, fru Karen Hækkerup er så sur over, og nu er det, at regeringen og jeg ikke skulle gøre noget for at rette op på fødevarerikkerheden de steder, hvor noget er gået galt.

Det er jo sådan, at vi har iværksat det ene initiativ efter det andet og senest for et par uger siden har indgået en aftale med Dansk Folkeparti om nogle meget konstruktive og markante ændringer, og netop efter aftalen med Dansk Folkeparti er der afsat penge allerede i år midt i finansåret til at gå i gang med opgaverne. 8 mio. kr. er der afsat til at sætte nultoleranceplanen i gang i år, 10 mio. kr. næste år, plus at vi afsætter 18 mio. kr. til at kompensere for de omkostninger, der har været forbundet med fugleinfluenzainsatsen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så en meddelelse af praktisk karakter inden vi går videre med de korte bemærkninger.

Foreløbig er der yderligere tre korte bemærkninger til ministeren, så kommer de to ordførere, hr. Per Clausen og hr. Jens Peter Vernersen som ordfører for hver deres forespørgsel, og det er min hensigt først at ringe til afstemning, når jeg er så sikker, som man nu kan være, på, at vi er færdige med debatten, for at de resterende fem minutter af debatten ikke bliver svære at høre for dem, der er i salen, fordi der er mange nye, der kommer ind. Så der bliver altså sandsynligvis en kort pause, inden vi går til afstemning.

Men foreløbig går vi videre med de korte bemærkninger, og den næste er fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Ministeren sagde under sit indlæg noget i retning af, at han gerne ville inddrage de partier, som ønskede at tage et ansvar i forbindelse med opgaven omkring genopretning af fødevarerikrollen, og det lød jo meget godt. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg citerer ministeren korrekt, men det var noget i den retning.

Det eneste, jeg undrer mig over, er jo, at ministeren systematisk, siden han tiltrådte, har valgt det snævrere mulige flertal bag sine aftaler på fødevarerområdet. Vi så det lige før sommerferien i 2005, og senest har vi set det dagen efter, at ministeren oven i købet var i Fødevarerudvalget, hvor han talte varmt for et bredt samarbejde. Dagen efter går han ud og fortæller om den her aftale, den her tipunktplan, som er blevet indgået med Dansk Folkeparti.

Derfor forstår jeg heller ikke, hvad ministeren egentlig står og siger, og om det er andet end varm luft. Det, der virkelig støder mig, er, at ministeren ikke engang så meget som har indkaldt Folketingets partier til en drøftelse. For en ting er jo, hvad der foregår under åbne samråd eller i Fødevarerudvalget, noget andet er, hvad der foregår ved et forhandlingsbord.

Kan ministeren ikke fortælle, hvad der overhovedet ligger i det med, at man ønsker at inddrage ansvarlige partier i forhandlingerne?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det vil jeg da meget gerne, det vil jeg meget gerne gøre. Det er, sådan som vi også har tilkendegivet på samrådet i Fødevarerudvalget, at jeg gerne vil tage en bred drøftelse for at se, om der kunne blive et bredere konstruktivt samarbejde om udviklingen af vores fødevarerkontrol og dermed af vores fødevarerikkerhed. Og partier, der er parate til at tage et medansvar for det, vil jeg meget gerne have en konstruktiv dialog med og også gerne indgå nogle aftaler med.

Derfor vil partierne også blive indkaldt til møde i løbet af maj/juni måned for at se, om det kan bære, om der er grundlag for et sådant fremadrettet samarbejde på nogle områder.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jamen jeg er nødt til at spørge ministeren: Hvorfor er det ikke sket noget før? Hvorfor i alverden har ministeren valgt at lade halvandet år gå, fra

han tiltrådte som minister, til han overhovedet gør sig den umage at undersøge, om der måske kunne være basis for, hvad skal man sige, bredere forlig?

For det står jo lysende klart for mig, at det, der er behov for på det her område, er det bredest mulige forlig, hvor parterne bøjer sig mod hinanden, og hvor vi sikrer et fast og solidt politisk og økonomisk grundlag under fødevarer-kontrollen. Så hvorfor i alverden er det ikke sket før nu? Og kan vi være sikre på, at det så også vil ske?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Ja altså, jeg bliver jo nødt til at sige, at en del af de ting, som vi har sat i værk, har været snævert knyttet til den samlede finanslov, fordi der jo også skulle findes penge. Bl.a. har vi fundet penge til at styrke Danmarks fødevarerforskning, og vi har også tilført Fødevarestyrelsen midler ud over dem, der lå i budgetoverslagsårene. Der har bl.a. Det Radikale Venstre jo ikke været parat til at indgå i et samlet finanslovsforlig med regeringen. Det er Dansk Folkeparti, som er det parti her i Folketinget, der er villig til at tage et medansvar for at træffe politiske beslutninger, der har økonomiske konsekvenser. Derfor må vi altså konstatere, at der ikke har været mulighed for at indgå i et sådant bredt samarbejde.

Men nu synes jeg ikke, at fru Elisabeth Geday skal begynde at tale sig væk fra det, fordi så sker det samme jo igen, for så må jeg jo konstatere, at Det Radikale Venstre jo bare vil være sur og stille sig ude på sidelinjen og råbe op. Men hvis det er sådan, at man vil være med, så synes jeg, det lyder fornuftigt i fællesskab at se på, hvad der kan gøres.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er ikke lykkedes mig at få et svar hverken fra Venstres eller De Konservatives ordfører om, hvorfor danskernes fødevarerikkerhed skal være ringere, end hvad angår det kød, man sender til USA. Så jeg vil spørge, om ministeren kan give det svar.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror, at det, som hr. Kristen Touborg tænker på, er kødkontrollen på de kødforarbejdnings-

virksomheder, som hidtil har haft et tilsyn hver dag, og som nu er gået over til et interval på fire til seks tilsyn. Det hænger jo sammen med, at der pr. den 1. januar 2006 er indført nye EU-regler, som betyder, at der ikke længere skal være det daglige tilsyn på de pågældende virksomheder.

Kl. 14.55

Samtidig er det sådan, at USA-eksporten i henhold til USA-reglerne forudsætter et dagligt tilsyn, og det er vel den forskel, som hr. Kristen Touborg henviser til. Jeg har bedt om at få at vide, hvordan det egentlig er i USA, men har ikke fået svarene tilbage endnu. Stiller man de samme krav for de indenlandske slagterier i USA, eller er det kun krav, man stiller til virksomheder, der eksporterer til USA? Altså, ligner det her en handelshindring, eller hvad er det egentlig, der ligger bag?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ville det være muligt at fortsætte med ordningen, som den har kørt indtil den 1. januar 2006, hvis virksomhederne ønsker det? Jeg har forstået, at det har man ikke været indstillet på fra Fødevarestyrelsens side, men jeg vil gerne have ministerens udsagn om, hvorvidt det er muligt, hvis virksomhederne ønsker at køre videre med den samme ordning, som eksisterede indtil den 1. januar 2006.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Altså, jeg vil jo som udgangspunkt sige, at det er for dårligt, hvis store kødforarbejdningsvirksomheder ikke er i stand til at løfte den opgave, det er at producere kød på en forsvarlig måde. Det mener jeg simpelt hen ikke kan være rigtigt. Hvis det er sådan, at de har behov for mere bistand til at sikre, at produktionsprocesserne er i orden, så må de pågældende virksomheder betale for det, så må de jo betale sig til den kompetence, der skal til for at sikre, at produktionslinjen kan fungere uden problemer for fødevarerikkerheden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning til hr. Bjarne Laustsen, og han er ikke til stede i salen, så vi går videre.

Vi siger tak til ministeren, og så er det ordførerne; først ordføreren for forespørgsel nr. F 37, og det er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det har jo været en meget spændende og også på nogle områder givende debat, fordi det står jo nu fuldstændig klart, at ressourcerne anvendt på fødevarekontrol i dag er mindre, end de var i 2001. Det står også klart, at den egenkontrol, som man har indført, ikke har fungeret tilfredsstillende, ja, vi er oven i købet i den situation, at der i Folketinget er et flertal for at konstatere, at det er en helt utilfredsstillende situation, og at flere initiativer er nødvendige.

Når jeg siger, at der er flertal for, at flere initiativer er nødvendige, så er det, fordi det fremgår af Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Det vil sige, vi sidder altså ikke her og diskuterer, om der er brug for yderligere tiltag. Det kan vi godt diskutere, men det er der et flertal for. Der er muligvis lidt uenighed om, hvor mange penge der skal bruges, og hvilke konkrete initiativer der er brug for.

Der var jo så også nogle interessante referater af de diskussioner, der foregår, når man forhandler finanslov, fordi jeg kunne forstå på forbrugerministeren, at der sådan set ikke var nogen tvivl om, at der fra 2001 til 2006 var sket en reduktion af de ressourcer, der blev brugt på fødevarekontrol, hvorimod hr. Kristian Thulesen Dahl havde fået det indtryk, at der ikke var sket nogen reduktion af de ressourcer, der blev brugt til fødevarekontrol, men at det kun var gået ud over andre opgaver i Fødevarestyrelsen. Det kan jo være interessant nok i fremtiden også at bore lidt i, hvordan det forholder sig med det, for i hvert fald kan man jo ikke gå ud fra, at både hr. Kristian Thulesen Dahl og forbrugerministeren udtaler sig helt nøjagtigt og helt præcist om, hvad der måtte være foregået.

Det, som jeg så også synes har været interessant, er jo, at der altså er enighed om, at der er brug for at gennemføre en egentlig undersøgelse og tage stilling til ministeransvaret. Dansk Folkeparti har bare brug for lidt længere tid og lidt flere undersøgelser, og det kunne jo give det et skær af ansvarlighed og seriøsitet, selv om jeg måske snarere vil sige, at det måske er et forsøg på at få problemet til at løse sig selv. Og det kan jo også godt være, at Dansk Folkeparti faktisk har fundet modellen for det, altså for, hvordan man får skiftet en minister ud uden at stille mistillidsvotum til ham.

På den baggrund vil jeg stille et enkelt spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl, som jeg håber vi kan få et svar på, og det er: Hvordan vil Dansk Folkeparti stille sig, hvis statsministeren vælger at sige om det ønske, som et flertal i Folketinget formodentlig har, om, at man skal samle områderne inden for fødevareområdet under ét ministerium, at det da er et interessant ønske, men at det er ham, der bestemmer, og at han intet har tænkt sig at foretage? Der kunne det jo være interessant at høre, om Dansk Folkeparti så i den situation bare vil sige: Nå ja, det var ærgerligt, det har han jo lov til at bestemme. Eller vil Dansk Folkeparti så gøre yderligere tiltag og tage yderligere initiativer?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som det også blev nævnt, er det jo fuldstændigt rigtig set, at forskellen på de her to forslag til vedtagelse jo, som jeg også tidligere har nævnt over for hr. Touborg, er, at vi ikke med vores forslag udtrykker mistillid til ministeren. Det gør det andet forslag til vedtagelse. Så kan vi jo se, at der kommer en rigsrevisionsundersøgelse, og derfor kan vi også allerede nu se, at vi kommer til at forholde os til en beretning fra Rigsrevisionen. På baggrund af den måde, vi kender Rigsrevisionen på, har vi en forestilling om, at vi får et meget, meget grundigt stykke arbejde leveret, der giver os anledning til at vurdere tingene på ny. Det gør vi så på det tidspunkt.

Med hensyn til, hvad der sker, hvis statsministeren ønsker at overhøre et signal fra Folketinget, så synes jeg nu, at vi skal lade tingene udvikle sig i den rigtige rækkefølge. Jeg håber meget, at vi kan konstatere, at der er et sådant flertal i Folketinget i dag – det skal vi jo stadig væk lige have konstateret – og det er klart, at Folketinget dermed har udtrykt en klar holdning til, hvordan vi synes at en fødevarestrategi kan etableres bedre, end den er etableret i dag, og det må vi have en forventning om at statsministeren også lytter til.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det sådan set var en udmærket kommentar fra hr. Kristian Thulesen Dahl, fordi det er klart nok, at vores forventning, og i særlig grad måske hr. Kristian Thulesen Dahls forventning, jo må være, at et forslag til vedtagelse i Folketinget, som også har opbakning fra rege-

ringens normale støtteparti, om, hvordan man synes, at de her ting skal indrettes, og som jo er et usædvanligt forslag til vedtagelse, fordi vi ikke plejer at gå ind og blande os på den måde i ressortfordelingen i ministeriet, tages meget alvorligt af statsministeren.

Til gengæld må man vel også sige, at Folketinget må have den forventning til sig selv, at det også vil tage det meget alvorligt, hvis statsministeren ikke ønsker at følge en sådan opfordring fra et flertal i Folketinget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forespørgerne for F 41, hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, det har været en ganske interessant fødevarepolitisk debat, vi har haft i dag. Der er kommet forskellige synspunkter frem. Der er også synspunkter, jeg bliver nødt til at kommentere.

Forbrugerministeren kunne jo ikke nære sig for at gentage, at Socialdemokraterne skulle være sure, hvad han åbenbart synes er lidt morsomt. Det er bestemt ikke tilfældet, vil jeg sige til forbrugerministeren. Vi synes, det er trist, at det skulle tage over halvandet år at åbne ministerens øjne for de problemer, der er på fødevareområdet. Der har jo været en løbende debat siden den første dag, vi fik ny forbrugerminister, om de her problemer, og nu ser det ud til, at det så i hvert fald er lykkedes at tage nogle bittesmå skridt.

Jeg har sagt i min ordførertale, at det er helt utilstrækkeligt. Jeg har sagt, at man skal være mere end naiv, hvis man tror, at man kan genoprette en Fødevarestyrelse, hvis økonomi man har nedbragt med over 112 mio. kr., ved at tilføre 8 mio. kr.

Det synes forbrugerministeren åbenbart er et underligt synspunkt. Men sagen er jo, at medarbejderne ude på jobbene jo netop melder tilbage for åben tv-skærm, at de ikke har den tilstrækkelige tid til at lave kontrollerne; at de laver kontrollerne på lavest mulige niveau. Man har det begreb, der hedder rør ved væg-kontrol. Det er danske forbrugere ikke tjent med. Og hvis det kommer dertil, at eksporten også rammes, har vi jo yderligere et problem.

I det ordførerindlæg, der kom fra hr. Thulesen Dahl, hørte vi, at man skulle være i tæt kontakt med Dansk Folkeparti og regeringen for sådan at følge op på det her. Jeg må sige, at det er

et interessant synspunkt, for det var jo det, der var et af de ultimative krav. Jeg forventer, at forbrugerministeren møder op i Fødevareudvalget og rapporterer, når der er nogen som helst ændringer på det her område. Det må være en helt afgørende forudsætning.

Det er jo sådan, kan vi høre, at man mener, at man kan omprioritere og dermed sno sig ud af ethvert problem. Som jeg ser det, så omprioriterer man og snor sig dermed ind i nye problemer.

Kl. 15.05

Må jeg i øvrigt nævne her, for det skal jo ikke gå i glemmebogen, at ministeren jo under det samråd, vi havde onsdagen før påske, onsdag den 5. april, fortalte os, at han var meget indstillet på at forhandle om forskellige spørgsmål. Men inden vi fik kigget os om, meldte Dansk Folkeparti ud, at de allerede havde forhandlet, og at de i øvrigt havde et ultimativt krav og alt det, der skete i den proces.

Det viser måske noget om, hvad det er for en forhandlingsindgang, ministeren har, når det drejer sig om fødevarer.

Ministeren har måske alligevel følt nu og her, at det ikke er nok at have Dansk Folkeparti som makker i den her sag, for den ene dag vil de en hel masse, og den anden dag ser det straks noget anderledes ud. Det er måske ikke særlig holdbart at have den hjælp fra et støtteparti.

Der har været diskuteret noget om kontrollen og egenkontrollen. En ting skal slås fast, nemlig at de kontroller, man foretager, jo ikke er kontrol af hele virksomheden. Der står jo ganske tydeligt i kontrolrapporten, at det ikke er alle regler, der bliver kontrolleret hver gang. Så hvis man har årlig kontrol af en virksomhed på engrosområdet uden forarbejdning, så er det ikke alle områder, der bliver kontrolleret. Man kan jo også se, at det er enkelte områder, der kontrolleres.

Og det er jo også det, der har været problemet i de virksomheder, vi har talt om, hvad enten det har været Skare Food, eller det har været ABM Food i Nordjylland, at man kun har kontrolleret enkelte områder.

Vi havde vores forslag til vedtagelse. Jeg kunne jo høre på de tilkendegivelser, der kom fra hr. Thulesen Dahl, at man faktisk var enige i hvert fald i en række af de synspunkter, der var, men at man skulle have lidt mere tid, inden man kunne træffe endelig afgørelse om, hvorvidt man nu mente, at ministeren for forbrugeranliggender havde den nødvendige handlekraft til at sikre de danske forbrugere en tilstrækkelig fødevaresikkerhed.

Hr. Thulesen Dahl mente, at han ville afvente Rigsrevisionens rapport, og vi måtte så se tiden an. Jeg må jo så konstatere, at det forslag til vedtagelse, vi har stillet, er der ikke flertal for, når det kommer til afstemning. Men synspunkterne er der, og synspunkterne står vi ved punkt for punkt.

Der kommer jo så et andet vedtagelsesforslag, og det er det forslag, der ligger fra hr. Kristian Thulesen Dahl om, at når Rigsrevisionens beretning foreligger, så må vi se på tingene igen, og så må vi tage en ny debat. Så er det jo så heldigt, at vi så har en forespørgsel, der ligger klar, for den kan så måske genbruges til den tid, idet det jo er klart, at det forslag, der ligger fra hr. Kristian Thulesen Dahl, også bliver vedtaget her i dag.

Folketinget støtter den tidligere udarbejdede strategi fra jord til bord og vil på den baggrund opfordre statsministeren til igen at samle alle områder med relation til Fødevarerministeriet.

Det var jo noget, som vi synes var vigtigt, da vi lavede det store Fødevarerministerium, at der var sammenhæng i tingene. Det har vi ment hele tiden, det mener vi fortsat, og derfor synes vi, det vil være forkert at stemme imod noget, uanset hvem der stiller forslaget, når det er noget, vi rent faktisk mener.

Så derfor vil vi sammen med den øvrige opposition stemme for, men vi vender også tilbage med fuld kraft, når vi ser, hvad der ligger fra Rigsrevisionen, for forbrugerne fortjener en ordentlig fødevarerikkerhed. Og det er det, denne sag drejer sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Afstemningen vil først finde sted om 4 minutter, idet der så er gået de 7 minutter, der skal gå. Så indtil da er der en kort pause.

Kl. 15.10

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 63 af Jens Peter Vernerens (S), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL) (se side 6190) forkastedes, idet 52 (S, RV, SF og EL) stemte for, 58 (V, DF og KF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 64 af Kristian Thulesen Dahl (DF) (se side 6205) vedtoges, idet 69 (S, DF, RV, SF og EL) stemte for; 42 (V og KF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af Fødevarerstyrelsen med henblik på at sikre fødevarerikkerheden og fødevarerikollen i Danmark.

Af Jens Peter Vernerens (S), Elisabeth Geday (RV), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsat 31/3 2006).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg har på fornemmelsen, at der er enkelte folketingsmedlemmer, der ikke ønsker at følge forhandlingerne, og de har så 10 sekunder til at forlade salen eller også tie stille, så vi kan høre forhandlingerne.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det beslutningsforslag, som vi nu drøfter, drejer sig om at styrke Fødevarerstyrelsen med mindst 60 mio. kr. til at forbedre fødevarerikkerheden for de danske forbrugere, genoprette tilliden til fødevarermyndighederne og sikre en ambitiøs og effektiv fødevarerikoll.

Kl. 15.15

Det er jo sådan, som vi har haft lejlighed til at drøfte under den foregående sag, at der er problemer både i visse fødevarerikkerheder og i fødevarerikollen. Jeg har netop lige under forespørgselsdebatten bl.a. redegjort for sagerne om tilbagekaldelse af fødevarer og materialer i berøring med fødevarer, om gammelt kød og om manglende tilsyn, og jeg nævnte også, hvilke initiativer der er taget, og som ville blive ta-